

AGRICULTURA

SĂPTĂMÎNAL DE ȘTIINȚĂ ȘI PRACTICĂ AGRO-SILVICĂ • ANUL VIII • Nr. 12 (372) • Joi 26 martie 1970 • 16 pagini — 1 leu

CUVÎNTAREA TOVARĂȘULUI NICOLAE CEAUȘESCU

la Plenara Comitetului Central al Partidului Comunist Român din 17 - 19 martie 1970

Stimați tovarăși,

Plenara Comitetului Central a dezbătut Programul național privind gospodărirea rațională a resurselor de apă, extinderea lucrărilor de irigații, îndiguirii, desecări și de combatere a eroziunii solului în Republica Socialistă România în anii 1971—1975 și prevederile generale de perspectivă pînă în 1985, precum și Programul național privind dezvoltarea zootehniei și creșterea producției animaliere în patria noastră în perioada anilor 1970—1980.

Făcînd parte integrantă din planul general de dezvoltare a agriculturii românești, preconizat de Congresul al X-lea al partidului, aceste programe au o importanță excepțională pentru ridicarea producției agricole, vegetale și animale, pentru progresul întregii economii naționale. Pentru a asigura fundamentarea cit mai temeinică, științifică a acestor studii care înfățișează laturile esențiale ale agriculturii patriei noastre, la elaborarea lor a fost atras un mare număr de specialiști cu o înaltă pregătire teoretică și practică, cu o bogată experiență în activitatea agricolă. Totodată, aceste documente au făcut obiectul unor discuții și analize aprofundate la comitetele județene de partid, la care au participat activiști de partid și de stat, care ce muncesc în domeniul agriculturii.

Dezbaterile care au avut loc în plenară au reactivat atît rezultatele bune obținute în activitatea noastră de pînă acum, cît și existența unor neajunsuri serioase în munca organelor agricole, în situația agriculturii în general. Criticile făcute de primii secretari și unii tovarăși ce lucrează în sectorul agricol la adresa Ministeri-

rului Agriculturii, a organelor agricole, sînt pe deplin îndreptățite. Este neîndoielnic că, dacă din munca Ministeriului Agriculturii, a organelor agricole, ca de altfel și din munca organelor noastre de partid, ar fi fost eliminate o serie de neajunsuri, greșeli și lipsuri, dacă s-ar fi acționat cu mai multă fermitate, ca și pentru organele de partid, un prilej de reanlizare a activității pe care au desfășurat-o în trecut în agricultură, un prilej de a trage concluzii practice în scopul îmbunătățirii muncii.

După cum am mai subliniat și cu alte prilejuri, în țara noastră agricultura reprezintă o ramură de bază a economiei socialiste; este limpede că fără o agricultură intensivă, modernă, de înaltă productivitate, organizată pe baza celor mai noi cuceriri ale științei, nu se poate asigura nici făurirea societății socialiste multilateral dezvoltate, nici edificarea comunismului în patria noastră. Tocmai pornind de la aceste considerente, analizăm activitatea de pînă acum în domeniul agriculturii, stabilim jaloarele pentru creșterea într-un ritm mai intens a producției agricole.

Consider că este bine să reamintim și la această plenară marile transformări care au avut loc, în condițiile regimului socialist, în agricultura țării noastre. Ca urmare a politicii marxist-leniniste a partidului, în cei 25 de ani care au trecut de la instaurarea primului guvern revoluționar democratic în România, în agricultură, ca de altfel în toate domeniile de activitate, au fost obținute

succese remarcabile. Sînt cunoscute profunde schimbări cu caracter revoluționar petrecute în viața satului românesc pe baza cooperativizării agriculturii, prin trecerea țărănimii de la mica proprietate — incapabilă să asigure sporirea producției și folosirea cuceririlor științei — la marea proprietate cooperatistă, la proprietatea socialistă comunistă a țărănimii muncitoare, care deschide calea largă a progresului, atît în domeniul producției cit și al nivelului de trai al oamenilor muncii de la sate. După cum se știe, transformarea socialistă a satului a fost rezultatul vastei activități politice-educative desfășurate de partid pentru a convinge țărănimii de superioritatea marilor proprietăți cooperatiste; în decursul anilor, locuitorii satelor noastre au înțeles pe deplin, pe baza realităților vieții însăși, că drumul arătat de partid corespunde atît intereselor lor fundamentale, cît și intereselor întregii națiuni socialiste.

În anii socialismului s-au produs mari schimbări în organizarea și înzestrarea tehnică a agriculturii; ca urmare a preocupării partidului pentru mecanizarea și chimizarea agriculturii, astăzi pe ogoarele patriei noastre lucrează peste 105 000 tractoare și zeci de mii de alte mașini agricole; anul trecut s-au livrat agriculturii circa 540 000 tone îngrășăminte chimice — substanță activă.

După cum se știe, tovarăși, o caracteristică a procesului transformării agriculturii românești pe baze socialiste este aceea că el a avut loc în condițiile creșterii sistematice a producției agricole. În anul 1969 producția de cereale a țării a fost de 12 820 000 tone, depășind cu peste 3 800 000 tone producția de cereale reali-

zată în 1938. Deosebit de ilustrativă pentru dinamica înregistrată de producția cerealelor în anii construcției socialiste este următoarea situație: dacă în 1950 producția totală era de 5 149 200 tone, ea a crescut în 1960 la 9 825 000 tone, în 1965 la 12 600 000 tone, urmînd ca în acest an să atingă cifra de 15 000 000 tone. Această evidentă linie de ascendență indică forța, resursele, superlinitatea agriculturii noastre socialiste.

Realizări importante s-au obținut și în sectorul creșterii animalelor. Efectivul de animale și păsări existent la începutul acestui an era de 5 034 000 bovine, 5 971 000 porci, 13 800 000 oi, 53 400 000 păsări, depășind nivelul anului 1938 cu aproape 1 400 000 bovine, peste 3 200 000 de porci, aproape 3 800 000 oi și peste 26 000 000 de păsări.

Sporirea producției agricole vegetale și animale a avut drept consecință ridicarea nivelului de viață al țărănimii, sporirea veniturilor acestora. Veniturile bănești totale ale țărănilor au fost anul trecut cu 17,4 la sută mai mari decît în 1962 — anul încheierii cooperativizării.

Se cuvine relevat de asemenea faptul că deși în această perioadă au existat adesea condiții climatice nefavorabile, a trebuit să facem față unor greutăți, producția agricolă a asigurat aprovizionarea populației cu produse agro-alimentare, a furnizat industriei materiile prime necesare, iar în unii ani au putut fi create și disponibilități pentru export. Un efect elocvent al progreselor obținute în agri-

(Continuare în pag. a 2-a)

PROGRAME AMPLE, FUNDAMENTALE, DE DEZVOLTARE A AGRICULTURII ROMÂNEȘTI

Desfășurîndu-și lucrările sub semnul unei chibzuințe mature, a unei profunde griji pentru dezvoltarea echilibrată a economiei naționale și a societății noastre în ansamblul său — caracteristici esențiale ale modului de a gîndi și acționa al partidului nostru — Plenara C.C. al P.C.R. din 17—19 martie a.c. a dezbătut și adoptat două documente de o excepțională însemnătate pentru prezentul și viitorul agriculturii românești.

Dintru început trebuie subliniat că cele două programe naționale, adoptate de Plenară, unul vizînd gospodărirea rațională a resurselor de apă, extinderea lucrărilor de irigații, îndiguirii, desecări și combatere a eroziunii solului în anii 1971—1975 și prevederile generale de perspectivă pînă în anul 1985, iar celălalt privind dezvoltarea zootehniei și creșterea producției animaliere în anii 1970—1980 fac parte integrantă din planul general de modernizare a agricultu-

rii, preconizat de Congresul al X-lea al P.C.R. Prin orientarea și amploarea lor, prin dimensiunile nemaiîntîlnite ale prevederilor, ele oglindesc forța de necontestat a economiei noastre socialiste, potențialul și resursele importante de care dispune țara noastră, aflate în fața unei noi etape istorice, de construire a societății socialiste multilateral dezvoltate.

Așa cum a rezultat din discuțiile care au avut loc la Plenară, cum a precizat, în cuvîntul său, secretarul general al partidului, tovarășul Nicolae Ceaușescu, cele două programe naționale s-au născut dintr-o necesitate stringentă, aceea de a se asigura o mai bună corelare și o dezvoltare proporțională, armonioasă a diferitelor ramuri ale producției materiale, cerință fundamentală a unei economii socialiste.

Obiectivele pe care le prevăd programele naționale la care ne referim, ca

și mijloacele materiale pe care le antrenăm în făptuirea lor sînt de-a dreptul impresionante. Este suficient să amintim că numai în viitorul cincinal se vor investi în agricultură peste 100 miliarde de lei, adică mai mult decît dublul investițiilor realizate în întreaga economie națională în perioada primului plan cincinal. La această sumă se adaugă, firește, investițiile ce se vor face, în continuare, pentru dezvoltarea producției de tractoare și mașini agricole, de îngrășăminte chimice și alte produse necesare agriculturii.

În general, prevederile acestor două proiecte privind dezvoltarea în viitor a agriculturii țării noastre sînt cunoscute. Ele au fost expuse pe larg și cu claritate în cuvîntarea secretarului general al partidului, ca și în celelalte documente ale Plenarei. Demn de relevat este faptul că, pe lîngă amploarea obiectivelor stabilite, o notă dominantă a celor două programe o constituie concepția unitară, fundamentată științific, care stă la baza lor. În făptuirea acestora va însemna un uriaș pas înainte nu numai pentru agricultură, ci pentru societatea românească în ansamblul său.

Vizînd aspectele esențiale ale sporirii capacității productive a pămîntului și utilizării judicioase a apelor de pe întreg teritoriul țării, — primul de acest gen național respectiv — primou de acest gen

(Continuare în pag. a 8-a)

ÎN PAG. 6—7 :

- **PROGRAMELE NAȚIONALE ADOPTATE DE RECENTA PLENARĂ A C.C. AL P.C.R.**

ÎN PAG. 8—9 :

- **HIDROAMELIORAȚIILE — FACTOR MODERN DE INTENSIFICARE A PRODUCȚIEI AGRICOLE**
- **Posibilități de sporire a producției zootehnice : BĂRĂGANUL ÎȘI ETALEAZĂ REZERVELE**

CUVÎNTAREA TOVARĂȘULUI NICOLAE CEAUȘESCU

(Urmare din pag. 1)

cultură îl constituie consumul public agro-alimentar. Iată cum se înfățișează

	1938	1950	1965	1968
Carne (kg.)	21,1	16,7	26,6	31,5
Lapte și produse lactate (kg.)	118,5	113,3	120,8	130,6
Ouă (buc.)	—	59	115	130
Zahăr (kg.)	5,3	6,9	15	17,8

Cu toate succesele obținute, reflectate și în cifrele de mai sus, este necesar să arătăm în fața plenarei că rezultatele obținute nu sînt încă pe măsura așteptărilor, pe măsura posibilităților de care dispune agricultura noastră; în comparație cu industria, agricultura țării noastre prezintă o rămânere serioasă în urmă. Dacă, în general, politica agrară a partidului a fost justă, trebuie spus că în realizarea ei în practică s-au săvîrșit greșeli, unele chiar foarte serioase. Principala cauză stă în manifestarea unei anumite subaprecieri a agriculturii în condițiile specifice ale economiei noastre; punîndu-se în mod justificat accentul pe industrializarea socialistă a țării, nu s-a înțeles suficient necesitatea de a se asigura, concomitent, progresul rapid și multilateral al agriculturii. Ca urmare a acestei subaprecieri, agriculturii nu i-au fost acordate suficiente mijloace pentru modernizarea proceselor de producție. Dacă la aceasta mai adăugăm și faptul că, pe parcursul realizării unor planuri cincinale, o serie de prevederi inițiale privitoare la înzestrarea agriculturii au fost anulate, avem tabloul complet al lipsurilor la care m-am referit. S-a spus, nu o dată, că nu știm să folosim irigațiile, îngrășămintele, alte mijloace moderne și că, în consecință, este mai bine să ne reținem de a cheltui banii în aceste scopuri. Această mentalitate, pe care nu putem s-o numim decît înapoiată, această lipsă de încredere în forțele oamenilor muncii din agricultura noastră au avut drept urmare nerealizarea planurilor de irigații, nerealizarea producției de îngrășăminte și alte substanțe chimice în perioada anilor 1955—1965.

Viața a arătat că neglijarea înzestrării tehnico-materiale a agriculturii poate avea repercusiuni grave asupra întregii economii, asupra modului de satisfacere a cerințelor materiale ale societății. Atît experiența țării noastre cît și experiența statelor cu agricultură avansată demonstrează în modul cel mai convingător că numai creînd o puternică bază tehnico-materială a agriculturii, asigurînd mecanizarea și chimizarea lucrărilor, aprovizionarea cu apă a solului, recuperarea terenurilor degradate, conservarea în bune condiții a fondului funciar — se poate făuri o agricultură cu adevărat modernă, în stare să furnizeze produse agro-alimentare în cantități tot mai mari pentru buna aprovizionare a populației, să asigure materiile prime agricole necesare industriei. Este un imperativ de prim ordin al economiei noastre socialiste planificate, de a asigura o corelare justă și o dezvoltare proporțională, armonioasă a tuturor ramurilor de producție. Neglijarea, în acest context, a producției agricole dăunează bunului mers al întregii economii, influențează negativ asupra creșterii venitului național, îngreunează ridicarea nivelului de trai al întregului popor.

Cooperativizarea agriculturii, crearea marii proprietăți socialiste în agricultură reprezintă, desigur, o adevărată revoluție la sate, dar aceasta nu formează decît baza pentru creșterea continuă a producției agricole și ridicarea bunăstării țărănimii, pentru dezvoltarea acestei importante ramuri a economiei naționale. Trebuie să înțelegem, tovarăși, că forma de proprietate, relațiile social-economice au un rol important în dezvoltarea societății, dar numai ele însele, fără condiții materiale corespunzătoare, nu pot asigura dezvoltarea forțelor de producție, a producției naționale. Or, la unii tovarăși a existat părerea că, odată terminată cooperativizarea, înfăptuită revoluția la sate, lucrurile vor merge de la sine și vom avea agricultura cea mai înaintată din lume. Fără îndoială, agricultura socialistă este cea mai înaintată din punct de vedere al formei de proprietate, al relațiilor de producție; dar dacă nu vom înțelege că trebuie să facem eforturi materiale pentru înzestrarea tehnică superioară a acestei ramuri, pentru folosirea largă a cuceririlor agrotehnicii și zootehnicii moderne, agricultura socialistă nu va duce la rezolvarea problemelor de fond — creșterea producției vegetale și animale. Or, pînă la urmă, aceasta este una din problemele esențiale ale progresului, ale civilizației, ale ridicării bunăstării poporului nostru! Tocmai de aceea partidul și sta-

creșterea consumului pe locuitor la produse de bază cum sînt carnea, laptele, ouăle și zahărul — în comparație cu anul 1938:

tul nostru iau măsuri pentru ca — continuîndu-se cu consecvență politica de industrializare socialistă a țării, de dezvoltare a unei industrii moderne, la nivelul cerințelor revoluției tehnico-științifice contemporane — să se asigure, în același timp, dezvoltarea judicios proporționată a agriculturii, crearea tuturor condițiilor pentru folosirea la maximum a marilor resurse de care dispune agricultura noastră socialistă, în interesul ridicării nivelului de trai al țărănimii, satisfacerii cerințelor de consum ale poporului, progresul întregii societăți socialiste.

Vorbînd despre lipsurile care s-au manifestat în dotarea tehnico-materială nu putem trece cu vederea nici neajunsurile manifestate în munca organelor agricole centrale și locale, precum și faptul că nu toate organele locale de partid s-au preocupat cu răspundere de problemele agriculturii. Trebuie spus că și azi în activitatea organelor agricole, a întreprinderilor agricole de stat, a întreprinderilor de mecanizare și a cooperativelor agricole de producție există încă numeroase neajunsuri; în această ordine de idei aș menționa în special lipsurile în realizarea la timp și în bune condiții a lucrărilor agricole.

Am reamintit aceste lipsuri și greșeli care s-au manifestat în modul de aplicare a politicii partidului în agricultură spre a putea înțelege mai bine necesitatea măsurilor pe care plenara noastră este chemată să le adopte, importanța amplului program trasat de partid pentru anii viitori.

Tovarăși,

După cum se știe, Congresul al X-lea al partidului a adoptat un vast program de dezvoltare a economiei, științei, culturii, de ridicare a nivelului de trai al întregului nostru popor. O dată cu trecerea la realizarea acestui program, România intră într-o nouă etapă a istoriei sale socialiste — etapa făuririi societății socialiste multilaterale dezvoltate.

În deceniul în care am intrat baza tehnico-materială și forțele de producție ale țării vor cunoaște un avînt nemaîntîlnit; o puternică dezvoltare vor cunoaște știința și cultura, care au un rol de prim ordin în edificarea socialistă a țării; societatea socialistă a anului 1980 va asigura oamenilor muncii condiții de viață, materiale și spirituale, mult superioare celor de azi. Poporul nostru demonstrează astfel că devenit stăpîn pe destinele sale, știe să-și făurească o viață demnă, liberă și fericită, merge ferm și neabătut spre perspectiva edificării societății comuniste.

În cadrul programului de dezvoltare socialistă a țării în anii care urmează agricultura ocupă un loc central. Sînt cunoscute prevederile stabilite de Congresul al X-lea cu privire la creșterea producției agricole vegetale și animale și de aceea nu mă voi mai referi la ele. Pentru a se înțelege amploarea eforturilor la care s-au angajat partidul și statul nostru pentru perioada următoare este suficient să amintesc că în anii 1971—1975 se vor investi în agricultură, din fondurile centralizate ale statului, circa 80 miliarde lei; totodată, din veniturile cooperativelor se vor aloca pentru investiții peste 25 miliarde lei. În 5 ani vor fi investite în agricultură peste 100 miliarde lei — ceea ce reprezintă mai mult decît dublul investițiilor făcute în întreaga economie în perioada primului cincinal. La aceasta trebuie adăugate investițiile făcute pentru dezvoltarea întreprinderilor producătoare de tractoare și mașini agricole, precum și a uzinelor de îngrășăminte și de alte substanțe chimice necesare agriculturii. Pe baza acestor măsuri, practic pînă în 1975 lucrările agricole vor fi complet mecanizate, iar cantitatea de îngrășămintă furnizată de industria noastră va fi la nivelul cerințelor unei agriculturi moderne. Se va crea astfel posibilitatea obținerii unor producții sporite și sigure, satisfacerii în condiții tot mai bune a cerințelor de consum a populației cu produse agro-alimentare.

Doresc să mă refer acum la conținutul și caracteristicile celor două programe supuse dezbaterii și aprobării plenarei noastre.

Este evident, și lucrul acesta a fost pe bună dreptate subliniat în discuții, că înfăptuirea programului național privind gospodărirea rațională a resurselor de apă, extinderea lucrărilor de irigații, îndiguiri, desecări și de combatere a eroziunii solului are un rol determinant pentru progresul întregii noastre agriculturi. Din studiul prezentat rezultă însă că problemele ce urmează a fi rezolvate în următorii 10—15 ani privesc nu numai agricultura, ci întreaga politică referitoare la resursele de apă necesare în viitor societății noastre.

Se știe că asigurarea apei, îndeosebi a celei potabile, devine o problemă de prim ordin pentru existența societății moderne. În acest sens avem o înaltă răspundere față de viitorul națiunii noastre; tocmai această datorie ne impune să luăm din timp măsurile necesare bunei conservări și gospodării a apelor. Este adevărat, studiul prezentat nu dă deocamdată decît orientarea generală, dar el oferă o bază bună pentru definitivarea programului gospodării de ansamblu a apelor țării noastre. În acest program este necesar să se țină seama de toate cerințele de apă — actuale și de perspectivă — prevăzîndu-se măsuri ferme, aș spune drastice, pentru împiedicarea poluării apei, problemă pe care o consider de interes național.

Caracteristica principală a programului pe care îl dezbaterem este că el ne dă o imagine grăitoare asupra interdependenței dintre diversele modalități de folosire a apei, dintre diferitele domenii interesate în buna ei gospodărire, dintre măsurile ce trebuie luate pe diferite linii. Este pentru prima dată cînd avem, chiar numai schițat, un asemenea program complex de folosire a apelor; consider de aceea necesar să subliniez că tovarășii care au lucrat la întocmirea studiului au făcut o treabă utilă, prețioasă.

Desigur, acest studiu nu dă, și nici nu și-a propus să dea, răspuns la multiplele probleme concrete ce se ridică în legătură cu buna gospodărire a apelor din România. De aceea este necesar ca, pe baza acestei schițe, a observațiilor și propunerilor făcute de tovarășii care au luat cuvîntul, să se treacă la elaborarea amănunțită a programului național de gospodărire a apelor. Acest program trebuie să aibă în vedere asigurarea acumulărilor de apă, folosirea resurselor de apă subterane, precum și un ansamblu concret de măsuri precise și ferme pentru evitarea poluării apelor naționale. Pe baza acestui program general se va putea elabora mai ușor și programul de irigații, precum și măsurile pentru asigurarea navigației pe canalele și râurile interioare. În legătură cu aceasta apreciez ca justă orientarea din studiul potrivit căreia lucrările de irigații, canalele magistrale și cursurile râurilor mari interioare să fie amenajate și pentru navigație.

Ați putut constata, din studiul programului de gospodărire a apelor și de amenajare a noi căi de navigație, ce perspective mari avem în această privință; se vor realiza astfel visurile multor înaintași de a face din București port la Dunăre.

Realizarea întregului sistem de amenajare a râurilor, a canalelor magistrale și a lacurilor de acumulare, cu un volum de miliarde de metri cubi de apă, va exercita, fără îndoială, o puternică influență asupra vieții economice, precum și asupra climatului patriei noastre.

În ce privește planul de irigații propriu-zis, se prevede ca în următorii 15—20 de ani să fie irigată o suprafață de 5—5,5 milioane hectare — practic întreaga suprafață apreciată ca posibil de irigat la nivelul cunoștințelor de astăzi. În anii 1971—1975 urmează să se amenajeze pentru irigații o suprafață de 1 200 000 — 1 500 000 hectare; în 1975 România va dispune astfel de circa 2,4 milioane hectare irigate. Pentru a înțelege mai bine vastitatea proporțiilor acestor lucrări trebuie să avem în vedere că în 1965 dispuneam de numai 265 000 hectare irigate. În cincinalul prezent realizăm circa 700 mii hectare, astfel că la sfîrșitul anului 1970 vom avea aproximativ 900 mii hectare irigate. Evident, în acest cincinal s-a cîștigat o bogată experiență în organizarea și desfășurarea lucrărilor de irigații; întreprinderile au fost dotate cu utilaje moderne, s-au format mii de cadre de muncitori, tehnicieni și ingineri. Există deci acum o bază bună de plecare.

Îndeplinirea integrală a planului de irigații cere luarea neîntîrziată a tuturor măsurilor pentru buna pregătire a lucrărilor. Este necesar să se întocmească din timp proiectele de execuție, adoptîndu-se cele mai corespunzătoare soluții, atît din punct de vedere tehnic, cît și economic.

O măsură importantă, de care depinde operativitatea și eficiența activității de proiectare în acest domeniu, este reparti-

zarea grupelor de proiectanți direct pe marile șantiere de irigații, unde să-și desfășoare întreaga activitate, în strînsă colaborare cu beneficiarii, sub conducerea nemijlocită a comitetelor județene de partid. Numai astfel se va putea asigura ca proiectele și realizarea irigațiilor să se facă în bune condiții, evitîndu-se lipsurile și greșelile săvîrșite în trecut. Cu toții cred că înțelegem — și sper că vor înțelege și proiectanții de la Ministerul Agriculturii și Silviculturii — că nu se pot realiza proiectele de irigații din București. Oricît de bine ar cunoaște cineva planurile directe, hărțile, numai pe baza lor nu se pot realiza proiecte bune de irigații. Din păcate, în prezent aproape totalitatea proiectanților în domeniul lucrărilor de irigații și concentrată în București. Este necesar să se pună de urgență capăt acestei stări de lucruri; numai astfel se va putea realiza, în condiții eficiente, marele program pe care îl punem în fața întregii țări.

Avînd în vedere că circa 300 000 hectare urmează a fi realizate în sisteme mici de irigații, este necesar ca toate cooperativele agricole de producție și întreprinderile agricole de stat care nu se află în zonele irigațiilor mari, să îndeplinească neîntîrziat toate posibilitățile de amenajare a terenurilor ce urmează a fi irigate în cincinalul următor. Ministerul Agriculturii și Silviculturii și direcțiile agricole județene au datoria să asigure neîntîrziat specialiștii necesari pentru îndrumarea lucrărilor de irigații locale.

În cincinalul următor se vor realiza lucrări de îndiguiri și desecări pe o suprafață de circa 500 000 hectare; în multe județe așa cum s-a subliniat și în discuțiile din plenară, aceste lucrări au o importanță deosebită, avînd în vedere că, datorită inundațiilor sau excesului de apă, aproape în fiecare an se înregistrează mari pierderi de producție. Este necesar însă ca la realizarea acestor lucrări să se aibă în vedere și folosirea amenajărilor pentru irigații; nu trebuie să se mai repete greșelile făcute în trecut care ne determină să trecem astăzi la refacerea unor lucrări, la o serie de cheltuieli inutile.

În mod deosebit doresc să subliniez necesitatea realizării măsurilor pentru oprirea procesului de eroziune a solului, care an de an provoacă mari pagube agriculturii. După cum ați reținut din studiul prezentat, milioane de hectare sînt supuse unui proces nemilos de eroziune, de degradare. Această situație este rezultatul nepăsării manifestate vreme îndelungată de regimul burghezo-moșieresc, lipsei sale de interes față de fondul funciar al țării. Îmi amintesc cu cîtă pasiune vorbeai, în anii 1948—1950, savantul Traian Săvulescu despre necesitatea unei adevărate acțiuni naționale pentru combaterea eroziunii solului. Din păcate, nu s-au luat măsuri la timp; au trecut mulți ani fără să se fi întreprins în acest sens acțiuni cu adevărat serioase, ceea ce a făcut ca situația moștenită să se înrăutățească. Este adevărat că în ultimii 20 de ani s-au făcut unele lucruri, dar, față de amploarea procesului de eroziune, ele pot fi considerate cu totul nesatisfăcătoare. Ținînd seama de gravitatea situației, este necesar să luăm măsuri foarte urgente și de mare amploare în acest domeniu. În plan sînt prevăzute lucrări pe o suprafață de 430 000 hectare, la care se adaugă regularizarea unor râuri și alte acțiuni de combatere a eroziunii solului pe încă 200 000 hectare. Toate aceste prevederi trebuie considerate minimale. Organele agricole centrale și locale, comitetele populare au datoria să acționeze neîntîrziat pentru înfăptuirea acestor sarcini, prevăzînd totodată măsuri de extindere în viitor a acestor acțiuni.

În cadrul plenarei s-au făcut propuneri de a se extinde lucrările de îmbunătățiri funciare. Fără îndoială, va fi necesar să se țină seama de un șir de propuneri făcute aici, și în acest scop să se reexamineze programul prevăzut. Dar trebuie să avem în vedere, tovarăși, că sumele pe care le avem la dispoziție pentru aceste lucrări sînt limitate. De aceea, pentru a depăși prevederile din acest program, trebuie să găsim și surse locale, să întreprindem acțiuni care nu necesită cheltuieli prea mari; și pe acestea cale trebuie să contribuim la îmbunătățirea situației din acest domeniu.

Înfăptuirea vastului program de irigații, desecări și combatere a eroziunii solului impune măsuri energice și o muncă perseverentă, sistematică din partea tuturor organelor agricole, a organelor și organizațiilor de partid, a întregii țărănimii. Este necesar să fie aduse și unele îmbunătățiri organizatorice care să asigure o mai bună delimitare a sarcinilor și răspunderilor. Situația de azi — cînd cei care execută lucrările le și exploatează — nu este corespunzătoare; trebuie să se treacă imediat la organizarea unui com-

(Continuare în pag. a 3-a)

CUVÎNTAREA TOVARĂȘULUI NICOLAE CEAUȘESCU

(Urmare din pag. 2)

partiment special pentru executarea lucrărilor de irigații, desecări și combatero a eroziunii solului și a unui alt compartiment răspunzător de întreținerea și exploatarea sistemelor de irigații.

În cadrul preocupărilor generale pentru buna gospodărire a apelor țării, pentru folosirea cât mai eficientă a acestora din punct de vedere economic, este necesar să se aibă în vedere cu toată seriozitatea problema amenajărilor piscicole, crearea condițiilor pentru sporirea producției de pește în țara noastră — unul din alimentele de bază ale populației. Trebuie spus, tovarăși, că și în acest sector situația nu este satisfăcătoare. În cadrul plenarei, ministrul industriei alimentare a încercat să explice această situație dar, după părerea mea, nu a spus lucrurilor pe nume; și mai ales nu a prezentat măsurile care se preconizează în acest sector. Avem posibilitatea ca de pe cele câteva sute de mil de hectare luciu de ape interioare, să obținem o producție de pește mult mai mare ca în prezent. Este inadmisibil că în multe zone producția de pește este inferioară celei realizate înainte de război. Aceasta nu se poate explica decât prin neglijența, prin lipsa de preocupare a organelor însărcinate să asigure dezvoltarea fondului piscicol. Avem într-adevăr și lacuri bune — cu o producție de 2 000 kg de pește la hectar — dar, cum se știe, cu o floare nu se face primăvara. Cu câteva bălți având o producție de 2 000 kg la hectar nu asigurăm peștele necesar consumului întregii populații. Este necesar ca atât comitetele județene de partid, cât și consiliile populare să integreze în programul general pe care îl discutăm și amenajări piscicole; acestea trebuie să fie o parte integrantă a programului nostru de dezvoltare a agriculturii. Amenajările piscicole bine organizate și exploatare vor putea aduce un aport foarte pretios la satisfacerea cerințelor de trai ale poporului.

Având în vedere importanța programului la care m-am referit, volumul mare de muncă ce trebuie realizat, fondurile deosebite ce trebuie manipulate, este necesar să se creeze o comisie guvernamentală însărcinată cu avizarea și recepționarea lucrărilor. Sistemul actual, potrivit cărui cel care proiectează lucrările le și avizează și recepționează este necorespunzător. De altfel, având implicații mult mai vaste decât irigarea propriu-zisă a culturilor, nici nu este just ca avizarea sistemelor de irigații și recepționarea lor să se facă numai de către organele Ministerului Agriculturii. Am în vedere nu crearea a încă unui aparat de stat, a unui organism birocratic, ci alcătuirea unei comisii interministeriale la care să participe reprezentanții tuturor ministerelor interesate; această comisie să avizeze și să recepționeze lucrările.

De asemenea, ținând seama de complexitatea programului pe care îl dezbaterem, consider că ar fi bine să se organizeze în cursul acestui an o sesiune științifică națională, cu participarea celor mai buni specialiști din toate sectoarele interesate — nu numai din agricultură, ci și biologi, geografi, energeticieni, geologi ș.a.m.d. — care să dezbate pe larg, pe secțiuni, programul. Pe această bază să se definitiveze planul de lucrări, asigurând ca el să țină seama de aspectele generale și de implicațiile complexe pe care le va avea asupra întregii economii, asupra dezvoltării generale a țării noastre.

Stimați tovarăși,

În al doilea program pe care îl dezbaterem plenara sînt prevăzute măsurile cu privire la dezvoltarea zootehniei și creșterea producției animale — una din problemele de cea mai mare importanță pentru progresul agriculturii, pentru ridicarea nivelului de trai al populației. După cum se știe, existența unui puternic sector zootehnic reprezintă unul din indicatorii cei mai caracteristici ai unei agriculturi intensive, moderne.

În comparație cu dezvoltarea acestui sector în țările cu agricultură avansată, nivelul zootehniei din țara noastră prezintă o serioasă rămânere în urmă, ceea ce afectează atât eficiența economică generală a agriculturii — deci și nivelul veniturilor țărănimii — cât și aprovizionarea populației cu produse animale.

Situația nesatisfăcătoare a zootehniei la noi își are originea, este adevărat, și în moștenirea lăsată de regimul burghezo-moșieresc, reflectată atât de efectivele de animale din 1938, cât și mai cu seamă, în situația pe care am preluat-o

după război. Ea își are însă originea și în lipsurile la care m-am referit și care s-au manifestat în ultimii 25 de ani. Din

datele de mai jos se poate vedea cum a evoluat efectivul de animale din 1938 pînă în 1970.

EFFECTIVELE DE ANIMALE

— mij capete la începutul anului —					
	1938	1950	1960	1965	1970
— Bovine din care:	3 653	4 309	4 450	4 756	5 034
vaci și juninci	1 787	2 105	2 156	1 901	2 496
— Porcine din care:	2 761	2 210	4 300	6 034	5 971
scroafe	606	261	524	552	647
— Ovine	10 087	9 834	11 200	12 734	13 835
— Păsări	27 325	17 506	37 000	39 909	53 439

Aceste date ne arată că, după eliberarea țării, efectivele de animale au crescut continuu, fiind în prezent, la unele specii, de două ori mai mari decât în 1938.

A crescut, de asemenea, producția de carne, lapte, ouă și lînă, atât în volum total, absolut, cât și pe cap de animal.

Desigur, dacă am privi numai din acest punct de vedere lucrurile ne-am putea declara oarecum mulțumiți; dar dacă avem în vedere că la creșterea animalelor sîntem încă în urma multor țări, că cerințele de consum ale populației cresc continuu și nu pot fi satisfăcute multumitor de actuala producție a zootehniei atunci se impune să afirmăm deschis că ritmul de creștere a efectivelor de animale este necorespunzător; este necesar să luăm măsurile cele mai serioase pentru dezvoltarea în ritmul cel mai rapid a zootehniei.

Studiul prezentat plenarei spre dezbateră cuprinde un program multilateral de creștere susținută a efectivelor de animale și a producției animale.

Dinamica efectivelor de animale și păsări va arăta astfel: de la 5 milioane bovine la începutul lui 1970 — efectivul va crește la 6,6 milioane în 1975 și la 7,2—7,5 milioane în 1980, din care vaci,

de la 2 496 000 în 1970, la 3 350 000 în 1975 și 3 600 000 în 1980. La porci, de la circa 6 milioane în 1970 efectivul va crește la 9,5 milioane în 1975 și la 10,5—11 milioane în 1980. Față de studiu, ținându-se seama de observațiile din plenary, se vor aduce unele îmbunătățiri, în sensul măririi prevederilor.

De asemenea, la scroafe se prevede să ajungem în 1975 la 960 000, în loc de aproximativ 800 000, cât se stabilise inițial, considerîndu-se nesatisfăcător acest număr; în 1980 se va ajunge la 1 000 000—1 100 000.

Ca urmare a măsurilor pe care le-am stabilit pentru dezvoltarea zootehniei, va trebui ca pînă în anul 1980 să ajungem la un efectiv de circa 50—55 bovine la o sută de hectare teren agricol și la circa 30 de vaci pe aceeași suprafață.

Pe această bază, precum și prin ridicarea productivității în zootehnie urmează să crească simțitor producția de carne, lapte și ouă, asigurîndu-se satisfacerea în mai mare măsură a cerințelor de consum ale populației.

Ca urmare a acestor măsuri, se prevede ca fondul de stat să crească în felul următor:

Unități măsură	1969 realizări	1970 plan	Prevederi	
			1975	1980
Carne (mil tone în viu)	839	970	1.640	2.203
Lapte (mil hl.)	14 078	16.400	30.410	37.230
Ouă (mil. buc.)	856	1.088	2.050	2.525

Spre deosebire de prevederile planului cincinal, în studiul prezentat se propune ca sporirea efectivelor de animale — deci și a producției animale — să se realizeze la întreprinderile de stat și cooperativele agricole de producție în ferme mari. Această orientare are o mare importanță pentru dezvoltarea agriculturii noastre socialiste, pentru realizarea unei aprovizionări sigure a populației. Experiența de pînă acum a marilor ferme specializate din întreprinderile agricole de stat, cât și a fermelor specializate din unele cooperative agricole de producție, demonstrează că aceasta este singura cale de progres rapid al zootehniei și de creștere a eficienței economice a acestei ramuri de prim ordin a producției agricole. Alci s-au dat multe exemple de rezultate bune și producții mari obținute de un șir de ferme, ceea ce demonstrează că avem posibilități, că avem experiență și că sarcinile pe care ni le punem sînt pe deplin realizabile.

După cum se știe, încă din anul 1969 s-a trecut la constituirea unor ferme intercooperatiste de creștere și îngrijire a animalelor. Ținînd seama de sarcinile mari ce revin cooperativei în următorul cincinal, este necesar ca aceste unități să fie ajutate în mod deosebit de către organele agricole, trecîndu-se totodată la extinderea organizării lor.

Un rol însemnat în dezvoltarea fermelor moderne revine întreprinderilor agricole de stat care au acumulat, în decursul anilor, o bogată experiență în domeniul acesta.

Este cunoscut, de asemenea, faptul că rezultate deosebit de pozitive au obținut în domeniul creșterii animalelor și al producției animale a serie de cooperative agricole. Toate acestea impun ca, atât organele de partid, cât și organele agricole, mijloacele noastre de propagandă să acorde o mai mare și mai consecventă atenție generalizării experienței înaintate obținute de întreprinderile de stat și de cooperativele agricole de producție în creșterea animalelor, în sporirea producției de carne, lapte și ouă.

Este necesar să se treacă totodată la organizarea unor ferme mari de creștere a animalelor prin cooperare între întreprinderile agricole de stat și cooperative.

De altfel, cooperarea în producție între sectorul de stat și cel cooperatist din agricultură trebuie extinsă și în alte sectoare ale producției. Sectorul socialist de stat poate acorda un ajutor prețios, calificat, cooperativei exercitînd o puternică influență asupra dezvoltării întregii agriculturi. Unji tovarăși s-ar putea întreba dacă prin aceasta nu se alterează cumva caracterul „curat” socialist al sectorului de stat din agricultură. Răspunsul — cu care sînt convins că va fi de acord întregul nostru Comitet Central — nu poate fi decât că nu se poate gîndi în felul acesta, că, dimpotrivă, tovarăși, prin cooperarea între sectorul de stat și cel cooperatist se face un pas înainte spre apropierea celor două sectoare agricole socialiste, spre omogenizarea socialistă a satului. Această cooperare reprezintă o nouă formă de ajutor pe care clasa muncitoare, statul oamenilor muncii îl acordă țărănimii muncitoare pentru dezvoltarea sectorului cooperatist, pentru creșterea producției agricole și ridicarea nivelului de trai al cooperatizatorilor. Fără îndoială că această formă de cooperare în producție va cimentea și mai mult alianța dintre clasa muncitoare și țărănimea muncitoare, își va aduce contribuția la procesul de omogenizare a națiunii noastre socialiste.

Stimați tovarăși,

Concentrarea creșterii animalelor în mari ferme moderne impune luarea unor măsuri de înaltă răspundere pentru organizarea științifică a muncii de îngrijire a animalelor. În primul rînd este necesar ca fermele să dispună de animale de rasă, urmărind realizarea unei selecții riguroase a raselor existente. În al doilea rînd trebuie luate măsuri pentru asigurarea furajelor necesare întregului efectiv de animale. Trebuie să se stabilească în fiecare întreprindere și cooperativă suprafețele destinate producerii furajelor asigurîndu-se structura cea mai corespunzătoare a culturilor.

Una din obligațiile de cea mai mare răspundere ale cooperativei este aceea de a lua toate măsurile ce se impun

pentru a-și asigura necesarul de furaje pentru hrana animalelor prin forțele lor proprii sau prin dezvoltarea largă în acest domeniu a cooperării intercooperatiste.

În același timp, trebuie să se asigure realizarea la timp a întreprinderilor producătoare de furaje complexe. Consider că este foarte bine că aceste întreprinderi sînt organizate de stat; astfel se asigură buna lor funcționare și, totodată, aprovizionarea cu furaje atât a întreprinderilor agricole de stat, cât și a cooperativei, iar în viitor va trebui să avem în vedere posibilitatea de a livra asemenea furaje și producătorilor individuali.

După cum reiese din studiul prezentat, realizarea programului de creștere a animalelor și a producției animale pînă în 1975—1980 reclamă investiții foarte mari. Vom acorda, fără îndoială, toate mijloacele necesare pentru îndeplinirea în întregime a planului. Dar trebuie să spun că au deplină dreptate tovarășii care au criticat cheltuielile exagerate din acest sector, realizarea unor construcții agricole la costuri nejustificate de mari. Pînă la dispoziție mijloacele materiale pentru realizarea programului de creștere a animalelor, trebuie să atragem în modul cel mai serios atenția tovarășilor care lucrează în agricultură asupra datoriei de a face totul pentru ieftinirea construcțiilor și realizarea lor la timp. Va trebui să analizăm și prețurile la unele materiale de construcții. Este necesar să se pună capăt cu toată fermitatea tendinței unor ministere și întreprinderi de a umfla prețurile pentru a acoperi neajunsurile proprii în gospodărirea mijloacelor și pentru a obține beneficii mai mari. Dacă vorbim de ieftinirea lucrărilor în construcții — și trebuie să îmbunătățim situația în acest domeniu — se impune ca și problema prețurilor materialelor de construcții să fie analizată în mod serios, luîndu-se măsuri pentru reducerea lor corespunzătoare.

Avînd în vedere problemele multiple pe care le ridică înfăptuirea programului de dezvoltare a zootehniei, cred că ar fi bine ca definitivarea lui să se facă pe baza unei discuții largi — în cadrul unei consfățuri la care să participe cei mai buni specialiști din zootehnie și din alte sectoare — ținîndu-se seama de părerile și propunerile oamenilor cu experiență în acest domeniu.

Punînd accentul principal pe creșterea animalelor în ferme mari, moderne, trebuie, totodată, să acordăm sprijin tuturor cooperativei agricole de producție pentru dezvoltarea sectorului zootehnic. În acest sens, toate cooperativele trebuie ajutate cu animale de rasă și credite în vederea creșterii animalelor.

Este necesar, de asemenea, să fie sprijinită creșterea animalelor aflate în proprietatea personală a membrilor cooperativei și, în zonele de munte, creșterea animalelor de către țărani particulari. De aceea, baza furajeră trebuie dezvoltată corespunzător sporirii șeptelului în toate sectoarele.

O atenție deosebită trebuie acordată pășunilor și finețelor a căror suprafață se ridică la peste 4 milioane hectare. Acestea reprezintă o sursă deosebit de importantă, din păcate încă slab folosită, pentru asigurarea bazei furajere. Desigur, trebuie analizat cu cea mai mare atenție aceste suprafețe de pășuni și finețe, dar oricui vor aparține — cooperativei sau consiliilor comunale — dacă nu vom efectua lucrările necesare de întreținere, nu vom asigura reînnoșarea lor și îngrășămintele necesare, atunci nu vom obține producția dorită. De altfel, cu 8 sau 10 ani în urmă ele au aparținut consiliilor populare și au fost trecute la cooperative tocmai pentru că erau prost întreținute și nu asigurau baza furajeră necesară. Esențialul nu este cum aparțin, ci cum se realizează lucrările necesare pentru sporirea producției. Organele agricole, Ministerul Agriculturii trebuie să ia toate măsurile pentru a obține recolte bune pe aceste suprafețe.

Tovarăși,

Realizarea acestor programe fundamentale pentru modernizarea agriculturii noastre necesită numai în cincinalul 1971—1975 investiții de peste 50 miliarde lei; pentru lucrările de irigații, îndiguirii și desecării, pentru combaterea eroziunii solului și gospodărirea apelor, se vor aloca în următorul cincinal circa 35 miliarde lei — consider că această sumă este mare și va trebui să acționăm pentru a realiza volumul de lucrări prevăzut cu cheltuieli mai mici — iar pentru creșterea animalelor aproape 20 miliarde lei. Înăfptuirea acestui volum

(Continuare în pag. a 4-a)

CUVÎNTAREA TOVARĂȘULUI NICOLAE CEAUȘESCU

(Urmare din pag. a 3-a)

de investiții cere o muncă bine organizată, utilizarea cu cea mai mare răspundere a fondurilor alocate, luarea din timp a măsurilor pentru realizarea lucrărilor la termenul stabilit și de cea mai bună calitate. Este necesar să se treacă de îndată la întocmirea proiectelor pentru lucrările de irigații, îndiguiri, desecări și de combatere a eroziunii solului, alegându-se soluțiile optime atât din punct de vedere tehnic cât și economic. Este necesar să se tragă toate concluziile din neajunsurile manifestate în trecut.

Cțiva tovarăși au spus în plenară că ar dori ca realizarea irigațiilor sau a unor acțiuni de desecări să se facă pe alte suprafețe decât cele prevăzute în studiu. Eu consider că Ministerul Agriculturii, organele agricole trebuie să analizeze situația în strinsă colaborare cu comitetele județene, să se deplaseze pe teren, în județe și, împreună cu acestea, să stabilească suprafețele pe care trebuie executate aceste lucrări. Beneficiarul este comitetul județean de partid și consiliul popular județean; deci cu aceste organe trebuie să se stabilească unde trebuie făcute aceste lucrări, bineînțeles ținând seama și de prevederile generale, de condițiile tehnice și economice de care dispunem; am impresia că și tovarășii primisecetari ai comitetelor județene au avut în vedere aceste condiții atunci când au făcut propunerile respective.

Se știe că s-au săvârșit greșeli care au dus la scumpirea costurilor, la întârzierea dării în producție, la exploatarea nerațională a unor sisteme de irigații. S-au făcut, de asemenea, greșeli la unele lucrări de îndiguire și desecare, la unele amenajări pentru combaterea eroziunii solului. Atrag atenția asupra acestor lipsuri spre a se lua toate măsurile de înlăturare a lor în viitor. Sarcini deosebite revin în această direcție organelor de proiectare, trusturilor și întreprinderilor care execută lucrările. Trebuie eliminate cu toată hotărârea greșelile de proiectare și execuție, nemaladmițându-se nici un fel de construcții supradimensionate.

Ținând seama de prețul ridicat al lucrărilor, este necesar să se acționeze cu toată fermitatea pentru reducerea prețului de cost la toate lucrările. În sectorul creșterii animalelor trebuie să se treacă de îndată la întocmirea de proiecte tip și organizarea producției de prefabricate pentru toate lucrările zootehnice. Și în acest sector s-au făcut greșeli mari de proiectare și execuție, s-a acceptat supradimensionarea lucrărilor și amplasarea lor nerațională. Sint, după părerea mea, posibilități de reducere a costului construcțiilor zootehnice cu cel puțin 15—20 la sută.

Una din problemele de însemnătate esențială pentru îndeplinirea în cele mai bune condiții a acestor programe de dezvoltare a bazei tehnico-materiale a agriculturii, pentru sporirea rolului acestei ramuri în economia națională, o constituie problema ponderii cheltuielilor materiale în producția globală agricolă. Iată câteva cifre comparative care demonstrează că în ultima vreme a existat o tendință destul de accentuată de creștere a cheltuielilor materiale în valoarea producției globale agricole — creștere care nu are nici un fel de justificare obiectivă: în 1965 ponderea cheltuielilor materiale în valoarea producției globale agricole era de 40 la sută; în 1970 a ajuns la 42,4 la sută, iar în 1975 se propune 44,5 la sută. Situația la I.A.S. este și mai nesatisfăcătoare din acest punct de vedere. Încercarea de a justifica aceasta prin procesul de dotare și dezvoltare a bazei materiale a agriculturii o consider neîntemeiată: trebuie să realizăm în așa fel lucrările de investiții și dotare a agriculturii, încât să obținem o creștere continuă a producției agricole și o scădere a ponderii cheltuielilor materiale. Aceasta este de altfel o tendință mondială.

Hotărâtor în îndeplinirea programului de dezvoltare a agriculturii este ca eforturile materiale pe care le face partidul și statul, investițiile prevăzute să determine un raport rațional și eficient între cheltuielile materiale și creșterea producției agricole, asigurându-se sporirea randamentului fiecărui leu investit. Reducerea cheltuielilor materiale și creșterea veniturii naționale obținut în agricultură reprezintă una din problemele fundamentale ale programului pe care îl adoptă plenara noastră. În legătură cu aceasta trebuie să relevăm faptul că în studiul dezbătut în plenara noastră, deși eforturile financiare pe care urmează să le facă statul nostru pentru dezvoltarea bazei tehnico-materiale a agriculturii sint deosebit de mari, producțiile agricole preconizate a se realiza nu sint în concordanță cu aceste eforturi. Se poate spune că ceea ce se prevede să

obținem în urma investițiilor pe care le vom face nu este pe deplin mulțumitor, și în acest domeniu programul va trebui să fie îmbunătățit. De altfel, această observație a fost făcută și în Comitetul Executiv, dar, în materialele prezentate de tovarășii de la agricultură nu s-a ținut seama în măsura corespunzătoare de aceste observații. Este necesar să se aibă în vedere aceasta la definirea studiului. Trebuie spus că nici în concluziile comisiilor, prezentate în plenară, problema eficienței investițiilor, și în general a eficienței activității economice a agriculturii, nu a ocupat locul cuvenit. Necesitatea punerii ascuțite a acestei probleme în preocupările noastre pentru crearea unei agriculturi intensive, de înaltă productivitate, derivă din faptul că într-o serie de întreprinderi agricole de stat și cooperative de producție, inclusiv în cadrul unor organe agricole și cooperative de conducere, se manifestă și în prezent o atitudine de ignorare a eficienței economice.

O îndatorire de cea mai mare importanță a tuturor celor care lucrează în sistemul agriculturii noastre socialiste, precum și al altor organe economice și financiare este aceea de a asigura folosirea cât mai rațională a fondurilor destinate agriculturii. Este necesar să se evite tendința de a dispersa fără discernământ fondurile pe tot teritoriul țării, urmărindu-se cu toată atenția concentrarea acestora în primul rînd acolo unde pot da maximum de rezultate în producție, în creșterea eficienței economice într-un timp cât mai scurt. În legătură cu aceasta aș ruga pe tovarășii din județele unde sint prevăzute mai puține investiții, și care și-au exprimat aici dorința de a obține mai mult în această privință, să înțeleagă că volumul total al investițiilor pe care le-am prevăzut în program reprezintă maximum a ceea ce putem acorda. Desigur, va mai trebui văzut — ținind seama de criteriul la care m-am referit — cum pot fi soluționate unele probleme ridicate aici. Dar trebuie să înțelegem că nu vom putea, nici în cincinalul următor și nici chiar în următorii zece ani, să rezolvăm toate problemele legate de irigații, de îndiguiri, desecări și de combaterea eroziunii solului; rezolvarea tuturor acestor probleme necesită o perioadă mai lungă. De aceea trebuie să îndreptăm mijloacele în primul rînd în acele județe și la acele lucrări care dau eficiență economică cea mai mare în momentul de față. Aceasta ne va crea noi mijloace materiale și condiții ca în anii viitori să rezolvăm și în alte județe mai bine atât îmbunătățirile funciare, cât și problemele privind creșterea animalelor.

Ministerul Agriculturii și Silviculturii, Uniunea Națională a Cooperativelor Agricole de Producție, toate organele economice trebuie să ia măsuri energice pentru ca o dată cu investirea fondurilor prevăzute pentru realizarea acestui vast program, să obținem creșterea sistematică a producției, îmbunătățirea tuturor indicatorilor economici din agricultură, scăderea considerabilă a cheltuielilor materiale în raport cu volumul global al producției agricole realizate. Aceasta este o problemă de însemnătate capitală pentru creșterea contribuției pe care acest sector o aduce la satisfacerea cerințelor generale ale economiei, pentru îmbunătățirea nivelului de trai al țării și ridicarea standardului de viață al întregului nostru popor. Trebuie să cerem cu toată tăria Ministerului Agriculturii și Silviculturii, Uniunii Naționale a Cooperativelor Agricole, tuturor organelor agricole să introducă în întreaga lor activitate un spirit mai operativ, mai dinamic, mai eficient.

În același sens consider că trebuie să-și îmbunătățească munca și Comitetul de Stat pentru Administrația Locală, în activitatea căruia persistă încă serioase practici și tendințe birocratice. Mă refer la acest comitet pentru că, lucrînd cu consiliile populare județene, el are un rol important în realizarea sarcinilor în agricultură.

În altă ordine de idei, doresc să atrag în modul cel mai serios atenția asupra faptului că, atât la lucrările de irigații cât și la construcțiile zootehnice, s-au scos din circuitul producției mari suprafețe de pămînt. Trebuie să se pună capăt cu desăvîrșire acestei practici; atât executarea irigațiilor cât și amplasarea construcțiilor zootehnice trebuie astfel concepute, încît să se realizeze cu minimum de suprafețe scoase din producție.

Realizarea la timp și în bune condiții a programelor pe care le discutăm va avea fără îndoială o puternică influență asupra întregii agriculturi. Pe suprafețele irigate se vor obține sporuri de producție de 50 pînă la 100 la sută față de cele neirigate. De asemenea, pe cea mai mare parte a terenurilor irigate se vor putea obține anual cîte două recolte. După

unele calcule estimative valoarea totală a sporului de producție realizată pe terenurile irigate va fi în anul 1975 de circa 6 miliarde lei; la aceasta se mai adaugă sporul de producție obținut prin îndiguiri și desecări și prin combaterea eroziunii solului care se va ridica și el la peste 1 miliard lei. În ce privește zootehnia, valoarea producției animaliere din sectorul socialist va crește de la 11 miliarde în 1969 la peste 25 miliarde în 1975. Relese deci, tovarășii, că din punct de vedere economic eforturile sint pe deplin justificate. Este necesar însă ca să facem totul pentru realizarea lor la timp și în condiții bune.

O dată adoptate aceste programe este necesar să luăm toate măsurile pentru realizarea lor în practică. Ministerul Agriculturii și Silviculturii, organelor agricole le revine sarcina de a asigura organizarea și îndrumarea permanentă a întregii activități, de transpunere în viață a acestor sarcini. Aceasta impune lichidarea hotărîta a lipsurilor ce s-au manifestat în munca acestor organe, creșterea răspunderii lor și întărirea disciplinei în muncă. În realizarea acestui mare program național sarcina de mare răspundere revin, desigur, oamenilor muncii — cooperativilor, inginerilor și tehnicienilor. De asemenea, este necesar ca Uniunea Națională și uniunile județene ale cooperativelor agricole de producție să considere realizarea în sectorul cooperatist a acestor măsuri drept o sarcină primordială. Măsurile luate în decembrie 1969 pentru îmbunătățirea muncii acestor organe și a activității în cooperative au creat premise pentru desfășurarea în mai bune condiții a muncii lor. Avem convingerea că atât organele agricole de stat cât și cele cooperatiste vor lucra mai eficient decît în trecut, neaprecuțînd nici un efort pentru a asigura îndeplinirea integrală a hotărîrilor de cea mai mare însemnătate pentru soarta agriculturii noastre, adoptate de Comitetul Central.

Considerăm, totodată, necesar să atragem atenția Ministerului Industriei Construcțiilor de Mașini, Ministerului Industriei Materialelor de Construcții și Ministerului Industriei Chimice asupra sarcinilor mari ce le revin în asigurarea utilajelor și mașinilor agricole, materialelor de construcții și produselor chimice necesare agriculturii. Așa cum pe bună dreptate s-a subliniat în cursul discuțiilor din plenară, industria noastră trebuie să depună eforturi mai intense pentru a asigura agriculturii întreaga gamă de mașini, instalații și utilaje de calitate superioară, necesare atât vastelor lucrări de irigații ce se desfășoară în țara noastră, cât și dezvoltării unei zootehnii mecanizate, de înaltă productivitate. Toate ministerele și organele centrale și locale cărora le revin sarcini concrete în legătură cu îndeplinirea acestor două programe au datoria să ia neîntîrziat măsurile ce depind de ele pentru realizarea marilor acțiuni preconizate de partid în agricultură.

O problemă de importanță hotărîtoare pentru succesul acestor programe este asigurarea cadrelor necesare. În cel mai scurt timp, Ministerul Agriculturii și Silviculturii și Ministerul Învățămîntului vor trebui să elaboreze un plan special de pregătire atât a cadrelor de specialiști cu studii superioare și medii, cât și a muncitorilor calificați. În acest sens este necesar să fie aduse îmbunătățiri și sistemului de învățămînt și programelor școlare.

În problema pregătirii cadrelor pentru agricultură trebuie să plecăm de la combaterea mentalității greșite, din păcate încă larg răspîndită la noi, potrivit căreia ne considerăm vechi producători agricoli și ca atare nu mai avem ce învăța. Or, progresul agriculturii, cultura plantelor și creșterea animalelor cer cunoștințe noi, moderne, cîteodată mai multe decît pentru unele ramuri industriale; este, desigur, foarte important să știi să prelucrați o bucată de lemn sau de metal, dar a lucra cu plantele și cu animalele, a modela viața însăși, a crea noi soiuri, noi rase de animale, a spori productivitatea lor — toate acestea cer cunoștințe profunde; trebuie să spunem că încă nu s-a înțeles cum se cuvine importanța acestei probleme. Tărilor care au realizat o agricultură avansată au înfăptuit și o transformare a omului din agricultură. Problema cunoștințelor în agricultură este o problemă esențială pentru progresul acestei ramuri economice. Indiferent de proprietate, pămîntul este un bun al națiunii și el trebuie lucrat corespunzător; toată lumea trebuie să se supună regulilor și normelor generale. Va trebui să luăm măsuri mult mai serioase atît în ce privește pregătirea celor care lucrează în agricultură, cât și în privința introducerii normelor moderne de lucrare a pămîntului, obligatorii pentru toată lumea.

Este necesar să se înțeleagă că fără cadre cu temeinice cunoștințe nu vom putea asigura ridicarea nivelului general al agriculturii, iar programele care ni le propunem și investițiile pe care le facem nu vor da rezultatele așteptate. Tocmai de aceea se impune trecerea de îndată la măsuri pentru ridicarea nivelului general de cunoștințe al tuturor oamenilor muncii care lucrează în agricultură.

Totodată, pentru realizarea unor lucrări mai complexe, de înaltă calificare în agricultură, pentru înțierea cadrelor noastre în probleme care țin de progresul neînterupt al științei agrozootehnice pe plan mondial, trebuie să avem în vedere și eventualitatea de a apela la ajutorul unor specialiști străini, cu o bogată experiență și o înaltă competență profesională. În aceeași ordine de idei doresc să subliniez necesitatea de a studia cu mai multă atenție experiența țării cu o agricultură avansată — atît socialiste — cit și capitaliste, aplicînd la condițiile noastre concrete cuceririle agrozootehnice înaintate, din întreaga lume. De asemenea, trebuie să avem în vedere și necesitatea de a dezvolta mai mult cooperarea în domeniul agriculturii cu țările care au o bogată experiență în acest domeniu și care dispun de potențialul necesar pentru o cooperare tajoasă.

În realizarea acestor două programe și, în general, în efortul pentru dezvoltarea agriculturii noastre socialiste, sarcini de mare importanță revin cercetării științifice. Trebuie să spunem, tovarășii, că deși avem unele rezultate bune în cercetarea agricolă, mai ales în domeniul cerealiilor, nu putem fi nici pe departe mulțumiți cu ce am realizat pînă acum. În știința agricolă lucrează peste 1500 de cercetători; dispunem de un număr mare de institute și stațiuni experimentale; de curînd am creat și Academia de Științe Agricole. Apreciem că dispunem de forțe capabile să obțină rezultate bune în cercetarea agricolă. Pentru aceasta este necesar să se renunțe la vechea mentalitate, de a face cercetare de dragul cercetării, precum și la concepția, exprimată chiar și aici, că pot exista cercetători care în întreaga lor viață nu creează nimic. Asemenea oameni desigur există, și, desigur, nu numai în agricultură, ci în toate domeniile de activitate; dar societatea omenescă n-a progresat cu ajutorul celor care n-au realizat nimic în viață, ci prin acei care în decursul existenței lor au adus contribuții mari la dezvoltarea științei, a producției de valori materiale și spirituale. Se știe că în științele naturii, în ultimii 10—15 ani, au fost făcute descoperiri senzaționale, că progresul considerabil realizat inclusiv în agricultura unui șir de țări s-a obținut pe baza cuceririlor științifice din biologie și genetică.

De ce mă refer la aceasta, tovarășii? Pentru că trebuie să înțelegem că și în știința agricolă — ca în orice domeniu de activitate — este necesar să pornim de la o concepție nouă. În știință trebuie să lucreze oameni cu imaginație, cu îndrăzneală. Desigur, nu tot ceea ce-și propun cercetătorii duc la capăt; dar dacă se vor apuca serios de treabă, fără îndoială, cercetătorii din agricultură vor obține succese remarcabile. Rezultatele pe care le avem în cîteva domenii sint grăitoare. M-am referit ieri la succesele obținute de cercetătorii sovietici în domeniul ameliorării seminței de grâu. Solul pe care noi l-am preluat în 1962 este, să spun așa, cu trei generații în urmă. Creatorul a mai realizat de atunci două sau chiar trei soluri superioare și aceasta în decurs de 8 sau 10 ani. Tovarășii care lucrează în domeniul științei agricole cunosc, de asemenea, că și în Statele Unite, Franța, Italia, Canada, etc. s-au obținut în ultimul timp rezultate mari în perfecționarea soiurilor de grâu.

Este necesar ca cercetarea noastră agricolă să fie așezată pe o concepție nouă. Programul pe care ni-l propunem în agricultură, problemele legate de obținerea unor recolte mari de cereale, plante tehnice și legumicole, a unor producții sporite în zootehnie, problemele legate de ameliorarea și crearea de rase noi de animale cer o abordare nouă, îndrăzneală și — de ce să n-o spunem, tovarășii — cer și oameni noi. Știu că s-au făcut schimbări, că în cercetarea agricolă lucrează acum și mulți oameni tineri. Eu apreciez însă foarte mult și pe unii din cei vîrstnici care lucrează în domeniul cercetărilor agricole; unii dintre aceștia sint chiar mai îndrăzneți decît tinerii; cînd mă refer la oamenii noi nu am în vedere numai vîrsta, ci concepția nouă, hotărîrea de a face totul pentru a obține o transformare radicală în știința noastră. Fără aceasta, nu vom putea obține rezultatele pe care le dorim, sau le

(Continuare în pag. a 5-a)

CUVÎNTAREA TOVARĂȘULUI NICOLAE CEAUȘESCU

(Urmare din pag. a 4-a)

vom obține apelind la cercetarea din alte țări. De aceea, este necesar ca Academia de Științe Agricole să atace cu mai mult curaj problema creării unor soiuri productive și valoroase din punct de vedere nutritiv — la grâu, porumb, floarea-soarelui și alte plante — care să asigure producții maxime în condiții de irigare. În legumicultură este necesar ca în cel mai scurt timp să se asigure seminte superioare, astfel încât să lichidăm rămăneala în urmă din acest sector deosebit de important pentru aprovizionarea oamenilor muncii. Trebuie spus că și în zootehnie este necesar să fie unite forțele biologilor, geneticienilor, ale altor cercetători astfel ca — pe baza unui plan de cercetare de largă perspectivă — să se asigure îmbunătățirea raselor de animale, crearea de noi rase de mare productivitate. Aceasta constituie o problemă de importanță primordială pentru dezvoltarea zootehniei în țara noastră.

Probleme deosebite se ridică în domeniul combaterii bolilor la animale și plante — mai ales dacă ținem seama de marile concentrări de animale pe care le creăm, precum și de specializarea producției de cereale, plante tehnice, legume, viticultura și pomicultura în anumite unități și zone agricole. În acest domeniu avem, de asemenea, lipsuri serioase și pierderi mari datorită mortalității, precum și diferiților dăunători, care diminuează simțitor producția agricolă. De asemenea, cercetarea științifică trebuie să contribuie la elaborarea noilor tehnologii în condițiile terenurilor irigate. Iată numai câteva din marile probleme ce se cer abordate cu tot mai multă îndrăzneală de oamenii noștri de știință. Este necesar ca, în cel mai scurt timp, Academia de Științe Agricole să întocmească un program multilateral care să fie dezbătut pe secții și în cadrul unei adunări generale speciale.

O importanță deosebită pentru rezolvarea multiplelor probleme ce stau în fața științei noastre agricole, pentru asigurarea unui progres accelerat agriculturii noastre socialiste are dezvoltarea largă a autonomiei și spiritului de inițiativă în stațiunile experimentale, în unitățile de cercetare locală, stimularea intensă a forței de creație, a inventivității și spiritului de răspundere a miilor de specialiști care lucrează pe ogoarele patriei noastre. Trebuie să înțelegem, tovarășii că știința nu se face numai în București sau numai în institutele centrale; ea se poate — și trebuie făcută — de fiecare specialist agricol. Stațiunile experimentale au dat dovadă atât în trecut, cât și acum că pot obține rezultate foarte bune; zecile de milioane de ingineri agronomi, zootehnicieni, medici veterinari care lucrează în întreprinderi de stat sau în cooperative constituie o uriașă forță pentru rezolvarea problemelor de cercetare științifică, pentru progresul agriculturii țării noastre.

Sintem convinși că oamenii de știință din agricultură vor răspunde cu tot elanul chemării partidului, că își vor îndeplini cu cinste marile sarcini ce le stau în față, că își vor aduce aportul lor prețios la realizarea programului de înflorire a agriculturii socialiste din patria noastră.

Conturând ample perspective ce se deschid în fața agriculturii noastre prin aplicarea celor două programe dezbătute în plenară, nu trebuie să scăpăm din vedere, tovarășii, sarcinile imediate care se pun în fața oamenilor muncii de la sate, de îndeplinirea cărora depinde asigurarea recoltei pe anul în curs. Consider, de aceea, necesar să atrag atenția cu toată seriozitatea asupra faptului că trebuie să luăm măsuri imediate pentru executarea la timp și în condiții bune a însăși condițiilor climatice de pină acum ne aflăm într-o oarecare întârziere.

Este necesar, de asemenea, ca, paralel cu activitatea pentru pregătirea recoltei anului 1970, să începă din timp și pe toate liniile activitatea pregătitoare și chiar trecerea practică la realizarea sarcinilor prevăzute în cele două programe care au făcut obiectul analizei plenare noastre. Putem spune, tovarășii, că de ceea ce vom face în acest an, atât în ce privește programul de irigații și de gospodărire a apelor, cât și în zootehnie, depinde realizarea cincinalului. De altfel, pentru programul de zootehnie multe investiții încep în acest an; realizarea lor la timp va asigura îndeplinirea în bune condiții a sarcinilor discutate aici.

Stimați tovarășii,

Doresc să subliniez sarcinile importante ce revin consiliilor populare județene care răspund de planificarea și

conducerea agriculturii locale. Trebuie să spunem că nu toate consiliile județene se preocupă în mod corespunzător de problemele agricole. Având în vedere neajunsurile care se mai manifestă în conducerea agriculturii de către consiliile populare județene se impune să menționăm cu toată claritatea că de realizarea sarcinilor de plan în agricultură răspund direct consiliile populare; ele au obligația de a asigura executarea la timp și în bune condiții a tuturor lucrărilor agricole. Efectuarea acestor lucrări la timp și la calitatea necesară nu poate fi lăsată la bunul plac al fiecăruia; ea constituie o obligație pentru toate întreprinderile agricole de stat, pentru toate cooperativele, pentru toți lucrătorii agricoli, cooperatori și țărani particulari. În acest spirit trebuie să acționeze consiliile populare. De asemenea, consiliile populare trebuie să aplice cu strictețe legea apărării fondului funciar, neadmițând sub nici un preț diminuarea suprafeței arabile a țării.

Considerăm că lărgirea drepturilor și atribuțiilor consiliilor populare corespunde noii etape de dezvoltare a socialismului în patria noastră; în acestă constituie o condiție pentru înfăptuirea cu succes a sarcinilor trasate de Congresul al X-lea al partidului. Experiența ne arată că măsurile adoptate în ultimii ani — reorganizarea administrativ-teritorială, îmbunătățirea organizării centralității locale, apropierea organelor centrale de unitățile administrative și economice de bază — asigură conducerea mai bună a întregii activități sociale de pe cuprinsul patriei.

După cum se știe, conducerea partidului și statului a luat măsuri pentru perfecționarea planificării în agricultură, măsuri ale căror efecte se vor manifesta încă din toamna acestui an. Corespunzător acestor hotărâri, planificarea producției agricole va avea în vedere numai asigurarea fondului central de cereale și produse alimentare, urmând ca restul suprafețelor să fie planificate de fiecare unitate în parte, corespunzător necesităților proprii și interesului acestora de a sporii eficiența economică. De asemenea, se știe că încă din acest an, cea mai mare parte a aprovizionării cu produse agro-alimentare se face de către consiliile populare. Trebuie să atrag atenția că în domeniul aprovizionării sînt încă o serie de neajunsuri. Rog pe tovarășii prim-secretari să ia toate măsurile ca, o dată cu asigurarea fondului central de produse agro-alimentare, să se preocupe atent de rezolvarea în condiții corespunzătoare a problemelor bunei aprovizionări în județele lor.

În ce privește planificarea și lărgirea drepturilor și atribuțiilor populare și lărgirea creșterii este un pas bun înainte; pe baza experienței pe care o vom câștiga, vom lărgi și mai mult aceste drepturi. Tovarășii de la județele trebuie să se preocupe mai mult de conducerea și îndrumarea activității în agricultură, de problemele aprovizionării populației.

De asemenea, sindicatelor le revin sarcini în realizarea prevederilor planului în întreprinderile agricole de stat și în întreprinderile pentru mecanizarea agriculturii. Este necesar ca atât Consiliul Central al Uniunii Generalele Sindicatelor, cât și Uniunea sindicatelor agricole să acorde mai multă atenție problemelor legate de creșterea producției și productivității muncii din acest sector, întăririi disciplinelor și ordinii din partea tuturor oamenilor muncii.

Doresc să mă refer, de asemenea, la sarcinile tineretului, ale Uniunii Tineretului Comunist, în realizarea marilor programe de dezvoltare a agriculturii adoptate de plenara noastră. Atît în executarea construcțiilor zootehnice, cât și la lucrările de irigații, U.T.C. trebuie să mobilizeze masele largi ale tineretului chemate să participe activ pe toate santierelor patriei. Ar fi foarte bine dacă U.T.C. ar organiza unele șantiere naționale ale tineretului, îndeosebi la lucrările de irigații, îndiguirii și desecării. Sintem convinși că U.T.C., tineretul patriei noastre vor răspunde cu elan chemării partidului, făcîndu-și simțită tot mai intens prezența pe marile șantiere ce transformă înfățișarea țării, continuînd glorioasele tradiții de muncă patriotică floruite de tineretul revoluționar din România în perioada reconstrucției țării și edificării socialismului.

Sintem de asemenea, convinși că militarii forțelor noastre armate, o dată cu ridicarea nivelului lor de pregătire de luptă, vor lucra, ca și pînă acum, pe marile șantiere de irigații, contribuind astfel la înflorirea patriei noastre socialiste.

Doresc să subliniez în mod special rolul important pe care îl au femeile în dezvoltarea agriculturii socialiste. Este cunoscut, tovarășii, că cea mai mare parte a forței de muncă în coopera-

tive este asigurată de femei. Cred că sînt în asentimentul tuturor membrilor Comitetului Central, felicitînd femeile cooperatiste, toate femeile care lucrează în agricultură, și mulțumindu-le pentru munca minunată pe care o depun. Avem deplina convingere că și în viitor femeile din satele noastre vor fi prezente în toate sectoarele producției agricole, vor contribui cu elanul și priceperii lor la înflorirea satelor, a agriculturii socialiste din România.

Pentru ca de roadele acestor importante planuri consacrate înfloririi agriculturii, sporirii producției vegetale și animale, să poată beneficia din plin oamenii muncii, întregul nostru popor, este necesar ca și industria bonurilor de larg consum — în special industria alimentară — să ia toate măsurile pentru perfecționarea activității sale de producție. În prelucrarea produselor animaliere trebuie să se țină cont, de asemenea, de marile progrese obținute pe plan mondial, asigurîndu-se diversificarea continuă a sortimentelor, ridicarea sistematică a calității tuturor produselor, valorificarea superioară, la un nivel cît mai înalt, a materiilor prime agricole. În felul acesta succesele obținute în agricultură, și în special în zootehnie, vor putea contribui nemijlocit la satisfacerea tot mai largă a cerințelor celor ce muncesc, la ridicarea gradului de bunăstare și civilizație al națiunii noastre socialiste.

În cadrul plenarei noi nu ne-am propus să dezbaterem problemele industriei alimentare. În legătură cu această ramură se pregătește un program special de măsuri care va face, cred, obiect de dezbateră atunci cînd vom avea în față noul plan cincinal. Doresc însă să arăt că trebuie să acordăm o atenție foarte mare calității produselor. Atrag atenția comitetelor județene de partid că populația ridică probleme legate de calitatea unor produse. Întreprinderile care realizează aceste produse sînt pe teritoriul județelor; trebuie impus imediat un control strict în această privință. Dacă problema calității produselor industriale, pe care o dezbaterem în plenară, este importantă, cu atît mai mare este importanța ei cînd e vorba de produsele alimentare. Trebuie să se ia măsuri energice, să se acționeze în concordanță cu legile statului care sancționează cu severitate pe cei care se fac vinovați de neglijarea calității produselor; să se ia imediat măsuri spre a se pune ordine în ce privește calitatea produselor sectorului industriei alimentare. Trebuie spus că Ministerul Industriei Alimentare, tovarășii care se ocupă de sectorul acesta nu acționează cum trebuie pentru a pune capăt neajunsurilor.

Este necesar, de asemenea, să se acorde mai multă atenție muncii consiliilor de administrație din întreprinderile agricole de stat și consiliilor cooperativele, dezbaterii cu masele largi de oameni ai muncii, cu cooperatorii și tuturor problemelor care privesc dezvoltarea producției agricole.

Înfăptuirea marilor sarcini pe care ni le propunem în legătură cu dezvoltarea agriculturii cere unirea eforturilor tuturor oamenilor muncii, ale întregului nostru popor. Fiecare cetățean al patriei va trebui, într-un fel sau altul, să-și aducă contribuția la îndeplinirea acestor importante sarcini de care depinde progresul agriculturii noastre socialiste, ridicarea nivelului de trai al întregului popor, propășirea României socialiste.

Stimați tovarășii,

Acest program de dezvoltare a sectoarelor de bază ale agriculturii, pe care îl discutăm în plenară, deschide mari perspective poporului nostru. Totodată, realizarea acestor sarcini va exercita o puternică influență asupra evoluției vieții economico-sociale generale din satul nostru. Trebuie să înțelegem, tovarășii, că rezolvarea tuturor problemelor pe care le ridică acest mare program, nu poate fi asigurată decît cu concursul și prin activitatea tuturor oamenilor muncii. Antrenarea maselor largi la elaborarea și înfăptuirea acestui program constituie, de altfel, și o cerință esențială a democrației noastre socialiste, care impune ca poporul, oamenii muncii să participe nemijlocit la conducerea întregii societăți.

Modernizarea agriculturii va duce la ridicarea nivelului de civilizație a satelor, va grăbi procesul de dispariție treptată a deosebirilor dintre sat și oraș pe această bază se vor realiza și mai mult colaborarea și alianța dintre clasa muncitoare și țărănime — temelia de neclintit a orînduirii noastre socialiste. Vom parcurge astfel încă o etapă importantă în drumul spre comunism!

Toate sarcinile ce stau în fața noastră în legătură cu dezvoltarea agriculturii pot fi realizate cu succes numai în măsura în

care organele și organizațiile de partid vor ști să unească eforturile oamenilor muncii, să stimuleze entuziasmul și energia lor creatoare. Iată de ce este necesar să ridicăm la un nivel și mai înalt conducerea de către partid a întregii activități din agricultură. În acest sens, comitetele județene de partid sînt chemate să acorde toată atenția muncii consiliilor populare și organelor locale agricole, asigurînd organizarea cit mai eficientă a activității acestor organe, precizarea răspunderilor lor, repartizarea judicioasă a forțelor, astfel încît să se poată realiza cuprinderea tuturor sectoarelor de activitate. Așa cum am mai spus și în alte împrejurări, conducerea de către partid nu trebuie să ducă la substituirea de către organele de partid a organelor de stat sau obștești, care au obligațiile lor precise în realizarea sarcinilor într-un sector sau altul.

Comitetele județene de partid au datoriu să exercite un control permanent asupra muncii tuturor organelor de stat și obștești județene, să ceară comisiunilor care lucrează în aceste domenii să raporteze asupra felului cum își îndeplinesc sarcinile. Un comitet județean va fi apreciat după felul cum a știut să organizeze munca și să repartizeze just forțele de care dispune pentru a cuprinde toate laturile de activitate, pentru a duce la bun sfîrșit sarcinile încredințate de Comitetul Central.

O atenție deosebită va trebui acordată muncii comitetelor comunale, organizațiilor de partid din întreprinderile agricole de stat, din întreprinderile de mecanizare și din cooperativele agricole de producție. Acestea trebuie să pună în centrul activității lor mobilizarea activă a oamenilor muncii, a cooperatorilor în efortul pentru realizarea sarcinilor de producție.

Disponem la sate de puternice organizații de partid care numără peste 875 000 de comunisti. Dacă este o uriașă armată a căreia, dacă îi adăugăm și organizațiile U.T.C., masele largi de tineri uteciști, cuprind peste un milion de oameni. Cu asemenea forțe putem fi siguri, tovarășii, că toate sarcinile pe care ni le propunem, oricît ar fi de mari, de complexe, de grele, vor fi realizate cu succes.

Tovarăși,

În încheiere, doresc să subliniez încă o dată importanța deosebit de mare pe care cele două studii-program ce le-am dezbătut în plenara noastră le are pentru mersul înainte al agriculturii socialiste, pentru progresul economiei noastre naționale. Prevederile acestor documente, care presupun un uriaș efort material și financiar din partea statului, oglindesc forța economiei noastre socialiste, resursele și potențialul de care dispune astăzi patria noastră. Prin implicațiile și consecințele deosebite pe care aceste măsuri le vor avea în viața economică a țării, prin perspectivele pe care le deschid propășirii materiale a societății noastre, bunăstării poporului, ele constituie parte integrantă a programului adoptat de Congresul al X-lea, de creare în România a societății socialiste multilateral dezvoltate.

Disponem de tot ce este necesar pentru a asigura transpunerea în viață, cu succes, a acestor mărețe sarcini — și ne exprimăm convingerea că harnica noastră țară, miile și miile de specialiști și oameni de știință care lucrează în agricultură, întregul nostru popor nu vor precupeți nimic pentru a da viață acestui program menit să ridice pe o treaptă superioară agricultura socialistă, să satisfacă tot mai din plin necesitățile de viață ale celor ce muncesc de la orașe și sate.

Realizarea acestor mari sarcini va constitui totodată o contribuție de seamă la înfăptuirea întregului program de dezvoltare a bazei tehnico-materiale a societății noastre, de perfecționare a relațiilor de producție, a întregii activități sociale. Prin aceasta vom contribui și mai mult la mersul României spre societatea către care poporul nostru se îndreaptă cu pași fermi — spre societatea comunistă. În acest timp, precupețindu-ne de dezvoltarea societății noastre socialiste, obținînd succese în toate domeniile de activitate, contribuim la creșterea forței și influenței sistemului mondial socialist, la victoria cauzei socialismului în întreaga lume.

Doresc să urez organelor și organizațiilor de partid, tuturor oamenilor muncii din agricultură, succese tot mai mari în activitatea lor, succes deplin în realizarea marilor sarcini ce ne stau în față.

(Cuvîntarea tovarășului Nicolae Ceaușescu a fost subliniată în repetate rînduri de participanții la plenară cu puternice aplauze.)

PROIECT

Programul național privind gospodărirea rațională a resurselor de apă, extinderea lucrărilor de irigații, îndiguiri, desecări și de combatere a eroziunii solului în Republica Socialistă România în anii 1971-1975 și prevederile generale de perspectivă pînă în 1985

(TEXT PRESCURTAT)

În împlinirea obiectivelor privind dezvoltarea intensivă și multilaterală a agriculturii în țara noastră, urmărind creșterea continuă a producției agricole în vederea satisfacerii tot mai depline a nevoilor de produse agroalimentare pentru aprovizionarea populației, asigurarea industriei cu materii prime și crearea de disponibilități pentru export, o importanță deosebită o are ridicarea capacității productive a pământului. Proiectul Programului de extindere a lucrărilor de îmbunătățiri funciare și gospodărirea apelor, fundamentat pe baza Directivei Congresului al X-lea al Partidului Comunist Român, prevede un complex de lucrări privind extinderea irigațiilor, combaterea eroziunii, apărarea împotriva inundațiilor și excesului de umiditate, alte acțiuni ameliorative care însumează aproape 20 la sută din suprafața totală agricolă a țării. Totodată se preconizează măsuri care să asigure gospodărirea rațională a tuturor resurselor de apă atât pentru nevoile agriculturii cât și pentru industrie și alte sectoare ale economiei naționale.

În multe zone ale țării cu soluri dintre cele mai fertile, investițiile mari făcute pentru mecanizare și chimizare complexă, folosirea semintelor cu potențial ridicat de producție, extinderea culturii legumelor și a plantațiilor intensive de vii și pomi, creșterea animalelor etc., vor putea fi puse în valoare la întregul potențial numai prin extinderea irigațiilor. În acest cadru se înscrie amenajarea pentru irigații, în actualul cincinal, a suprafeței de circa 740 000 ha (400 000 ha în sisteme mari, folosind soluții moderne și 340 000 ha amenajări gospodărești, din resurse locale). Împreună cu suprafețele amenajate anterior, se va ajunge la sfârșitul anului 1970 la peste 900 000 ha irigate.

Combaterea inundațiilor și a excesului de umiditate, pe terenurile din lunile riurilor și cimpilor joase constituite, pentru țara noastră, de asemenea, o importanță sursă de sporire a producției agricole. Pentru ameliorarea acestor terenuri, în cincinalul actual se execută lucrări de îndiguiri și desecări pe aproape 500 000 ha. Împreună cu suprafețele ameliorate anterior, se va ajunge la sfârșitul acestui an la circa 1 500 000 ha îndiguite și desecate.

Lucrările de prevenire și combatere a eroziunii pe terenurile în pantă executate pînă în prezent au permis să se ameliorozeze o suprafață de 1,2 milioane hectare, ceea ce reprezintă, însă, numai 17% din suprafața afectată de eroziune.

Ținând seamă de suprafețele mari care mai necesită lucrări de îmbunătățiri funciare și de importanța acestora pentru creșterea și intensificarea producției agricole, Congresul al X-lea al P.C.R. a stabilit ca, în următorii ani, acestor lucrări să li se acorde o atenție deosebită.

Proiectul de program prezentat dezbaterilor Plenarei C.C. al P.C.R. tratează în mod complex problemele de îmbunătățiri funciare și de gospodărire a apelor țării într-o perspectivă mai largă, pînă în 1985, precizând obiectivele ce urmează să fie realizate în perioada 1971-1975. Pornind de la necesitatea extinderii pe suprafețe mari, în următorii ani, a irigațiilor și celorlalte lucrări de îmbunătățiri funciare, precum și a regularizării debitelor cursurilor de apă prin acumulări și derivații, se creează totodată — legat de aceste acțiuni — un cadru pentru dezvoltarea în perspectivă a căilor de navigație interioară.

Se prevede ca în perioada 1971-1975 să se amenajeze pentru irigații o suprafață de 1,3-1,5 milioane hectare, cuprinzând 1,2 milioane hectare amenajări în sisteme mari și 300 000 ha amenajări din surse locale. Majoritatea suprafețelor ce se va amenaja în sisteme mari (95%) este situată în zona cu condiții pedoclimatice foarte favorabile pentru irigarea culturilor agricole și anume în Cîmpia Română și Podișul Dobrogei, unde Dunărea asigură în condiții tehnico-economice avantajoase sursa de alimentare cu apă. Intreprinderile agricole de stat vor deține circa 30% din suprafața ce se va iriga, iar cooperativele agricole de producție, 70%.

În vederea asigurării unei exploatare eficiente a suprafețelor irigate, prin mecanizarea și automatizarea funcționării sistemelor, reducerea la minimum a suprafețelor ocupate de lucrări și care se scot din cultură, eliminarea pierderilor de apă pe rețeaua de alimentare, ușurarea aplicării udărilor etc., s-au preconizat soluții tehnice perfecționate. Astfel, pe circa 80% din suprafață se prevede a se aplica tipul de amenajare cu conducte subterane și stații de pompare centrale pentru punerea sub presiune a rețelei, soluție care s-a folosit cu bune rezultate și în actualul cincinal.

Pentru a se obține o eficiență economică ridicată, în fiecare perimetru irigabil în parte, tipurile de amenajare și metodele de udare vor fi stabilite prin studiul tehnico-economic respectiv, în funcție de condițiile concrete din teren.

Amenajările locale pe cele 300 000 ha vor fi amplasate în afara zonelor cu sisteme mari de irigații, în toate județele țării, la un număr cât mai mare de unități agricole. Se va urmări folosirea cât mai deplină a surselor de apă locale existente și se vor realiza acumulări în regiunea colinară, în vederea asigurării apelor necesare irigațiilor și altor consumuri gospodărești.

Pentru combaterea inundațiilor și excesului de umiditate, proiectul de program cuprinde noi lucrări de îndiguiri și desecări pe o suprafață de 500 000 ha. La stabilirea obiectivelor s-a ținut seama de importanța economică și socială, precum și de urgența acestor acțiuni, rezultând următoarea repartitie teritorială: Cîmpia de vest a țării circa 60% din suprafața totală, celelalte riuri interioare circa 35% și lunca Dunării circa 5%. La realizarea lucrărilor se au în vedere soluții tehnice care să conducă la rezolvarea integrală a problemei inundațiilor și excesului de umiditate, astfel ca să asigure o eficiență economică ridicată a investițiilor.

Concomitent, se vor executa, pe o suprafață de circa 200 000 ha, lucrări de completare și modernizare a unor sisteme vechi de îndiguiri și desecări, multe din secolul trecut, care nu mai răspund în bune condiții cerințelor actuale ale agriculturii.

Pentru protecția și ameliorarea terenurilor agricole în pantă supuse eroziunii solului, se prevede executarea de lucrări de combatere a acestui proces pe o suprafață de 430 000 ha. La stabilirea obiectivelor s-a urmărit soluționarea în complex a acestei probleme, pe bazine și unități naturale, precum și ameliorarea în primă urgență a zonelor puternic erodate din unele bazine hidrografice, unde eroziunea aduce mari prejudicii economiei și populației (bazinele Birlad, Berheci-Zeletin, Chineja, Slănic-Buzău, Jijia, Amaradia, Motru, Comlod, zona naturală Vrancea și altele). Totodată, pentru protecția unor sisteme de irigații, îndiguiri, desecări și acumulări prevăzute în aceeași perioadă, urmează să se execute lucrări de combatere a eroziunii solului pe încă 200 000 ha.

Pentru a cuprinde o suprafață cât mai mare în acțiunea de combatere a eroziunii, se preconizează ca organele agricole să desfășoare o largă acțiune pentru ca toate unitățile agricole cu terenuri în pantă să aplice măsurile ce le stau la îndemână pentru stăvillrea procesului de eroziune, sprijinindu-le totodată prin întocmirea proiectelor necesare și asistența tehnică la execuție, furnizarea de material săditor și seminte, executarea unor lucrări mecanizate de către întreprinderile de mecanizare a agriculturii etc.

Proiectul de program prevede ameliorarea și luarea în cultură a sărăturilor neproductive pe o suprafață de 30 000 ha din Bărăganul de nord, lunca Dunării și Cîmpia de vest, prin măsuri complexe de drenaj, irigații și chimizare. Se are totodată în vedere introducerea culturii orezului pe solurile sărăturate din zona cu condiții favorabile acestei culturi, soluție care a dat bune rezultate tehnice și economice.

O suprafață de circa 120 000 ha nisipuri și soluri nisipoase din sudul Olteniei și Dobrogea urmează să fie pusă în valoare prin lucrări de irigare și nivelare, măsuri care au demonstrat o eficiență economică deosebită.

Extinderea rapidă a irigațiilor, dezvoltarea accelerată, în ultimul deceniu, a industriei și centrelor populate au făcut ca în numeroase zone să apară deficite de apă la debite mici pe riuri, de unde a rezultat necesitatea de a se trece la executarea de acumulări pentru înmagazinarea apei în perioadele de ape mari și redistribuirea ei, după necesități. Astfel, se prevede ca la sfârșitul anului 1970 să fie în funcțiune 35 acumulări ce însumează 2 miliarde mc apă înmagazinată.

Ținând seamă de ritmul de dezvoltare în continuă creștere al folosințelor de apă, se prevede ca în perioada 1971-1975 să se înceapă noi acumulări, cu un volum total de apă înmagazinată de aproape 3 miliarde mc, din care pînă la finele cincinalului să fie date în funcțiune acumulări cu un volum de 700-800 milioane mc, iar restul eşalonat în perioada 1976-1980.

De asemenea, se vor începe 6 canale magistrale de irigație pentru transferul apei din zonele excedentare în zonele cu consumuri mari de apă ce depășesc resursele locale (derivațiile Siret-Bărăgan-Ialomița, Someș-Crișul Negru, Mureș-Crișul Alb, Mu-

reș-Bega, Olt-Vedea și Siret-Birlad). Aceste canale de derivare vor permite extinderea irigațiilor în cincinalul 1976-1980 pe încă 1 000 000 ha și vor asigura cu apă consumurile industriei și centrelor populate din zonele respective.

Dezvoltarea industriei și centrelor populate a făcut ca în ultimul deceniu să se manifeste poluarea progresivă a surselor de apă din cauza descărcării de ape uzate, fără o epurare corespunzătoare. De aceea, proiectul de program prevede măsurile ce trebuie luate în cincinalul următor pentru remedierea radicală a acestor situații și pentru prevenirea poluării apelor țării la obiectivele ce se vor realiza în viitor. În acest scop, pe lângă alte măsuri importante care să asigure protecția calității apelor, se prevede necesitatea ca organele care au în subordine unități ce evacuează ape uzate să fie obligate să realizeze instalațiile de epurare o dată cu darea în funcțiune a noilor obiective.

Realizarea marilor sisteme de irigație și a lucrărilor de gospodărire a apelor prevăzute în proiectul de program, precum și a unor amenajări hidroenergetice, creează condiții pentru dezvoltarea în perspectivă a căilor navigabile interioare. Într-o primă etapă, legat de dezvoltarea irigațiilor, prezintă interes în special canalele magistrale de irigație Dunăre-Mostiștea-București, Siret-Ialomița-Mostiștea și Someș-Crișuri-Mureș-Bega.

Realizarea acțiunilor cuprinse în proiectul de program reclamă importante mijloace materiale și financiare, volumul investițiilor necesare în perioada 1971-1975 totalizând circa 39 miliarde lei. Finanțarea acestor investiții se va asigura în principal din fondul central al statului, inclusiv credite, precum și prin aportul în muncă și fonduri proprii ale cooperativei agricole.

Efectele economice ce se vor realiza după intrarea în funcțiune a ansamblului de lucrări propuse asigură o valorificare eficientă a importanțelor mijloace materiale, financiare și umane pe care le angrenează. Sporul anual de producție agricolă ce se prelină să se realizeze va fi, la principalele culturi, de: 1 700 000 tone porumb boabe, 190 000 tone leguminoase, 1 100 000 tone legume și cartofi, 1 800 000 tone sfeclă de zahăr, 90 000 tone floarea-soarelui, 4 200 000 tone finuri și altele. S-a avut în vedere că prin lucrările de irigații, incluzând întregul complex de măsuri agrotehnice științifice, se poate realiza un spor de producție de 3 000 kg/ha la porumb, 1 000 kg/ha la floarea-soarelui, 12 000 kg/ha la sfecla de zahăr, 7 000 kg/ha la fin de lucernă, 1 600 kg/ha la grâu, față de culturile neirigate.

Sporurile de producție arătate creează posibilitatea majorării livrărilor la fondul pleții, pentru industria prelucrătoare și la export a unor importante cantități de produse agricole. Recolta suplimentară a culturilor furajere (porumb, soia, mazăre, finuri) poate asigura o producție de carne de circa 770 000 tone greutate vie, iar cea de floarea-soarelui și de sfeclă de zahăr, prin prelucrarea industrială, un plus de peste 200 000 tone ulei și circa 230 000 tone zahăr.

Pentru executarea volumului mare de lucrări de construcții-montaj pe care îl implică acțiunile prevăzute și, în special, pentru a asigura folosirea cu eficiență optimă a amenajărilor ce se vor da în funcțiune, sarcini deosebit de importante revin organelor și unităților care participă la realizarea lucrărilor și la exploatarea lor.

În acest scop, proiectul de program prevede o serie de măsuri. Astfel se preconizează creșterea potențialului tehnic și organizatoric al unităților de execuție specializate, corespunzător sarcinilor mult sporite de construcții-montaj, pentru executarea lucrărilor în termenele planificate și de bună calitate. În vederea asigurării în timp util a documentațiilor de execuție și legarea mai strînsă a proiectării de execuție, activitatea de proiectare va fi descentralizată, înființându-se sectoare de proiectare în cadrul trusturilor teritoriale de construcții specializate.

Proiectul de program prevede extinderea industrializării lucrărilor de construcții-montaj, mărindu-se ponderea prefabricatelor, a obiectelor tipizate la lucrările cu frecvență mare, precum și utilizarea unor tehnologii moderne care să reducă volumele de lucrări și să scurteze durata de execuție în special la betonarea canalelor, realizarea rambleelor la baraje și canale de secțiune mari, consolidarea terenurilor sensibile la înmuiere și cu capacități portanță redusă etc. Se va asigura, totodată, mecanizarea într-un înalt grad a lucrărilor de construcții, în special a terasamentelor, betoanelor, rețelelor de conducte și construcțiilor hidrotehnice de masă, comple-

tindu-se și diversificându-se dotarea cu utilaje și mașini de mare productivitate a parcului existent.

Pentru a evita preluarea în exploatare a unor amenajări cu lucrări incomplete și a mări răspunderea reciprocă în aprecierea calității lucrărilor și respectării termenelor de dare în funcțiune, se prevede constituirea unei comisii guvernamentale de recepție a marilor sisteme de irigație prevăzute a se realiza. De asemenea, în scopul coordonării și îndrumării operative a activității de exploatare a amenajărilor, precum și pentru o mai strînsă legătură cu unitățile agricole beneficiare, se preconizează ca, în cadrul Ministerului Agriculturii și Silviculturii, să se separe sectorul de exploatare hidroameliorativă de sectorul care are în sarcină realizarea lucrărilor. Intreprinderile teritoriale de întreținere și exploatare hidroameliorativă vor conlucra cu unitățile agricole beneficiare, pentru a asigura exploatarea agricolă cu eficiență sporită a amenajărilor și realizarea parametrilor tehnico-economici proiectați.

Proiectul programului prevede ca Ministerul Agriculturii și Silviculturii să ia măsuri pentru organizarea exploatarei agricole și hidroameliorative în unitățile de producție care dețin terenuri amenajate și, împreună cu Comitetul de Stat al Planificării și Ministerul Industriei Construcțiilor de Mașini, să asigure treptat dotarea lor cu toate mijloacele de producție agricole și cu utilajele necesare întreținerii și exploatarei amenajărilor.

În asigurarea cu utilaje agricole, îngrășăminte chimice, ierbicide și insectofungicide, precum și cu utilajele necesare întreținerii amenajărilor, se va acorda prioritate unităților agricole beneficiare de terenuri amenajate.

Proiectul de program prevede măsuri pentru asigurarea cadrelor de ingineri, tehnicieni și muncitori necesare atât executării cât și exploatarei amenajărilor. O atenție deosebită se acordă pregătirii cadrelor de muncitori prin participarea efectivă a acestora la lucrările de construcții și la montajul echipamentelor tehnologice, precum și prin practica în producție la unitățile cu terenuri amenajate.

Se vor intensifica cercetările științifice în domeniul exploatarei sistemelor și agrotehnicii culturilor irigate pentru a stabili tehnologiile cele mai corespunzătoare condițiilor intensive de producție ce se creează și a asigura necesarul de sămînță din soiurile care să valorifice din plin posibilitățile de producție ale terenurilor amenajate. De asemenea, se vor efectua cercetări pentru stabilirea tehnologiilor de execuție cele mai indicate în diverse condiții de lucru, precum și a soluțiilor de epurare specifice diverselor surse de impurificare.

Pentru urmărirea și analiza rezultatelor activității economice din unitățile cu terenuri amenajate și a îndeplinirii parametrilor proiectați, se prevede îmbunătățirea sistemului de evidență și informațional.

Sarcini deosebit de importante revin ministerelor și altor organe care, alături de Ministerul Agriculturii și Silviculturii, trebuie să participe la execuția lucrărilor, să livreze materialele de construcții, prefabricatele, utilajele tehnologice, echipamentele de irigație și utilajele de construcții. Se prevede, totodată, să se ia măsuri pentru îmbunătățirea calității produselor și pentru livrarea lor în termenele necesare.

Ministerul Agriculturii și Silviculturii, precum și celelalte ministere, vor trebui să ia măsuri de pe acum ca, pe lângă îndeplinirea sarcinilor de plan pe anul 1970, să pregătească condițiile pentru asigurarea îndeplinirii integrale și la timp a prevederilor Programului.

Amplourea și complexitatea acestui program pun în fața organelor agricole județene, a conducătorilor unităților agricole de stat și consilierilor de conducere ale cooperativei agricole sarcini deosebit de importante și răspundere. Ele trebuie să organizeze și să conducă aceste acțiuni în județele și unitățile respective, asigurând utilizarea cu maximum de eficiență a mijloacelor materiale puse la dispoziție de către stat și a resurselor locale. În vederea realizării la timp și integral a importantelor obiective preconizate. Totodată, ele au datoria de a lua toate măsurile ca printr-o exploatare rațională, științifică, a suprafețelor întinse de teren ameliorate, investițiile mari ce se propun să fructifice cât mai rapid, asigurându-se realizarea și depășirea producțiilor estimate, cu cheltuieli cât mai mici.

Ținând seamă de faptul că suprafața cea mai mare pe care se execută lucrări de irigații, îndiguiri, desecări, combaterea eroziunii solului etc aparține cooperativei agricole, este necesar ca Uniunea Națională a Cooperativei Agricole și uniunile județene să acorde un sprijin susținut cooperativei agricole pentru sporierea alocațiilor din fondurile proprii în scopul realizării acestor lucrări, pentru organizarea de asociații intercooperatiste și concentrarea tuturor mijloacelor de care dispun în vederea extinderii și folosirii eficiente a amenajărilor de îmbunătățiri funciare.

Organele și organizațiile de partid trebuie să considere împlinirea acestui program ca una din sarcinile de maximă importanță în agricultură și să desfășoare o largă muncă politică de mobilizare a țărănimii, a tinerețului, a tuturor oamenilor muncii pentru executarea lucrărilor de îmbunătățiri funciare și de gospodărire a apelor. Totodată, ele trebuie să urmărească permanent modul cum își îndeplinesc sarcinile ce le revin în realizarea importantelor obiective prevăzute organelor agricole, unităților de construcții și de exploatare.

În împlinirea acestui program de interes național, care necesită participarea largă a maselor de oameni ai muncii din agricultură și din alte sectoare ale economiei, va aduce o contribuție hotărâtoare la creșterea producției agricole, va reprezenta o pirgă de mare eficacitate în realizarea sarcinilor ce revin agriculturii pentru dezvoltarea continuă a economiei naționale, pentru ridicarea nivelului de trai al poporului.

PROIECT

Programul național privind dezvoltarea zootehniei și creșterea producției animaliere în Republica Socialistă România în anii 1970-1980

(TEXT PRESCURTAT)

Partidul și statul nostru, preocupându-se consecvent de edificarea societății socialiste multilateral dezvoltate, au acordat și acordă o deosebită atenție dezvoltării și modernizării agriculturii, în cadrul căreia creșterea animalelor ocupă un loc din cele mai importante. Această ramură este menită să contribuie la aprovizionarea populației cu produse alimentare și asigurarea industriei cu materii prime.

Pentru a crea baza tehnico-materială necesară dezvoltării creșterii animalelor, ca urmare a orientării date de conducerea partidului, statul nostru a investit, în ultimii 7 ani, în sectorul socialist al agriculturii aproape 13 miliarde lei, dând astfel posibilitatea să se construiască primele complexe de tip industrial, să se completeze și modernizeze unitățile existente și să se asigure populația cu un mare număr de animale de producție. Pe lângă aceasta, creșterea animalelor a fost sprijinită și prin acordarea de prețuri convenabile pentru produsele zootehnice și livrarea din fondul de stat a unor importante cantități de furaje concentrate.

Datorită sprijinului acordat și a măsurilor tehnico-organizatorice întreprinse, s-a îmbunătățit structura și valoarea efectivelor de animale, producția acestora. Astfel, efectivele de animale au crescut în 1970 față de 1962, cu 327 mii bovine, 1.306 mii porcine, 1.551 mii ovine și 8.748 mii păsări. Sporirea efectivelor și a producțiilor medii, ca și creșterea ponderii sectorului socialist al agriculturii în producția animală totală, au făcut ca livrările de produse zootehnice la fondul de stat să crească în 1969, față de 1962, cu 48 la sută la carne, 62 la sută la lapte de vacă, 155 la sută la ouă și 41 la sută la lână. Aceasta a asigurat satisfacerea într-o măsură sporită a cerințelor de produse alimentare.

Cu toate rezultatele obținute, în ramura creșterii animalelor continuă să existe neajunsuri și greutăți, din care cauză producțiile ce se obțin nu reprezintă decât în parte potențialul productiv al animalelor. Nu s-a realizat o corelație economică între efectivele, nivelurile de producție și asigurarea furajelor; industria de nutrețuri combinate nu s-a dezvoltat pe măsura creșterii efectivelor și a realizării marilor combinate de producție zootehnică; procesul de concentrare și specializare a înregistrat un ritm lent și nu a fost însoțit în toate cazurile de asigurarea condițiilor necesare pentru adaptare, de aplicare a unor tehnologii avansate de creștere; a continuat să existe un nivel redus de dotare și mecanizare. De asemenea, în multe unități, a existat o preocupare insuficientă pentru permanentizarea personalului de deservire, cointeressarea și folosirea corespunzătoare a forței de muncă.

În lumina Directivelor celui de-al X-lea Congres al partidului nostru, pentru dezvoltarea în continuare, în ritm mai rapid, a sectorului zootehnic, bazat pe un program în care se va coreleza sarcinile de producție cu mijloacele necesare, din indicația conducerii de partid și de stat, s-a elaborat Programul național privind dezvoltarea creșterii animalelor în Republica Socialistă România, în perioada 1970-1980.

Programul cuprinde ample măsuri menite să îmbunătățească simțitor activitatea acestui sector. Acest program de dezvoltare a creșterii animalelor, în perioada 1970-1980, prevede importante creșteri de efective: 43 la sută la bovine, 70 la sută la porcine, 12 la sută la ovine și 63 la sută la păsări. În același timp livrările la fondul de stat vor crește de 2,6 ori la carne, de 2,5 ori la lapte și de 3 ori la ouă, fapt ce va conduce la satisfacerea nevoilor economiei, la ridicarea substanțială a nivelului de trai al populației.

Măsurile preconizate vizează dezvoltarea creșterii animalelor cu precădere în sectorul socialist al agriculturii unde există certitudinea fructificării lor. Realizarea acestui obiectiv se va face pe calea intensificării procesului de concentrare, specializare și industrializare a creșterii animalelor, atât în sectorul de stat, cât și în cel cooperatist.

Pentru utilizarea cu maximum de eficiență economică a condițiilor naturale, economice și sociale, din fiecare zonă a țării, creșterea porcilor se va dezvolta în zonele cu producție mare de cereale furajere, producția de ouă și carne de pasăre, realizându-se cu consumuri mai reduse de concentrate, se va dezvolta în zonele cu suprafețe mai mici de cereale cultivate, în timp ce vacile și oile se vor crește în toate zonele și unitățile cu condiții favorabile de producere a furajelor de volum, prevăzându-se o concentrare treptată a activității de producere a cărnii prin îngrășarea tineretului taurin și ovin. Unitatea organizatorică de bază în sectorul socialist al agriculturii va fi ferma zootehnică sau complexul de producție animală.

Vor fi promovate și diversificate formele de asociere și cooperare între cooperativele crescătoare de animale, statornicindu-se relații de lungă durată, reciproc avantajoase

pentru realizarea unor obiective de producție și prelucrare, în cadrul unităților intercooperatiste de producție animală. În dezvoltarea formelor de asociere se au, de asemenea, în vedere cooperări și asocieri între unitățile cooperatiste și întreprinderile agricole de stat.

În sectorul gospodăriilor populației, se prevăd în continuare măsurile pentru stimularea producătorilor și crearea unor posibilități de îmbunătățire a condițiilor de producție, avându-se în vedere și organizarea de asociații de creștere.

Producția de furaje se va baza pe dezvoltarea unitară a industriei de nutrețuri combinate și pe organizarea de unități de stat, intercooperatiste sau asociate cu statul pentru deshidratarea furajelor verzi, ca pivot principal în creșterea intensivă a animalelor, pentru satisfacerea în întregime a nevoilor producției zootehnice din sectorul socialist al agriculturii. Alături de aceasta, se vor desfășura importante acțiuni de mecanizare, chimizare, irigații, desecări și amenajări, pentru punerea în valoare și sporirea considerabilă a producțiilor de pe pajiștile naturale și suprafețele cultivate cu plante de nutreț.

În creșterea bovinelor în țara noastră, se va pune accentul pe extinderea raselor mixte de carne și lapte, Bălțată Românească, Brună de Maramureș și Holstein. Se vor organiza ferme și complexe de vaci, cu circuit închis de producție, având asigurate suprafețe proprii pentru producerea necesarului de furaje de volum, în afară de grosiere. Fiecare unitate se va ocupa de realizarea creșterii efectivelor de vaci, păstrarea întregului tineret bovin femel produs, care va fi menținut până la încheierea primei lactații.

Pentru stimularea îngrijirii în bune condiții a tineretului bovin femel și creșterii vacilor la gospodăriile populației, se propune acordarea unor premii pentru fiecare junincă la prima fătare.

Va fi organizată îngrășarea întregului efectiv de bovine, preluat pentru sacrificare, generalizându-se sistemul îngrășării la greutatea marl de 350-400 kg. În acest sens se prevede construirea de ferme specializate în îngrășarea vițelilor, atât la întreprinderile agricole de stat, cât și la cooperativele agricole de producție. Pentru coordonarea întregii activități de îngrășare a bovinelor se propune înființarea la Departamentul întreprinderilor agricole de stat a unei unități centrale specializate, care va conduce și răspunde în mod unitar de întreaga producție de carne de bovine, de la reproducție și până la livrarea de animale grase la abator.

O atenție deosebită se va da creșterii taurinelor în întreprinderile agricole de stat, care-și vor mări cu 85 la sută efectivul de vaci, atât din prăsilă proprie, cât și prin cumpărări de la gospodăriile populației și din import de juninci gestante din rase de mare productivitate.

Cooperativele agricole de producție își vor mări, de asemenea, efectivele de vaci cu circa 50 la sută, în cea mai mare parte din prăsilă proprie. Dezvoltarea creșterii taurinelor se va face prin completarea actualelor unități și construirea de ferme și complexe noi, de mărimi diferite, în funcție de posibilitatea de asigurare cu furaje.

Pentru creșterea vacilor de lapte la gospodăriile populației și sporirea numărului de viței se prevăd unele măsuri de stimulare, ca reduceri de impozit, acordarea unor cantități de concentrate contractanților de lapte din zonele de deal și munte și asigurarea de material seminal de la reproducători de mare valoare.

Până acum, creșterea porcilor s-a dezvoltat în special în sectorul socialist, care în 1969 deținea 60 la sută din totalul efectivelor. În continuare, se prevede o importantă creștere a producției de carne de porc, în mod deosebit în unități de tip industrial.

În sectorul de stat, paralel cu construirea de noi complexe se vor organiza și unități de selecție, pentru asigurarea reproducătorilor, precum și a scrofițelor de prăsilă pentru cooperativele agricole de producție.

În cooperativele agricole se va urmări concentrarea și specializarea pentru producția de carne a unui anumit număr de unități, în ferme cu o capacitate de 2.000-3.000 și până la 30.000 porci grași anual, atât prin construirea de complexe de tip industrial, cât și prin modernizarea adăposturilor existente. Se prevede, de asemenea, un program de cooperare strinsă cu întreprinderile agricole de stat, care vor livra cooperativele agricole de producție material de prăsilă și vor acorda asistența tehnică necesară organizării producției de carne de porc în mari unități.

Pentru coordonarea întregii activități de îngrășare a porcilor în întreprinderile agricole de stat și organizarea acțiunilor de cooperare cu unitățile intercooperatiste și cooperatiste, se are în vedere înființarea la întreprinderile agricole de stat a unei unități centrale specializate.

În ce privește producția din gospodăriile populației se vor acorda în continuare fu-

raje concentrate celor care contractează cu statul livrarea de carne de porc.

În creșterea oilor, se va pune un accent deosebit pe sporirea producției de carne, paralel cu producția de lână. În acest scop, se vor organiza îngrășătorii mari de ovine, având 25-30 mii berbecuți pe serie. Dat fiind specificul lor, oile se vor crește în toate unitățile care au condiții de asigurare a unui furaj ieftin.

Efectivele de păsări au crescut an de an, rezultate bune obținându-se în special în întreprinderile agricole de stat. În continuare, programul prevede măsuri care să asigure sporirea, până în 1975, de 4,4 ori a producției de carne de pasăre față de realizările din 1969, atât în întreprinderile agricole de stat, cât și în cooperativele agricole. Producția de ouă din sectorul socialist va crește de circa 3 ori pe aceeași perioadă, prin introducerea de baterii în spațiile existente la întreprinderile agricole de stat, iar la cooperativele agricole, prin construirea de complexe de tip industrial.

Întreaga producție de carne de pasăre și ouă din întreprinderile agricole de stat și circa 80 la sută din producția cooperativei agricole de producție se va obține în complexe de tip industrial. Se preconizează înființarea unei unități centrale, specializate, la întreprinderile agricole de stat, care să organizeze producția de carne și ouă de la înmulțirea liniilor pure și până la produsul ambalat ce se livrează consumatorilor și care să asigure cooperarea cu cooperativele agricole de producție, furnizându-le pui de o zi, furaje combinate, asistență tehnică etc.

În asigurarea bazelor furajere, deși s-au obținut unele rezultate, totuși balanța furajeră a sectorului socialist a înregistrat în fiecare an deficite de 15-25 la sută.

Sarcinile prevăzute pentru perioada 1971-1975 impun schimbări imediate în orientarea producției și în folosirea furajelor. Astfel, în programul preconizat se prevăd o serie de măsuri importante, printre care: îmbunătățirea structurii culturilor pentru furajele de volum, 70 la sută din suprafața afectată furajelor cultivate urmând a fi destinată lucernei și trifoiului; amenajarea cu prioritate pentru irigare a suprafețelor din unitățile cu efective mari de vaci și a celor destinate culturii lucernei pentru stațiile de deshidratare și granulare; accelerarea ritmului de îmbunătățire și exploatarea rațională a pajiștilor naturale, prin fertilizare intensivă, combaterea eroziunii, amenajări pentru pășunat sistematic etc. Cantitățile de îngrășăminte chimice ce se vor repartiza producției de furaje vor fi, în 1975, de 8 ori mai mari decât în 1970; se vor generaliza metodele de recoltare, conservare, pregătire și administrare a nutrețurilor; o mai mare atenție se va acorda ridicării valorii nutritive a produselor agricole secundare și a reziduurilor industriale.

Pentru echilibrarea rațiilor furajere, alături de cultura porumbului, se vor dezvolta în proporții corespunzătoare, și alte sortimente cu conținut proteic ridicat, ca soia, lucerna sub formă de deshidratată și granulată etc. Producția de soia va crește în 1975 de 5 ori față de anul 1970, iar cea de granule de lucernă va ajunge, în aceeași perioadă, la 600 mii tone. În paralel, se va dezvolta producerea de furaje proteice de origine animală și a drojdiilor furajere, folosind posibilitățile actuale de materii prime.

Extinderea creșterii animalelor, în sisteme intensive, în special în complexe mari industriale, impune generalizarea furajării cu nutrețuri combinate. Pentru asigurarea necesarului, producția de furaje combinate va crește până în 1975 de 3 ori, reprezentând 75 la sută din consumul total de concentrate al întreprinderilor agricole de stat și 68 la sută din cel al cooperativei agricole de producție. Pentru realizarea acestui program, se are în vedere organizarea pe țară a unei rețele unice de producere a nutrețurilor combinate, care să coopereze atât cu unitățile producătoare de furaje concentrate cultivate (pentru asigurarea materiilor prime), cât și cu unitățile crescătoare de animale, beneficiare de furaje combinate.

Ameliorarea animalelor, fiind una din condițiile de bază ale realizării sarcinilor privind creșterea producției, programul prevede continuarea îmbunătățirii structurii raselor și ridicarea potențialului lor productiv, asigurarea reproducătorilor de valoare proveniți din efective controlate, care să poată transmite la urmași însușiri superioare pe producție.

Introducerea unui înalt grad de mecanizare a lucrărilor în sectorul creșterii animalelor este una din măsurile importante prevăzute în scopul ridicării producției și productivității muncii. Ținând seama de complexitatea acestei probleme, se preconizează ca introducerea mecanizării în construcțiile existente să se facă pe baza unui studiu, pentru fiecare fermă în parte, adaptat corespunzător tipului de construcție. În ce privește construcțiile noi care urmează să se execute conform programului, se prevede ca ele să fie dotate de la început cu

mijloacele mecanice necesare realizării unor tehnologii moderne de exploatare. Se vor organiza unele uzine ale Ministerului Agriculturii și Silviculturii pentru utilajele de serie mică și producerea pieselor de schimb necesare, asigurându-se, în același timp, mijloacele financiare și formele organizatorice necesare introducerii mecanizării în cooperativele agricole de producție.

Pentru obținerea de producții mari și de calitate, este absolut necesar să se asigure păstrarea sănătății animalelor. În acest scop, în următorii ani, se vor întreprinde acțiuni pentru asanarea teritoriului țării de bolile infecto-contagioase cum sînt: pesta porcină, tuberculoza, bruceloza, turbarea etc. Se prevăd, de asemenea, măsuri profilactice pentru reducerea pierderilor datorită bolilor parazitare.

În vederea utilizării cât mai eficiente a tuturor mijloacelor ce vor fi alocate pentru dezvoltarea creșterii animalelor, a organizării raționale a muncii și producției, aplicarea în condiții tot mai bune a tehnologiilor se vor lua măsuri de asigurare a cadrelor necesare de ingineri zootehniști, medici veterinari și tehnicieni. Se va acorda atenție folosirii mai raționale a forței de muncă, instruirii și pregătirii profesionale a tuturor lucrătorilor din unitățile cu profil zootehnic.

Pentru a beneficia de toate avantajele specifice condițiilor de creștere a animalelor în țara noastră, prin concentrare, specializare și integrare a producției, cercetarea științifică trebuie să găsească soluții și să dea răspuns la toate problemele pe care le ridică producția. Actuala structură a institutului de cercetări zootehnice, având profilul mixt, este în neconcordanță cu dezvoltarea unităților de producție specializate și nu răspunde nevoilor pe care le au marile unități de producție animală din întreprinderile agricole de stat și cooperativele agricole de producție. În vederea înălțării acestui neajuns, se propune să se înființeze, în locul actualului Institut de cercetări zootehnice, unități de cercetare specializate, adaptate corespunzător la sistemul nou de organizare a producției animale. Aceste unități vor fi dotate cu baze de cercetare corespunzătoare, precum și cu sectoare puternice de producție, unde se vor verifica rezultatele cercetării înainte de generalizarea lor.

Creșterea producției animale prevăzute în cincinalul următor necesită construirea unor însemnate capacități de producție, atât în unitățile agricole de stat, cât și în cooperativele agricole de producție. Concepția constructivă și tehnologică a noilor capacități va fi unitară, folosindu-se experiența obținută în realizarea complexelor din întreprinderile agricole de stat, diferențele constînd numai în dimensionarea unităților.

Pentru scurtarea perioadei de execuție și reducerea investiției specifice, se va organiza folosirea pe scară largă a prefabricatelor, proiectarea de hale universale tip, de acoperișuri ușoare, cu costuri mai reduse față de materialele clasice.

Printre principalele obiective ce se vor construi în anul 1971-1975 se prevăd:

La întreprinderile agricole de stat, în afara complexelor de porci și păsări, necesare asigurării producției marfă prevăzută, se vor executa investiții pentru susținerea acțiunilor de cooperare cu sectorul cooperatist, ferme de selecție pentru porci, ferme pentru producerea puilor hibridi necesari complexelor avicole din cooperativele agricole de producție, întreprinderi pentru producerea materialului seminal necesar în sămințările artificiale, dezvoltarea fabricilor de nutrețuri combinate, îngrășătorii de taurine etc.

În cooperativele agricole de producție se vor construi complexe de tip industrial pentru ouă și carne de pasăre, pentru producerea de carne de porc, pentru îngrășarea mieilor și a tineretului taurin și pentru vaci de lapte; se vor face completări și modernizări la adăposturile existente.

Volumul total de construcții zootehnice al unităților socialiste va fi de circa 4 ori mai mare decât cel din perioada 1966-1970. Realizarea obiectivelor preconizate privind dezvoltarea creșterii animalelor necesită un volum de investiții pentru construcții noi productive de circa 20 miliarde lei.

Sporul beneficiilor ce se vor realiza în întreprinderile agricole de stat din producția animală în anul 1975, față de 1969, asigură recuperarea investițiilor din anii 1971-1975 în circa 7 ani. Cooperativele agricole de producție vor realiza și ele importante beneficii, care asigură recuperarea investițiilor în circa 12-15 ani.

Producția globală animală ce se va obține în sectorul socialist în 1975 va fi de 2,2 ori mai mare decât realizările din 1969, ceea ce echivalează cu întreaga producție animală obținută între anii 1961-1966 în sectorul socialist al agriculturii.

Ținând seama de efortul deosebit pe care îl solicită înființarea acestui program, este necesar ca Ministerul Agriculturii și Silviculturii, organele agricole județene să acorde un sprijin concret și sistematic unităților de producție pentru punerea în valoare, în primul rând, a resurselor proprii, folosirea cu chibzuință a mijloacelor materiale și financiare acordate de stat, precum și pentru promovarea și generalizarea tehnologiilor noi de creștere a animalelor.

Consiliul Uniunii Naționale a Cooperativei Agricole de Producție și uniunile județene să sprijine cooperativele agricole pentru utilizarea eficientă a fondurilor destinate creșterii animalelor, pentru o cât mai bună organizare a muncii în ferme și legarea mai strinsă a retribuiri muncii de rezultatele ce se obțin în producție. Totodată, ele trebuie să desfășoare o intensă muncă în vederea organizării asociațiilor intercooperatiste precum și între cooperative și întreprinderile agricole de stat. Consiliile de administrație ale întreprinderilor agricole de stat și consiliile de conducere din cooperativele agricole de producție trebuie să întocmească planuri concrete pe baza cărora să se asigure îndeplinirea sarcinilor

(Continuare în pag. a 9-a)

HIDROAMELIIORAȚIILE — FACTOR MODERN DE INTENSIFICARE A PRODUCȚIEI AGRICOLE

Programul național privind gospodărirea rațională a resurselor de apă, extinderea lucrărilor de irigații, îndiguiți, desecări și de combatere a eroziunii solului, în anii 1971—1975 și prevederile generale de perspectivă pînă în 1985, adoptat de recenta plenară a C.C. al P.C.R., are o importanță deosebită pentru dezvoltarea intensivă și multilaterală a agriculturii noastre. Exprimîndu-și deplină adevărată față de politica partidului, oamenii muncii din agricultură își manifestă hotărîrea de a contribui la traducerea prevederilor cuprinse în program. Relatăm unele aspecte din unități agricole situate în Cîmpia Dunării.

PENTRU RODNICIA PĂMÎNTURILOR

În această parte a țării, pe care o străbat semnele primăverii, încep să se facă simțite pretutindeni în ansamblul peisajului, dar îndeosebi, în hîrnicia oamenilor. Trecînd prin comuna Hotarele și apropiindu-mă de Greaca, prin ogrăzi și pe cîmp, se zăresc la treburi bărbați și femei, preocupați în primul rînd să înlăture grabnic rămășițele iernii. La Greaca, din fața birourilor stațiunii experimentale hortivitiicole, se deschide jos, sub plătou, tabloul impresionant al vastului perimetru de pe care apele cunoscutului lac au fost retrase, redîndu-se agriculturii zeci de mii de hectare fertile.

În lumina programelor aprobate de recenta plenară a C.C. al P.C.R. urmăresc în discuțiile cu interlocutorii unităților pe care le vizitez activitatea lor curentă strîns legată de ideea exprimată de tovarășul Nicolae Ceaușescu, care sublinia, între altele, că... „înfăptuirea programului național privind gospodărirea rațională a resurselor de apă, extinderea lucrărilor de irigații, îndiguiți, desecări și de combatere a eroziunii solului are un rol determinant pentru progresul întregii noastre agriculturi”.

— Anul acesta, mă informează inginerul Grigore GORODEA, directorul Stațiunii experimentale Greaca — irigăm întreaga suprafață ocupată cu vii, pe 270 de hectare. Lucrările de irigații ne-au demonstrat cu limpezime că în acest fel se pot obține recolte duble de struguri (16 000—17 000 kg la hectar) față de viile neirigate. Pentru a ne asigura apa necesară am construit trei bazine de acumulare din care două la lamace, avînd un luciu de apă de 29 de hectare.

— Sprijiniți și unele cooperative agricole să irige o parte din culturi?

— În ce privește C.A.P. Hotarele — vecină cu noi — ar trebui notată o mică... „poveste”, cu filc deosebit însă, zice inginerul Gorodea. Unele terenuri (circa 13 hectare) pe care am amenajat unul din bazinele de acumulare a apei, erau ale acestei unități. I-am oferit în compensație apa necesară pentru a iriga cel puțin 60 de hectare, dar unitatea respectivă n-a acceptat. Am fost dați în judecată și obligați să restituim terenul în altă parte, ceea ce am și făcut. Dar, în prezent, C.A.P. Hotarele nu irigă nici o palmă de pămînt și credem că pagubele de producție sînt cu mult mai mari...

La cooperativa agricolă din Greaca, în schimb, după cum aflăm de la inginerul Leonida GHEORGHIU, anul acesta, prin amenajări locale, suprafața irigată s-a sporit de la 50 la 100 de hectare. Cooperatorii au început anul trecut un canal pentru captarea apei, pe care-l continuă acum. Totodată, între satele Puțul Greci și Zboiu, se execută și lucrări de combatere a unor ravene și viituri de apă, pe 60 de hectare.

— Cînd va intra în funcțiune marele

sistem de irigare a suprafețelor din fosta baltă Greaca, zice inginerul Gheorghiu, vom începe să irigăm nu numai culturi de furaje și cerealiere, ci și o parte din vie, după exemplul stațiunii experimentale.

Iată-ne la I.A.S. Prundu, care dispune, în terenurile fostei bălți Greaca, de 12 050 hectare, din care 10 573 ha arabile. Anul trecut, pe 5 550 ha cu asfel de terenuri s-a cultivat porumb, descomdată neirigat. Dar, în anii viitori, cînd sistemul de irigare va fi gata, culturile vor primi apă din belșug.

— În primii doi-trei ani după desecare, ne explică inginerul șef, Eugen GLAVCE, fertilitatea acestor pămînturi nu-și spune cuvîntul încă, din cauză că solul nu e suficient de aerat, iar materiile hrănitoare nu-s suficient de accesibile. Dar după aceea, producțiile sînt excelente.

Străbăteam împreună cîmpurile ce aburesc. Întîlnim unele suprafețe — circa 350 de hectare — ieșite din iarnă cu exces de umiditate. De curînd, aici s-au executat rigole, chiar și acum, la fiecare fermă găsim grupuri de oameni lucrînd cu lăpețele. Apa este înlăturată și cu motopompele, și mecanizatorii Vasile GILMOI, Ion TÎRNARU, Nicolae DUMITRACHE și alții cu care stau de vorbă îmi spun că, de fapt, ei abia așteaptă zvîntarea terenurilor, pentru a se urca pe tractoare. În alte părți, unde perimetrele n-au fost predate încă la I.A.S., lucrătorii din unitățile de îmbunătățiri funciare utilizează dragline și alte mașini speciale, spre a adînci canale, a executa despotmoliri și împrăștieri de deponii (grămezile de pămînt formate pe marginea canalelor).

La cooperativa „8 Martie” din Chirnogi există o fermă unde se irigă anul acesta peste 500 de hectare cultivate cu orez, soia, porumb, griu și fasole. (Dar irigații se fac și la alte ferme, cum este cea care cuprinde legumicultura).

Îl găsesc pe șeful de fermă, inginerul Constantin ILINA, în mijlocul a vre-o 40 de oameni, care execută despotmoliri la canalele de alimentare și evacuarea apei.

— Am și cițiva mecanici, în frunte cu Florea Tănase, care execută instalații la stația de pompare. Pînă în acest an, utilizăm pentru irigații apă din canalul magistral Clătești-Chirnogi, care deservește și I.A.S.-ul din comună. Acum, dispunem de un sistem independent, cu alimentare din riul Argeș.

Inginerul Ilina omite să-mi spună, dar de la mecanici află că pînă în 1975 și terenurile aflate pe platou — nu numai în lunca riului Argeș — vor putea fi irigate, utilizîndu-se sistemele naționale Giurgiu-Râmzești și Mostiștea.

Lucrări asemănătoare, în plus chiar o rețea de canale pentru scurgerea apelor infiltrate, se efectuau în această zi și la I.A.S. Chirnogi, sub conducerea inginerului Gheorghe Porumboiu.

Directorul întreprinderii, ing. Gh. Jilă-

veanu, sosise la fața locului. Ne-a relatat că azi s-a lucrat în multe locuri la evacuarea apelor din incinta îndiguită și s-au făcut depistări de parcele zvîntate spre a se intra eventual la discuit și nivelat. În prezent, principalele terenuri irigate sînt afectate aici orezării, pe 1 500 de hectare, dar începînd de la anul se vor face amenajări pe nu mai puțin de 9 000 de hectare ce vor folosi sistemul Gostinu-Greaca-Argeș.

De altfel, și la cooperativa agricolă din Budești am sesizat aceleași mari perspective.

— Programul național recent alcătuit

DRUM APELOR SPRE OGOARE

Poposim la I.A.S. Studina, județul Olt, unitate reprezentativă în ceea ce privește irigațiile. Din cele 6 784 de hectare pe care le deține întreprinderea, 4 777 sînt amenajate pentru irigat, urmînd ca anul acesta alte 250 de hectare să fie pregătite pentru a beneficia de ploaia artificială.

— Programul național privind gospodărirea rațională a resurselor de apă, extinderea lucrărilor de irigații, îndiguiți, desecări și de combatere a eroziunii solului, pe care recenta Plenară a C.C. al P.C.R. l-a dezbătut și aprobat — relevă ing. Ilie NEGOIȚĂ, directorul întreprinderii — are darul nu numai de a impresiona, prin vastitatea lucrărilor pe care le prevede, ci de a îndemna la reflecție, la o matură chibzuință pe orice om al muncii din agricultură. Iar pe noi, specialiști, cu atît mai mult. Pentru că în hidroameliorații, mai mult decît în oricare alt domeniu, fiecare acțiune, fiecare lucrare trebuie realizată avîndu-se în vedere o complexitate întreagă de factori. Neglijarea unuia sau a altuia dintre aceștia, poate costa mult. La Plenară s-a amintit despre greșelile care s-au făcut, atît la proiectare cît și în execuție, în cadrul sistemului de irigații Stoenești-Vișina-Corabia, în cuprinsul căruia se află și unitatea noastră. Ca urmare a acestor erori — e vorba de capacitatea redusă a stației de pompare de la Stoenești, de subdimensionarea unor canale, cum este CP-24, racordat la canalul magistral — etc. — pe suprafețe destul de întinse, la întreprinderea noastră ca și la C.A.P. Vișina și I.A.S. Corabia, debitul actual asigură, în vîrfurile perioadei lor de udări, numai circa 30 la sută din necesarul de apă. În plus, tot datorită neluării în calcul a unor elemente, pe o suprafață de 1 790 de hectare, la Complexul de taurine de la Deveselu, apa freatică s-a urcat de la 6 la 0,50 m. Se înțelege că remedierea unor astfel de deficiențe înseamnă un volum important de investiții în plus. Tocmai de aceea, pe bună dreptate tovarășul Nicolae Ceaușescu, în cuvîntarea sa la Plenară, atrăgea atenția asupra necesității ca proiectanții, cei care se ocupă cu întocmirea studiilor și documentațiilor, să-și desfășoare activitatea direct pe marile șantiere de irigații, în strînsă colaborare cu beneficiarii.

În continuare, directorul I.A.S. Studina a ținut să mă facă o remarcă. Și a-nume că, avînd în vedere regimul hidric specific fiecărei culturi, este bine ca în viitor, în special pentru legume, să se prevadă încă din faza de proiect amplasamentul culturilor respective, pentru a se evita situațiile de acum cînd,

privind dezvoltarea lucrărilor de irigații, pentru rodnicia pămîntului, ne entuziasmează, l-am studiat cu multă atenție împreună cu cooperatorii noștri și ne-am gîndit cum să răspundem prin acțiuni concrete, zicea inginerul șef al cooperativei, Toma BIRSANESCU. Acum folosim pentru irigații, pe 120 de hectare, apa dintr-o veche baltă și un canal de coastă alimentat de riul Dimbovița. Dar, în anii viitori, vom iriga peste 1 000 de hectare, căuțînd, în mare măsură, soluții locale.

Zile de început de primăvară, activitate febrilă, măsuri energice pentru zvîntarea ogoarelor și — la nevoie — potolirea setei pămîntului, prin forța minții și a brațelor omului. Zilele de muncă încordată în care relația înțelepciune — prevedere — ritm incandescent, se situează pe linia unui puternic și continuu efort constructiv.

AI. RAICU

forțate de împrejurări, unitățile cultivă legume în terenuri amenajate pentru alte culturi cu canale necorespunzător dimensionate. Notăm, de asemenea, aprecierea bună a interlocutorului în legătură cu măsurile revizuite în programul național pentru o mai corespunzătoare execuție, întreținere și exploatare a sistemelor de irigații.

— Cred că o mai strînsă colaborare între organele teritoriale de execuție și întreținere a sistemelor și noi, beneficiarii, opiniază ing. Negoită, ar fi numai în folosul producției. Așa releva, totodată, necesitatea revizuirii reglementărilor actuale în ce privește tarifele de plată pentru terenurile amenajate care, după părerea mea, încară nejustificat de mult costul produselor.

Observații interesante în legătură cu irigațiile culegem și din discuția avută cu ing. Nicolae POPESCU, directorul I.A.S. Redea, județul Olt.

— Unitatea noastră — ne spune el — nu are terenuri în cadrul sistemului de irigații. Cu toate acestea, cu posibilități locale, am amenajat 569 de hectare, dintre care pentru 289 hectare folosim apă dintr-un bazin de acumulare construit de noi. De bună seamă că programul dezbătut și aprobat la Plenara partidului prevede lucrări de anvergură. Sînt de părere că e bine însă să se iau în seamă și lucrările mai mici; trebuie să se studieze toate posibilitățile existente pentru asigurarea unor astfel de surse de apă. Iată, în ceea ce ne privește, am realizat în 1969 de pe terenurile irigate, cite 6 100 kg la hectar la porumbul boabe, 3 500 kg la grîu, 2 400 kg la floarea-soarelui, 9 800 kg la căpsuni, producții cu mult superioare celor din uscat. Sporul de producție ne-a permis, în bună măsură, să ridicăm beneficiile de la 2 756 000 lei cît erau planificate, la 4 296 000 lei. Practica ne-a dovedit însă că în domeniul exploatarei amenajărilor pentru irigat mai avem încă multe de făcut. Irigarea nu se efectuează încă științific, cu norme determinate pe baza cunoașterii nivelului apei în sol, nu se folosesc soiurile și hibridii de plante cei mai indicați, corespunzător condițiilor de irigare și aprofundat tot mai superior creat. Cred că în această privință cercetarea e încă serios datoare producției. Se impune, de asemenea, așa cum, de altfel, s-a subliniat și în cadrul lucrărilor Plenarei, să se ia măsuri mai hotărîte în privința asigurării cadrelor, atît pentru execuția și întreținerea sistemelor de irigații și a celorlalte lucrări hidroameliorative, cît și pentru aplicarea unei irigări corecte.

V. POMPILIU

(Urmare din pag. 1)

din istoria țării — urmărește să asigure resursele de apă necesare societății în prezent și în perspectivă; el are în vedere, pe lîngă extinderea considerabilă a irigațiilor, stabilirea unor măsuri hotărîte privind evitarea, poluării apelor, amenajarea a noi căi de navigație pe rîurile interioare, creșterea producției de pește, combaterea eroziunii solului etc. Pentru executarea volumului mare de lucrări pe care-l implică acest program (numai în viitorul cincinal se vor amenaja pentru irigații 1,3—1,5 milioane hectare, vor fi introduse în circuitul agricol peste 500 000 de hectare prin lucrări de îndiguiți și desecări, iar alte 630 000 de hectare vor beneficia de măsuri complexe de îmbunătățiri funciare), s-a preconizat o seamă de măsuri adecvate, care au în vedere îndeosebi creșterea potențialului tehnic și organizatoric al unităților specializate, descentralizarea activității în proiectare, industrializarea lucrărilor de construcții-montaj, prin mărirea ponderii prefabricatelor și utilizarea de tehnici moderne etc.

PROGRAME AMPLE

Cît privește cel de-al doilea program național, care jalonează dezvoltarea sectorului zootehnic în viitorii zece ani, se cuvine relevat că el este întemeiat pe cele mai moderne concepții, cuprinzînd măsuri dintre cele mai judicioase de îmbunătățire calitativă a întregii activități din domeniul creșterii animalelor. Printre altele, se prevede ca în următorii zece ani, prin sporirea șeptelului, prin intensificarea procesului de concentrare, specializare și industrializare a creșterii bovinelor, porcinelor, ovinelor și păsărilor, prin zonarea științifică a producției, concomitent cu intensificarea măsurilor privind ridicarea potențialului productiv al animalelor și asigurarea unei alimentații corespunzătoare a acestora să se realizeze o asemenea salt al producției de carne, lapte, ouă, care să reprezinte o creștere de două sau chiar de trei ori față de nivelul actual.

Interesant de remarcat este faptul că printre formele de îndeplinire concretă a

prevederilor, programul preconizează și constituirea unor ferme mari de creștere a animalelor prin cooperare, atît între cooperativele agricole, cît și între acestea și unitățile de stat. Lucrul acesta are o însemnătate nu numai de natură practică, pe lîngă sporirea producției și consolidării sectorului cooperatist al agriculturii, ci și socială, contribuind la o și mai strînsă alianță între clasa muncitoare și țărănime, la desăvîrșirea procesului de omogenizare a națiunii noastre socialiste.

După cum este și firesc, îndeplinirea cu succes a celor două programe naționale de îmbunătățire a activității în sectoarele de bază ale agriculturii, adoptate de Plenara C.C. al P.C.R., interesează deopotrivă pe toți cei ce muncesc din patria noastră, care sînt datori să contribuie la realizarea lor. În această grandioasă operă colectivă, oamenii muncii de la sate — țărani cooperatori, mecanizatori, cadre tehnice — vor trebui

să fie în primele rînduri, pînă în evidență întreaga lor capacitate de muncă, pricepere și inițiativă pentru traducerea în viață a fiecărui obiectiv stabilit. Îndatoriri de seamă în îndrumarea tehnică și mobilizarea oamenilor revin, de asemenea, organelor agricole și celor sindicale care, chiar din aceste prime zile de primăvară sînt chemate să inițieze largi acțiuni menite să-i antreneze pe lucrătorii din agricultură la realizarea exemplară a sarcinilor ce le revin din cuprinsul celor două programe naționale, ca și a celor cerute de activitatea curentă din unitățile de producție.

Răspunzînd cu cînte acestor chemări de însemnătate deosebită, realizînd la timp și în condiții de deplină economicitate prevederile celor două programe naționale, vom asigura dezvoltarea considerabilă a producției agricole, creșterea nivelului de trai al celor ce muncesc pe ogoare, al întregului popor, parcurgerea într-un ritm alert a unei noi și importante etape pe calea edificării societății socialiste multilateral dezvoltate.

POSSIBILITĂȚI DE SPORIRE A PRODUCȚIEI ZOOTEHNICE

BĂRĂGANUL ÎȘI ETALEAZĂ REZERVELE

Programul național privind dezvoltarea zootehniei și creșterea producției animaliere în perioada anilor 1970—1980, aprobat la recenta plenară a C.C. al P.C.R., parte integrantă a măsurilor întreprinse pe linia hotărârilor istorice ale celui de-al X-lea Congres al P.C.R., a fost urmărit și studiat în aceste zile de toți oamenii

muncii din patria noastră. Raidul întreprins în inima Bărăganului ne-a dezvăluit — cum se subliniază de altfel și în Program — posibilități concrete de sporire a producției zootehnice într-una din cele mai importante zone agricole ale țării.

Ferma zootehnică sau complexul de producție animală — unitate organizatorică de bază

Așa cum a dovedit-o experiența întreprinderilor agricole de stat, în dezvoltarea intensivă și multilaterală a agriculturii, o importanță deosebită o au acțiunile de profilare, specializare și concentrare a producției, de organizare a subunităților tehnico-economice cu gestiune economică internă, cadru prielnic de introducere și generalizare operativă a tehnologiilor moderne, de aplicare a unor norme de muncă științific fundamentate. În Programul național privind dezvoltarea zootehniei se apreciază că unitatea organizatorică de bază în sectorul socialist al agriculturii va fi ferma zootehnică sau complexul de producție animală.

Această realitate a fost pe deplin înțeleasă și în județele Ilfov și Ialomița — județe străbătute de itinerariul nostru spre inima Bărăganului. O dovedește faptul că într-o perioadă relativ scurtă s-au organizat și funcționează 219 și, respectiv, 115 ferme zootehnice, iar altele sînt în curs de înființare. Alături de șefii de fermă din I.A.S., pe acest itinerar am putut dialoga și cu șefii de ferme „pioniere” în zootehnia cooperativă, cu specialiști și cadre de conducere care — prin strădaniile, rezultatele și gândurile lor de viitor, și-au exprimat acordul și adeziunea deplină la măsurile adoptate de recenta Plenară a C.C. al P.C.R.

Ne-a reținut atenția activitatea șefului de fermă de la îngrășătoria I.A.S. Ciulnița.

— Ingrășăm anual 10 000 de taurine și livrăm statului aproape 4 000 tone de carne.

Pentru siguranța realizării planului, șeful de fermă urmărește direct întreaga activitate, începînd de la intrarea animalului în îngrășătorie și pînă la livrarea lui.

— Ce considerați că este esențial în rentabilizarea continuă a procesului de îngrășare?

Noi, acordăm o atenție deosebită perioadei de acomodare a animalelor intrate în îngrășătorie. Pentru animalele tinere, în primele 2—3 săptămîni, întocmim rații din care nu lipsește fiul. Cînd este vorba de lotizare, avem în vedere faptul că schimbarea animalului dintr-o grupă în alta, dintr-un adăpost în altul, este urmată, de cele mai multe ori, de scăderea considerabilă a sporului de creștere în greutate. De aceea, căutăm să evităm aceste mișcări prin alcătuirea încă de la început a unor loturi cât mai omogene. Consider, de asemenea, că eficiența economică a îngrășării taurinelor este nemijlocit legată de folosirea cit mai largă, în alimentație, a furajelor groșiere. Odată cu extinderea unităților cooperativiste de tip industrial pentru îngrășarea taurinelor — așa cum se prevede, de altfel, și în Programul național privind dezvoltarea zootehniei — consider că intensificarea preocupărilor pentru mecanizarea proceselor care absorb un volum mare de muncă au o importanță deosebită.

În continuarea raidului nostru am discutat cu ing. Mihai Grigoriu, șef de fermă zootehnică la cooperativa agricolă „7 Noiembrie” din comuna Borcea.

— Nu putem încă vorbi de o specializare a producției în unitatea noastră. Deocamdată, conduc o fermă mixtă. Prin fondurile alocate însă, modernizăm „din mers” capacitățile de care dispunem. Ne vom organiza o îngrășătorie de taurine tinere cu o capacitate de 1 000 locuri pe serie.

— Ce întreprindeți pentru realizarea producției la un preț de cost cit mai mic?

— În primul rînd, am trecut masiv la irigarea suprafețelor de pe care ne asigurăm furajele necesare. În felul acesta vom spori de două sau chiar de trei ori, cantitățile de nutrețuri. Paralel, pentru folosirea cit mai economică a bazei furajere am început amenajarea unei bucătării, a unei secții de pre-

parare prin care va trece orice nutreț înainte de a ajunge la iesle.

Acestea sînt gânduri de viitor. Oprindu-ne însă la prezent, constatăm și lucruri nedorite. Nu se respectă indicația Ministerului Agriculturii și Silviculturii, potrivit căreia tineretul taurin, indiferent de destinație — îngrășare sau reproducție — trebuie supus aceluiași regim de hrănire și întreținere. Ca urmare, lotul de reproducție rămîne în continuare, să consume din ce rămîne „pentru că animalele îngrășate ne aduc veniturile” — opinează în mod greșit consiliul de conducere al cooperativei. Dacă șeful de fermă nu reușește să dezrădăcineze această mentalitate, manifestată și în alte unități, considerăm că direcția agricolă, unitatea cooperativistă județeană trebuie să intervină mai energic.

Inginerul Wilhelm Kozsa, șeful fermei zootehnice de la cooperativa agricolă Unirea, tot din județul Ialomița, lucrează în această unitate de 13 ani. Faptul că plantele furajere, au fost amplasate pe terenuri care nu garantează o producție sigură — ne spune șeful fermei — a făcut ca, an de an, să înregistrăm deficit în balanță. Iată de ce consider că indicațiile Programului național privind îmbunătățirea radicală a producției de furaje prezintă o importanță deosebită. Convinși fiind că numai prin nutrețuri de calitate vom putea obține producții sporite de lapte și carne, ne-am asociat și noi cu un fond de aproape o jumătate de milion la realizarea unei fabrici de nutrețuri combinate prin cooperare.

Corelarea efectivelor și a nivelului producției cu baza furajeră — pivot principal în creșterea intensivă a animalelor

La I.A.S. Ciulnița am pășit și pragul fabricii de nutrețuri combinate, la o oră cînd procesul de producție era în plină desfășurare. De fapt, așa cum ne-a relatat inginerul șef adjunct Victor Panaitescu, oricare ar fi fost ora vizitei, situația ar fi fost aceeași, intru-cît munca este organizată în 3 schimburi. Tot 3 sînt și liniile tehnologice care vor produce în acest an 65 000 tone de furaje combinate, în principal pentru păsări.

— Aceasta e capacitatea maximă a fabricii?

— Nu, ne răspunde interlocutorul. Dovadă că anul trecut am produs cu 10 000 de tone mai mult. Ne-am restrîns planul de producție din lipsă de materie primă, în special soia și făină de oase. Nu este singurul motiv pentru care sînt convinși că Programul național dezbătut în recenta Plenară a C.C. al P.C.R. preconizează, pe bună dreptate și deosebit de oportun, organizarea pe țară a unei rețele unice de producere a nutrețurilor combinate care să coopereze atît cu unitățile producătoare de furaje concentrate cultivate (pentru asigurarea materiilor prime), cit și cu unitățile crescătoare de animale, beneficiare de furaje combinate. Anul trecut, de pildă, datorită lipsei sacilor, producția a fost blocată mai bine de două săptămîni.

— Dar transportul furajelor „în vrac” este mult mai economic.

— Incontestabil, dar sîntem încă obligați să stabilim condițiile de transport și ambalare, în funcție de posibilitățile de recepție ale beneficiarilor.

Vizitînd fabrica, urmîrind pe viu preocupările pentru automatizarea celor 3 fluxuri, am reținut că — în ciuda neajunsurilor amintite — F. N. C. Ciulnița își realizează ritmic planul stabilit, cu depășiri lunare care ajung sau chiar depășesc o tonă de nutrețuri combinate.

Pe linia corelării efectivelor de animale și a nivelului producției acestora cu baza furajeră, problema de importanță capitală pentru dezvoltarea zo-

otehniei am consemnat, în continuare, cîteva din relatările dr. Traian Voluga, director adjunct la Direcția agricolă a județului Ialomița.

Din cele 22 000 ha cultivate cu plante de nutreț în cooperativele agricole din județ, în acest an, 14 000 vor fi ocupate cu lucernă, iar 9 000 ha vor fi amenajate pentru irigații. Tot în acest an, vom organiza 5—6 stații de deshidratare a furajelor verzi și — tot pe baza colaborării intercooperativiste — vom extinde numărul stațiilor de producere a furajelor combinate și a preamestecurilor.

Forme înaintate de asociere și colaborare, sprijin și îndrumare tehnică efectivă cooperativelor agricole

La I. A. S. Căzănești am ajuns odată cu căderea nopții. În biroul directorului, ing. Onoriu Iacomi, discuție. Printre participanți se aflau președintele cooperativei agricole din Căzănești, Ion D. Șerban și inginerul șef Florea Neagoe, precum și prof. dr. Paul Burcea, de la Institutul agronomic „N. Bălcescu”-București. Se hotărîse cîteva măsuri concrete în legătură cu sprijinirea cooperativei agricole din Căzănești. Atît I.A.S. Căzănești, cit și catedra de păsuni și fiște de la Institutul agronomic din București vor sprijini efectiv cooperativa agricolă să pună în valoare o pajistă de peste 200 de hectare, deocamdată neproductivă. A doua zi urmau să înceapă primele lucrări. Tot în apropierea I.A.S. Căzănești se află și cooperativa agricolă Muntenii Buzău care va înființa o îngrășătorie de 5 000 de porci. Pe lîngă îndrumarea concretă privind organizarea unui flux tehnologic modern, cooperativa a fost ajutată să-și asigure o matcă de prăsilă formată din scrofițe de mare productivitate, de la I.A.S. Căzănești.

— Întregul colectiv de specialiști din întreprinderea noastră, spunea inginerul Iacomi, este convins că sprijinirea fermelor din cooperativele agricole învecinate, transmiterea experienței acumulate în decursul anilor, constituie pentru lucrătorii din I.A.S. o datorie de onoare.

Așa cum am mai reținut de la dr. Traian Voluga, pînă în anul 1975, întreaga producție de carne și ouă în unitățile cooperativiste se va asigura în sistem industrial. Or, de la complexul de creștere și îngrășare a porcilor din cadrul I.A.S. Căzănești, care va livra în acest an 13 000 de tone de carne, poate fi preluată o experiență prețioasă acumulată în decursul anilor.

În acțiunea de industrializare a zootehniei, extinderea diferitelor forme de cooperare prezintă o importanță deosebită.

— La realizarea combinatului avicol de la Manasia, cu o capacitate de

30 000 de găini ouătoare, ne spunea Ion Marinache, președintele cooperativei agricole Ion Roată, județul Ilfov, alături de alte cinci cooperative participante și noi cu 800 000 de lei — jumătate din fonduri proprii, jumătate împrumutate de la stat.

La această unitate, procesul de profilare și specializare a producției zootehnice este în plină desfășurare. Folosind cu eficiență maximă capacitățile de cazare existente, ferma zootehnică s-a orientat spre creșterea și îngrășarea porcilor. În 1970 cooperativa va livra statului 270 tone de carne, iar în 1971 se va ajunge la 500 de tone. Organizarea pe baze științifice a întregului proces de producție, închiderea circuitului, urmărirea atentă a planului de montă la scroafe a permis ca rezultatele să fie promițătoare încă din primele zile ale anului.

Și cooperatorii din Coșereni sînt convinși de avantajele asocierii, unirii forțelor lor cu ale altor cooperative.

— La construirea combinatului avicol intercooperativ de la Afumați — ne spunea Gheorghe Filipovici, inginerul șef al unității — participăm cu o jumătate de milion; la complexul de sere de la Bercești — cu 113 000 lei, iar la complexul intercooperativ de la Condești pentru creșterea și îngrășarea porcilor — cu un milion. Ferma zootehnică a cooperativei se va profila pe creșterea taurinelor — producție de lapte și îngrășătorie. Numai în acest an, ne-a arătat interlocutorul, efectivul matcă va spori de la 260 la 400 de vaci și juninci.

— Am reținut din indicațiile date cu ocazia recentei Plenare a C.C. al P.C.R., faptul că amplasarea culturilor furajere pe cele mai bune terenuri, extinderea în cultură a plantelor valoroase, irigarea acestora reprezintă cele mai sigure căi de sporire a producției de nutrețuri — spunea cu vădită convingere Ion Bichir, președintele cooperativei din Coșereni.

Convingerea s-a transformat în fapte. Pentru asigurarea unor cantități sporite de furaje, la C.A.P. Coșereni mai bine de jumătate din cele 437 ha destinate cultivării plantelor de nutreț sînt irigate. În acest an, suprafața cultivată cu lucernă se va extinde cu încă 50 de hectare de lucernă.

O imagine mai cuprinzătoare în legătură cu dezvoltarea zootehniei cooperativiste din județul Ilfov, în anul 1970 și în anii care vor urma, ne-a oferit-o discuția cu dr. Nicolae Cazangiu de la Direcția agricolă județeană.

Creșterea și îngrășarea porcilor, de pildă, va fi concentrată în 18 ferme a câte 5 000 de porci grași și 3 ferme a câte 10 000, toate închizîndu-și circuitul pînă în anul 1971. Alte 8 complexe intercooperativiste vor fi date în folosință pînă în 1972.

În creșterea păsărilor, tot în baza colaborării intercooperativiste, pînă la sfîrșitul anului 1971 vor fi date în folosință 2 mari complexe a câte 108 000 de găini ouătoare (Vasilați și Prumușani), unul de 36 000 (Chirogi) și unul de 12 000 (Manasia), precum și un mare complex (la Afumați) care va livra anual 3 milioane de pui broiler.

La cele amintite, adăugăm și faptul că, încă din acest an, la Dridu va fi dată în exploatare o îngrășătorie pentru 30 000 de berbecuți, că se vor înființa 4 stații pentru dehidratarea furajelor verzi, că la Tămădău a și intrat în funcție o stație care asigură zilnic circa 15 tone de furaje combinate, că din 228 de cooperative agricole din județ îngrășarea taurinelor a fost concentrată în numai 27 de unități. Este, de fapt, numai o parte din vastul program dezbătut la recenta Plenară a C.C. al P.C.R. — programul înnoitor de ridicare a zootehniei românești la nivelul posibilităților și corințelor actuale.

Ing. Lucian ROȘCA

Programul național privind dezvoltarea zootehniei

(Urmare din pag. a 7-a)

ce revin unităților respective din programul național de creștere a animalelor, să urmărească zi de zi aplicarea măsurilor stabilite astfel ca în fiecare unitate să fie folosit integral potențialul de producție al animalelor, să se asigure o gospodărie exemplară a furajelor pentru a obține producții sporite cu cheltuieli minime.

Organizațiile de partid județene și comunale trebuie să desfășoare o temeinică muncă politică de explicare a prevederilor și importanței deosebite a programului național de creștere a animalelor, de mobilizare a întregii țări

rânimi, a tuturor oamenilor muncii din agricultură la înfăptuirea acestui program. Ele trebuie să asigure un control sistematic asupra îndeplinirii sarcinilor ce revin fiecărei unități.

Transpunerea în viață a măsurilor prevăzute în programul propus pentru dezvoltarea creșterii animalelor în perioada 1970—1980 va determina o creștere însemnată a ponderii acestei ramuri în ansamblul producției agricole, va contribui la progresul general al agriculturii, asigurînd satisfacerea în condiții tot mai bune a nevoilor multiple ale societății noastre, creșterea nivelului de trai al poporului.

Răsplata hărniciei

REZULTATELE ÎNTRECERII ÎNTRE COOPERATIVELE AGRICOLE PE ANUL 1969

În cadrul întrecerii organizate în cinstea Congresului al X-lea al partidului și a celei de-a XXV-a aniversări a eliberării patriei, numeroase cooperative agricole de producție au reușit, cu toate condițiile naturale mai puțin favorabile, să depășească prevederile de plan la principalele culturi și specii de animale, să valorifice, prin organizațiile comerciale de stat, cantități însemnate de produse agricole, aducând o contribuție substanțială la aprovizionarea populației, la ridicarea nivelului de viață al țărănimii, al întregului popor.

Realizările cooperativelor agricole fruntașe sînt rodul muncii pline de abnegație depuse de țărănimia cooperatistă, de mecanizatori și specialiști care folosind cu pricepere ajutorul multilateral primit din partea statului, au demonstrat posibilitățile mari de creștere a producției de care dispune acest important sector al economiei naționale.

Uniunea Națională a Cooperativelor Agricole de Producție și Ministerul Agriculturii și Silviculturii, ținînd seama de suprafața cultivată și numărul de animale, de îndeplinirea planului de producție, de cantitățile de produse livrate pe bază de contract pe hectar și animal, acordă titlul de cooperativă agricolă fruntașă pe țară în întrecerea socialistă desfășurată în 1969 următoarelor unități:

CULTURA PORUMBULUI BOABE

Premiul I: C.A.P. Comana, județul Constanța, care de pe 639 hectare a obținut 7 086 kg/ha.

Premiul II: C.A.P. Iazu, județul Ialomița, care de pe 884 hectare a obținut 6 733 kg/ha.

Premiul III: C.A.P. Gîrbovi, județul Ilfov, care de pe 2 120 hectare a obținut 6 621 kg/ha.

Mențiuni: C.A.P. Cobadin, județul Constanța, care de pe 1 112 hectare a obținut 6 262 kg/ha; C.A.P. Miloșesti, județul Ialomița care de pe 728 hectare a obținut 6 056 kg/ha; C.A.P. Tudor Vladimirescu, județul Brăila, care de pe 905 hectare a obținut 5 800 kg/ha.

CULTURA FLORII-SOARELUI

Premiul I: C.A.P. Cobadin, județul Constanța, care de pe 300 hectare a obținut 3 070 kg/ha și a livrat la fondul de stat 3 005 kg/ha.

Premiul II: C.A.P. Traianu, județul Ialomița, care de pe 450 hectare a obținut 2 440 kg/ha și a livrat la fondul de stat 2 003 kg/ha.

Premiul III: C.A.P. Iazu, județul Ialomița, care de pe 350 hectare a obținut 2 470 kg/ha și

a livrat la fondul de stat 1 985 kg/ha.

Mențiuni: C.A.P. Bărăganul, județul Brăila, care de pe 300 hectare a obținut 2 410 kg/ha; C.A.P. Limanu, județul Constanța, care de pe 350 hectare a obținut 2 380 kg/ha; C.A.P. Movila, județul Ialomița, care de pe 300 hectare a obținut 2 357 kg/ha.

CULTURA SFECLEI DE ZAHAR

Premiul I: C.A.P. Iratoș, județul Arad, care de pe 300 hectare a obținut 40 285 kg/ha.

Premiul II: C.A.P. Grindu, județul Ialomița, care de pe 300 hectare a obținut 36 610 kg/ha.

Premiul III: C.A.P. Moldoveni, județul Neamț, care de pe 420 hectare a obținut 34 621 kg/ha.

Mențiuni: Cooperativa agricolă Ho Și Min, județul Ialomița, care de pe 320 hectare a obținut 32 700 kg/ha; C.A.P. Sintana, județul Arad, care de pe 360 hectare a obținut 32 413 kg/ha; C.A.P. Sînpetru de Cîmpie, județul Mureș, care de pe 254 hectare a obținut 31 795 kg/ha.

CULTURA CARTOFULUI

Premiul I: C.A.P. Tușnad-Sat, județul Harghita, care

de pe 455 hectare a obținut 20 418 kg/ha.

Mențiuni: C.A.P. Petriceni, județul Covasna, care de pe 275 hectare a obținut 20 000 kg/ha; C.A.P. Reuseni, județul Suceava, care de pe 230 hectare a obținut 14 148 kg/ha.

CULTURA LEGUMELOR

Premiul I: C.A.P. Palazul Mare, județul Constanța, care de pe 160 hectare a obținut 18 265 kg/ha.

Premiul II: C.A.P. Sintana, județul Arad, care de pe 228 hectare a obținut 17 434 kg/ha.

PRODUCȚIA DE STRUGURI

Premiul I: C.A.P. Timboiești, județul Vrancea, care de pe 606 hectare a obținut 13 829 kg/ha.

Premiul II: C.A.P. Niculișel, județul Tulcea, care de pe 229 hectare a obținut 12 139 kg/ha.

Premiul III: C.A.P. Grivița Roșie, Insurăței, jud. Brăila, care de pe 270 hectare a obținut 11 481 kg/ha.

Mențiuni: C.A.P. Băleni, județul Galați, care de pe 333 hectare a obținut 10 700 kg/ha; C.A.P. Oltina, județul Constanța, care de pe 377 hectare a obținut 8 936 kg/ha;

C.A.P. Corni, județul Vaslui, care de pe 205 hectare a obținut 8 600 kg/ha.

PRODUCȚIA DE FRUCTE

Premiul I: C.A.P. Unirea-Bozioru, județul Buzău, care de pe 173 hectare a obținut 8 000 kg/ha.

Premiul II: C.A.P. Comarna, județul Iași, care de pe 234 hectare a obținut 5 020 kg/ha.

Mențiuni: C.A.P. Izvoru, județul Argeș, care de pe 272 hectare a obținut 4 400 kg/ha; C.A.P. Bistrița, județul Bistrița-Năsăud, care de pe 411 hectare a obținut 4 024 kg/ha.

PRODUCȚIA DE LAPTE

Premiul I: C.A.P. Stoicănești, județul Olt, care de la 422 vaci a obținut 3 152 l lapte pe vacă și a livrat la fondul de stat 9 585 hl lapte.

Premiul II: C.A.P. Salonta I, județul Bihor, care de la 374 vaci a obținut 3 011 l lapte pe vacă și a livrat la fondul de stat 8 932 hl lapte.

Premiul III: C.A.P. Sînzieni, județul Covasna, care de la 410 vaci a obținut 3 039 l lapte pe vacă și a livrat la fondul de stat 5 486 hl lapte.

Mențiuni: C.A.P. Dumbrăvița, județul Timiș, care de la 283 vaci a obținut 2 776 l lapte pe vacă; C.A.P. Ghimbav, județul Brașov, care de la 447 vaci a obținut 2 763 l lapte pe vacă; C.A.P. Cobadin, județul Constanța, care de la 721 vaci a obținut 2 722 l lapte pe vacă.

INGRAȘAREA PORCILOR

Premiul I: C.A.P. Lenauheim, județul Timiș, care a îngrășat 3 282 porci și a vîndut statului 333 tone carne de porc.

Premiul II: C.A.P. Mădăraș, județul Bihor, care a îngrășat 2 621 porci și a vîndut statului 264 tone carne de porc.

Premiul III: C.A.P. Tătaru, județul Brăila, care a îngrășat 2 040 porci și a vîndut statului 196 tone carne de porc.

Mențiuni: C.A.P. Unirea, județul Brăila, care a îngrășat 2 066 porci și a vîndut statului 169 tone carne de porc; C.A.P. Ciocile, județul Brăila, care a îngrășat 2 192 porci

și a vîndut statului 152 tone carne de porc.

PRODUCȚIA DE LINĂ

Premiul I: C.A.P. Limanu, județul Constanța, care de la 3 076 oi a obținut 7,00 kg. lină pe oaie.

Premiul II: C.A.P. Simand, județul Arad, care de la 4 008 oi a obținut 6,82 kg. lină pe oaie.

Premiul III: C.A.P. Salonta I, județul Bihor, care de la 4 378 oi a obținut 6,12 kg lină pe oaie.

Mențiuni: C.A.P. Salonta II, județul Bihor, care de la 4 076 oi a obținut 6,04 kg. lină pe oaie; C.A.P. Pir, județul Satu Mare, care de la 2 251 oi a obținut 6,17 kg., lină pe oaie.; C.A.P. Valea lui Mihai, județul Bihor, care de la 2 970 oi a obținut 6,06 kg. lină pe oaie.

PRODUCȚIA DE OUA

Premiul I: C.A.P. Salonta I, județul Bihor, care de la 5 320 păsări a obținut 165 ouă pe pasăre.

Premiul II: C.A.P. Cobadin, județul Constanța, care de la 5 892 păsări a obținut 135 ouă pe pasăre.

Mențiuni: C.A.P. Palazul Mare, județul Constanța, care de la 4 000 păsări a obținut 126 ouă pe pasăre; C.A.P. Inanca, județul Brăila, care de la 3 000 păsări a obținut 120 ouă pe pasăre.

Cooperativele clasate pe locul I vor primi drapelul, diploma și un premiu de 25 000 lei, cele situate pe locul II vor primi diploma și un premiu de 15 000 lei, iar unitățile clasate pe locul III vor primi diploma și un premiu de 10 000 lei. Cooperativele agricole menționate vor primi, de asemenea, diplome de cooperativă evidențiată în întrecerea organizată în 1969.

Pentru anul 1970 cooperativele agricole s-au angajat, alături de întregul nostru popor, în întrecerea socialistă organizată între județele pentru realizarea și depășirea planului de producție, pentru înfăptuirea sarcinilor puse de Congresul al X-lea al partidului în fața țărănimii.

Gorjul a fost cunoscut, din totdeauna, ca un ținut cu păduri întinse. Într-adevăr, în economia județului fondul forestier deține o pondere însemnată, ocupînd peste 43 % din teritoriul. În anii noștri, silvicultorii din această parte a țării au izbutit să adauge noi carate „aurului verde”, punînd din ce în ce mai mult în valoare bogățiile codrilor.

— Imi este foarte greu să exprim în cîteva cuvinte — ne spunea ing. Iulian BUGA, directorul Inspectoratului silvic Gorj — bucuria pe care am simțit-o cînd am aflat vestea că unitatea noastră este fruntașă pe țară în întrecerea socialistă. Dobîndirea binemeritatelor distincții se datorește muncii întregului nostru colectiv care sub îndrumarea organelor de partid și de stat, cu sprijinul comitetelor sindicatelor a izbutit să-și concentreze eforturile, mai bine decît în alți ani, spre îndeplinirea sarcinilor de plan. Succint, realizările noastre din anul 1969 ar putea fi astfel sintetizate: producția unităților silvice, principalul indicator de plan a fost depășit cu 11,5 la sută, obținîndu-se o valoare totală de 46 milioane lei. Beneficiul realizat a fost cu 18% mai mare decît cel prevăzut. La rîndul lor sarcinile privind producția-marfă vîndută și cea destinată exportului au fost depășite cu 7,5 și, respectiv, 9,5%.

Poate că mulți se vor întreba cum am izbutit să realizăm acești indicatori. După părerea mea, principalul factor care a contribuit la mobilizarea forțelor noastre a fost cunoașterea și însușirea temeinică a sarcinilor de plan, care au fost dezbătute, pe larg, în adunările generale ale salariaților din centrală și subunități. Un accent deosebit s-a pus pe conducerea colectivă a întregii activități a inspectoratului, analizîndu-se temeinic, în cadrul comitetului de direcție, principalele probleme tehnico-economice; deciziile luate au fost însușite și aplicate pînă la nivelul cantoanelor. Merită relevat și faptul că, în anul trecut, am izbutit să organizăm mai științific producția și munca. Au fost întreprinse diverse studii tehnico-economice — cum sînt cele privind valorificarea superioară a fructelor de pădure și a ciupercilor comestibile, ren-

Așa cum am mai anunțat, în ultimele zile, în prezența unor reprezentanți ai organelor județene de partid și de stat, ai consiliilor sindicale, precum și ai Ministerului Agriculturii și Silviculturii și Uniunii Sindicatelor din întreprinderile și instituțiile agricole, au fost înmîinate distincții unităților agricole fruntașe și evidențiate pe ramură în întrecerea socialistă pe anul 1969.

Prezentăm, în articolul de mai jos, experiența Inspectoratului silvic Gorj, unitate distinsă cu Steagul și Diploma de întreprindere fruntașă pe ramură în întrecerea socialistă pe anul 1969, distincții înmîinate colectivului de muncă de aici în ziua de 22 martie a.c., în prezența tovarășilor Gheorghe Palos, membru al C.C. al P.C.R., prim-secretar al comitetului județean P.C.R. Gorj, Filip Tomulescu, adjunct al ministrului agriculturii și silviculturii, șeful Departamentului silviculturii, Constantin Mocanu, secretarul Comitetului Uniunii Sindicatelor din întreprinderile și instituțiile agricole, precum și a altor persoane oficiale.

PĂDURILE GORJENE ÎȘI DEZVĂLUIE NOI COMORI

tabilizarea activității de vîntoare și pescuit și altele; prin generalizarea lor au putut fi descoperite noi rezerve existente în diferite sectoare, precum și căile pentru valorificarea lor.

În silvicultură, ca de altfel în toate domeniile de activitate, calitatea lucrărilor are o mare influență asupra rezultatelor de producție și economice. Acest factor a contribuit — după aprecierea tov. Eugen ARNAUTU, inginerul șef al inspectoratului — în măsură mai mare decît în alți ani la depășirea indicilor de plan. Silvicultorii noștri, ne-a relatat interlocutorul — au manifestat un interes sporit pentru introducerea noului în producție și respectarea cu strictețe a indicilor de calitate. În acest scop am făcut apel la rezultatele cercetărilor științifice ale institutelor de specialitate, îndeosebi ale stațiunii experimentale de la Craiova. Am constituit, cu sprijinul cercetătorilor blocuri experimentale, în raza de activitate a inspectoratului, rezultatele fiind îndeaproape urmărite nu numai de oamenii de știință ci și de cadrele noastre de

specialiști. Prin temele de cercetare aplicativă s-a urmărit, în mod deosebit, stabilirea metodelor și procedurilor de refacere, substituție și ameliorare a arboretelor slab productive. În activitatea de îmbunătățire calitativă a arboretelor de fag s-au executat în ultimii ani lucrări de extindere a rășinoaselor (molid, brad, duglas și pin). Astfel, în 1969, din 1 355 ha împădurite, 1 065 ha au fost ocupate cu rășinoase. În anul acesta și în perioada 1971-1975 eforturile noastre vor fi concentrate spre îmbunătățirea continuă a structurii speciilor; vom folosi experiența cîștigată pentru extinderea în cultură a celor repede crescătoare, cu valoare economică ridicată; totodată, s-au pus bazele creării unor culturi speciale de molid, pin, plop, necesare industriei de celuloză, culturi care vor acoperi, la sfîrșitul anului 1980, suprafața de 950 de hectare. Prin realizarea planului de împăduriri și refacerea arboretelor slab productive și noi, silvicultorii județului Gorj, vom contribui la realizarea prevederilor programului național privind

gospodărirea rațională a surselor de apă, extinderea lucrărilor de irigații, îndiguiri și desecări; și de combatere a eroziunii solului, în perioada 1971-1975, elaborat de recenta plenară a C.C. al P.C.R.

Pădurile gorjene ascund, în afară de lemn, și alte bogății; este vorba, în primul rînd, de produsele accesorii. Silvicultorii din acest județ au izbutit, în condițiile puțin favorabile ale anului trecut, să valorifice mai bine aceste produse, realizînd beneficii sporite. Și în această activitate calitatea și-a pus amprenta. Prin îmbunătățirea proceselor tehnologice s-au obținut mărfuri mult apreciate atît pe piața internă cît și la export. Organizarea bună a recoltării fructelor de pădure și a ciupercilor comestibile, prelucrarea lor corespunzătoare și transportul operativ au contribuit la obținerea unor mărfuri de calitate.

În anul trecut, din pădurile inspectoratului a fost valorificată o cantitate însemnată de masă lemnoasă. Analiza rezultatelor obținute arată că în această acțiune un rol important l-a avut personalul de la ocoale și unități de producție. Cu prilejul decernării drapelului și diplomei de unitate fruntașă pe ramură, în întrecerea socialistă, ing. ION BICĂ, șeful ocolului silvic Novaci, Ion FETEANU, brigadier la ocolul silvic Peșteana și alții, au amintit și despre experiența dobîndită în această privință. Permanent se acordă — au relevat vorbitorii — sprijin deplin unităților de exploatare astfel încît acestea să se înscrie în regulile tehnico-economice de recoltare, scoatere și transport a materialelor lemnoase. S-au remarcat operativitatea cu care au fost întocmite și predate anul trecut actele de punere în valoare, calitatea lor, modul corect în care s-a estimat cantitatea și structura dimensională a masei lemnoase. Iată, așadar, cîteva din căile care i-au dus pe silvicultorii gorjeni spre succesul mult rîvnit, spre cîștigarea unor distincții care, în același timp îi obligă spre o continuă perfecționare a activității, spre realizarea unor indici superiori lui 1969.

Ing. N. FLORIAN

ÎN ACTUALITATE

GRĂBIREA ÎNSĂMÎNȚĂRILOR!

Teleconferința desfășurată la începutul acestei săptămîni la Ministerul Agriculturii și Silviculturii a marcat, de fapt, sosirea primăverii. Așa cum au comunicat reprezentanții direcțiilor agricole, lucrările specifice acestui sezon — arăturile și însămîntările — se desfășoară cu intensitate sporită în toate județele țării. Rezultatele obținute diferă însă, în raport cu preocuparea ce o manifestă fiecare unitate agricolă.

Arăturile și lucrările de pregătire a terenului au fost efectuate pe 30% din suprafață în I.A.S. și pe 13% în cooperativele agricole. Este necesară intensificarea acțiunii, mai cu seamă în județele Bacău, Botoșani, Iași, Cluj, Dolj, Gorj, Hunedoara, Harghita, Sălaj, Timiș și altele unde mai sînt de arat mari suprafețe. Acolo unde nu pot fi utilizate tractoarele, arăturile vor fi executate cu atelajele, evitîndu-se orice înfrîzire. În zilele următoare există toate condițiile să se termine întreținerea arăturilor de toamnă, folosindu-se în acest scop grapele cu discuri sau cultivatoarele, în mod obligatoriu în agregat cu grapele reglabile.

Cele peste 50 000 ha însămîntate pînă la începutul acestei săptămîni reprezintă destul de puțin față de timpul înaintat. Suprafețe mai mari erau semănate la acea dată în județele Constanța, Dolj, Ilfov, Mehedinți, Tulcea. În altele însă — Argeș, Ialomița, Olt, Prahova, Arad — lucrările erau abia începute. Situația existentă impune grăbirea la maximum a însămîntărilor. În această săptămîină, semănatul culturilor din prima urgență — trifoliene, mazăre, borceaș, orz, orzoaică, ovăz, sfeclă — trebuie să se termine în județele din sudul țării și să avanseze simțitor în cele din vest.

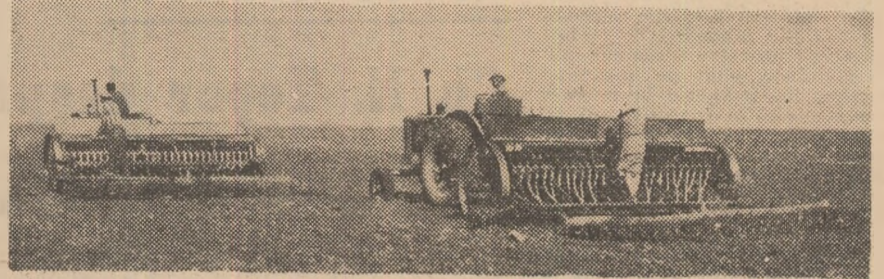
Paralel cu desfășurarea însămîntărilor sînt necesare supravegherea, în continuare, a culturilor de păioase și aplicarea celor mai corespunzătoare lucrări de întreținere. Se vor executa fertilizări repetate și, la momentul potrivit, erbicidarea culturii cu 2,4-D.

În legumicultură, acțiunile din această săptămîină au devenit și mai complexe.

Cu toate indicațiile date se constată încă rămîineri în urmă la însămîntările în răsadnițe pentru obținerea de răsaduri, mai ales la tomate de vară și ardei (în județele Teleorman, Caraș-Severin, Buzău, Brașov, Olt, Dolj, Timiș, Argeș etc.). De asemenea, realizările la repicări sînt mult rămase în urmă față de ceea ce se planificase. Deși lucrarea trebuie încheiată, într-o serie de județe — Franova, Olt, Cluj, Bacău, Suceava, Dolj, Teleorman, Timiș, Tulcea, Buzău — nu s-au asigurat cu răsaduri repicate nici solarile.

Deși ne aflăm în ultima decadă a lunii martie, lucrările de construire a solarilor tărăgănează încă, mai cu seamă în județele Ilfov, Olt, Timiș, Arad, Mehedinți, Satu-Mare. Este înfrîziată și pregătirea solarilor pentru plantat și doar sporadic au început plantările. În zilele următoare, toate aceste pregătiri vor trebui încheiate pentru a se realiza în cel mai scurt timp plantarea în solarii.

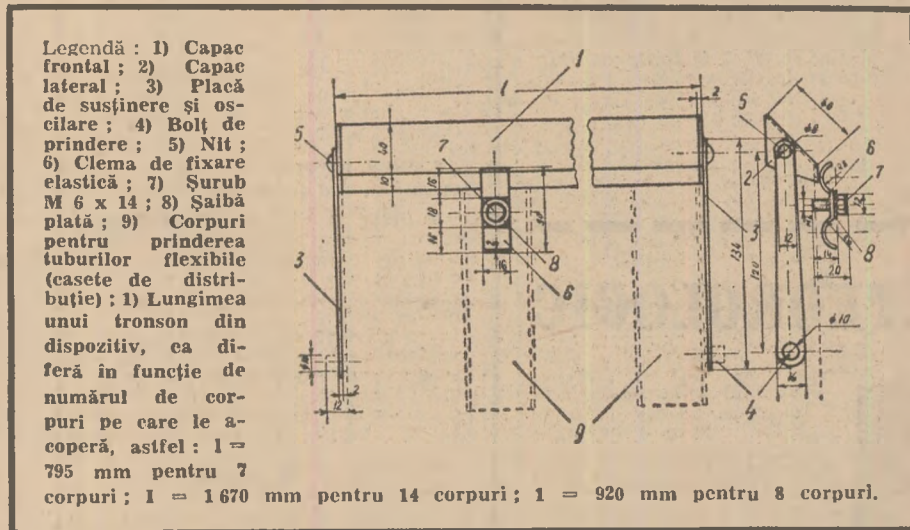
În ceea ce privește însămîntările și plantările în cîmp se remarcă faptul că, deși în județele Mehedinți, Tulcea, Constanța și Dolj lucrările sînt mai avansate, pe tară realizările sînt minime. În aceste zile va trebui grăbită plantarea verzei timpurii în tunele, a cepei de arpagic și din sămîntă, a usturoiului și a cartofilor timpurii. Va trebui, de asemenea, să se realizeze în ritmul prevăzut însămîntarea legumelor-verdeturi, acțiune rămasă în urmă mai cu seamă în județele Vaslui, Ialomița, Buzău, Argeș, Teleorman, Ilfov, Galați.

Ajutați de mecanizatori, membrii cooperativei agricole din Perișoru, județul Ialomița se străduiesc să încadreze semănatul culturilor din prima epocă, în perioada optimă.

ÎMBUNĂTĂȚIRI TEHNICE

Dispozitiv pentru împiedicarea ricoșării boabelor de mazăre la semănătoarea SU-29

Se știe că în timpul semănatului, cu semănătoarea SU-29, datorită formei și proprietăților fizice, o parte din boabele de mazăre ricoșează dintre cilindrul cu pînteni și fundul mobil al casetei de distribuție. Experimental, s-a constatat că la semănatul mazării ricoșează cca. 20 kg de boabe la fiecare ha. Pentru înlăturarea acestor pierderi, ne-am gîndit să realizăm un dispozitiv care să acopere partea superioară a casetelor de distribuție, pe unde ricoșau boabele de mazăre. Acest dispozitiv foarte simplu de realizat, se compune din următoarele părți, care pot fi urmărite pe schița alăturată :

a) capac frontal (1), confecționat din tablă neagră de 2 mm, care acoperă partea superioară a casetelor de distribuție.

b) capacele laterale (2), tot din aceeași tablă, sînt sudate la capacul frontal și au rolul de a-l ghida pe acesta, servind totodată și ca mijloc de prindere a plăcilor de susținere și oscilare.

c) plăcile de susținere și oscilare (3) confecționate tot din tablă de 2 mm ; ele au rolul de a susține și a permite bascularea dispozitivului, pentru ca periodic mînuitorii de agregat să verifice curgerea boabelor în tuburi. Aceste plăci oscilează în jurul boltului de care sînt fixate și tuburile flexibile

d) clema de fixare elastică (6) confecționată din tablă elastică de 1 mm, fixată de caseta de distribuție prin intermediul unui șurub M.6 x 14, ce se

infiletează în corpul casetei și al unei șaibe plate. Această clemă are rolul de a împiedica bascularea

Dispozitivul este format din trei tronsoane cu lungimi diferite. În funcție de numărul de casete de distribuție pe care le acoperă. Astfel, primul tronson care acoperă șapte casete are lungimea de 795 mm, al doilea, pentru 14 casete de 1670 mm, iar al treilea are 920 mm și acoperă opt casete.

A trebuit să recurgem la trei tronsoane pentru a nu împiedica cursa manetelor ce acționează fundurile mobile. Fiecare tronson se fixează cu cîte o clemă. Dispozitivul este foarte simplu și ușor de confecționat în orice I.M.A sau orice secție de mecanizare. Costul său este de 47 lei, în care au fost incluse materialele (tablă, șuruburi șaibe, oxigen și carbid) în valoare de 23 lei și manopera (4 ore x 6 lei) 24 lei.

Prin folosirea dispozitivului nici un bob ricoșat nu mai ajunge pe sol, ci urmează, împreună cu celelalte, calea prin tub în sol. La fiecare ha se economisește, deci cca 20 kg de mazăre. Dacă înmulțim aceasta cu 2,10 lei, cît costă un kg de mazăre, rezultă 42 lei/ha.

Comparînd costul dispozitivului cu economia realizată se poate constata că acest simplu dispozitiv se amortizează de la semănatul primului hectar.

Dumitru SOLEA
inginer șef la I.M.A. Tulucești,
județul Galați

O EXPRESIE A SPIRITULUI PRACTIC

GHIVECE NUTRITIVE DIN POLIETILENĂ

Se spune că nevoia îl învață pe om. Și așezîndu-se, ca orice zicală, nu-i deloc lipsită de înțelepciune. Ne este dat adesea să ne întîlnim cu asemenea expresii ale spiritului practic, cu inițiative pornite dintr-o nevoie acută a producției. E cazul și a inițiativei pe care vrem s-o consemnăm prin aceste rînduri.

Cooperativa agricolă din Piatra, județul Teleorman, a extins mult în ultimii ani sectorul legumicol, îndeosebi pe cel destinat producerii legumelor timpurii. După cum este firesc, într-o asemenea situație, printre altele, nevoia de ghivece nutritive pentru repicatul răsadurilor a crescut și ea. Cum producerea cu ajutorul mașinilor a acestora e dificilă și destul de costisitoare, cadrele de conducere și de specialitate din unitate au socotit

că pot înlocui acest procedeu prin confecționarea ghivecelor din material plastic, recuperat de la vechile solarii sau sacii de transportat îngrășăminte chimice.

În ce constă operația ? Se taie bucăți din polietilenă de dimensiuni potrivite, astfel ca după rularea și unirea capetelor, prin cusătură sau lipire cu ajutorul fierului de călcat, să se obțină un cilindru cu diametrul de circa 6 cm și înălțimea de 8—10 cm. Menționăm că operațiunea poate fi făcută și de copii și bătrîni. După confecționare, ghiveciul se umple cu pămîntul pregătît și apoi se repică în el răsadul.

Avantajele, după cum ni le prezintă tovarășul Ion GAMAN, inginerul șef al cooperativei, sînt multiple. În primul rînd, ghivecele se confecționează ușor, din mate-

riale recuperabile ; în al doilea, sînt mai lesne de depozitat, ocupînd un volum mic ; în al treilea, amestecul cu care se umple este mai puțin pretențios decît în cazul confecționării ghivecelor cu ajutorul utilajelor speciale ; în sfîrșit, lucru deosebit de important, se constată că plantele se dezvoltă mai bine în astfel de ghivece.

Ce-ar mai fi de spus ?

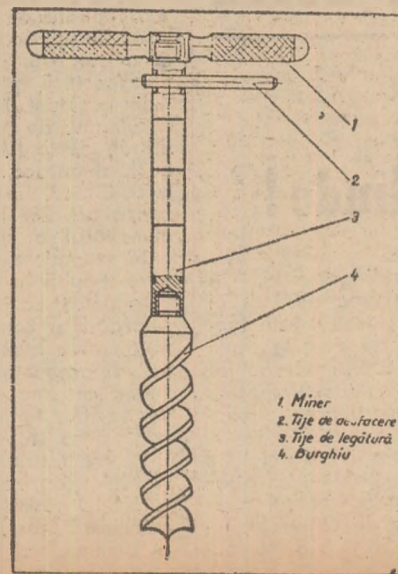
Că experiența cooperativilor din Piatra, care folosesc acest procedeu de 2—3 ani, a fost preluată de multe alte cooperative din județul Teleorman (în C.A.P. Virtoape se confecționează, pînă zilele trecute, 300 000 de asemenea ghivece, la Frăsînet — 150 000, la Lăceni — 100 000 etc.). Și în alte județe, cum ar fi Galați, bunăoară, există aceeași preocupare de generalizare a acestei metode și că, bineînțeles, este nevoie ca oriunde procedeuul mai poate fi utilizat să nu se ezite.

E tocmai scopul pentru care autorul și-a propus să releve această inițiativă.

P. VOICULESCU

Trusa pentru luat probe de sol T. P. S.-1

Trusa — realizată de Uzina de reparații Dudești-Ciopea — folosește la luarea probelor de sol, în vederea determinării gradului de umiditate. Ea se compune dintr-un miner, patru țije de legătură, fiecare avînd lungimea de 400 mm, două burghie elicoidale lungi de 185 mm și două țije de desfacere, care servesc la deșurubarea țijelor de legătură după luarea probei de sol.

În poziție de transport, aceste părți componente sînt amplasate într-o cutie de material lemnos prevăzută cu miner și cu închizătoare. În poziția de lucru, una din țijele de legătură (oricare) se înșurubează în miner, celelalte țije înșurubîndu-se una în capul celeilalte, iar unul din burghie se înșurubează în capătul ultimei țije de legătură.

Numărul de țije de legătură folosite este determinat de adîncimea de la care este necesar să se ia proba de sol, iar burghiul se alege în funcție de natura solului și de mărimea probei luate.

Înainte de introducerea burghiului în sol, se curăță terenul de plante, pămînt uscat etc., la locul luării probei, evitîndu-se tasarea sa. Pentru luarea probei se înșurubează burghiul pînă la jumătatea adîncimii de unde urmează să se ia proba, apoi se scoate burghiul, se îndepărtează pămîntul și se consolidează marginea găurii pentru a evita căderea în interior a pămîntului uscat de la suprafață. Se introduce burghiul din nou pînă la adîncimea dorită, prin înșurubare, cu 2 cm mai mult, urmărindu-se diviziunea de pe țijele de legătură. Se trage burghiul vertical pentru a nu deforma marginile găurii și se recoltează solul de la prima și a doua spiră întregă de jos.

Din solul astfel recoltat se preia o cantitate de aproximativ 50 gr care se introduce într-o capsulă de aluminiu și se transportă la laborator pentru determinarea gradului de umiditate.

B L O C - N O T E S

POȘTA REDAȚIEI

O DELEGAȚIE A M.A.S. LA BUDAPEȘTA

Duminică a plecat la Budapeșta delegația Ministerului Agriculturii și Silviculturii, condusă de Ion Moldovan, adjuncți al ministrului. Delegația va avea convorbiri și va încheia un protocol cu privire la colaborarea tehnico-științifică între ministerele de resort din cele două țări.

SESIUNE ȘTIINȚIFICĂ

Miercuri, au început lucrările sesiunii științifice a cadrelor didactice, de la Institutul agronomic „Nicolae Bălcescu” din Capitală. La sesiune, unde pe lângă cadrele didactice din institutul agronomic bucureștean participă și reprezentanți ai celorlalte instituții de învățământ superior agricol din țară, precum și din instituțiile de cercetări ale Academiei de Științe Agricole și Silvicultură și departamentele, vor fi prezentate, în cadrul celor cinci secții (agronomie, horticultură, medicină veterinară, zootehnie și științe sociale și economice) 294 de referate și comunicări științifice, cuprinzând rezultate ale cercetărilor întreprinse de membrii corpului didactic.

REDUCEREA PRETURILOR CU RIDICATA LA UNELE PRODUSE FITOFARMACEUTICE

Potrivit unei recente Hotărâri a Consiliului de Miniștri, Ministerul Industriei Chimice va reduce, în medie cu 12 la sută, prețurile cu ridicata ale întreprinderii la o serie de produse fitofarmaceutice. Prevederile acestei Hotărâri se aplică la următoarele produse: Heclotox 1,5%, Heclotox 3%, tip A, Dunlitox 3 + 5 tip B, Detox 5% praf, Detox 10%, Detox 25% concentrat emulsionabil, Pinetox 50% emulsie, Dibutox 40%, FB 7 (lindau + criptodin) Hortitox.

NOI ÎNTEPRINDERI AGRICOLE DE STAT

La începutul lunii martie au luat ființă două noi întreprinderi agricole de stat a căror activitate o constituie producerea, industrializarea și livrarea cărnii de pasăre. Este vorba de I.A.S. „Avicola-Galați” cu sediul în municipiul Galați și de I.A.S. „Avicola-Titu” având sediul în localitatea cu același nume din județul Dimbovița.

O NOUĂ POMPĂ HIDRAULICĂ PENTRU TRACTOARELE ROMĂNEȘTI

De curind, Uzina de mecanică fină din Sinaia a introdus în fabricație subsambele unei noi pompe hidraulice cu dublă acțiune, cu care vor putea fi echipate toate tipurile de tractoare fabricate la Brașov. Noua pompă dispune de o putere cu 40 de atmosfere mai mare decât cea folosită în prezent.

Prevăzută cu mecanism acționat hidraulic, pompa execută simultan mai multe operații, asigurând astfel utilizarea cu randament sporit a tractoarelor.

„SAPTAMINA MECANIZATORILOR”

Comitetul județean U.T.C. Sibiu, în colaborare cu Direcția agricolă județeană, a organizat o serie de acțiuni pe linie profesională, cultural-educativă și distractivă în cadrul „Săptămânii mecanizatorilor”, ce a avut loc de curind. La manifestări au participat tractoriștii din cele 4 I.M.A. și 10 I.A.S. din județ. Între altele, ing. Ilie Cătoiu, șeful serviciului de mecanizare al Direcției agricole județene a susținut o expunere despre „Diversificarea actualiei sisteme de mașini agricole; Lt. col. E. Marton și ing. Ion Blaga au vorbit despre „Importanța cunoașterii regulilor de circulație și a normelor de tehnică securității muncii”. Iar juristul Teodor Bucur a răspuns la numeroase întrebări pe tema:

„Respectarea normelor socialiste de convingere”.

SĂ VEDEM CUM MUNCESC VECINII

Iată o inițiativă interesantă. De curind, 34 de președinți, ingineri șefi, ingineri zootehniști, tehnicienii constructori și brigadierii din cooperativele agricole Șona, Jid-

vei, Unirea, Teiuș, Daia, Mihalț, Tiur, Mirăslău, Rădești, Girbova (Sebeș), Pianu de Jos și alte unități din județul Alba, au plecat într-o călătorie de documentare în județul Timiș, unde au vizitat I.A.S. Grabău și alte unități agricole cu experiență valoroasă în obținerea de producții mari de cereale, plante tehnice, fructe și produse animale.

MICROINTERVIU

Cu N. Topor despre... literatură și starea vremii

Il găsec pe binecunoscutul meteorolog N. Topor în bibliotecă, cercetând una din lucrările de specialitate, pe care și le-a procurat de-a lungul anilor. Discuțăm la început despre literatură și gazda se dovedește foarte la curent cu aparițiile editoriale, cu... termometrul poeziei și al prozei, receptivă la noutățile de tehnică și atmosferă ale tinerilor creatori. Imi destăinuie că adesea citește revistele literare și urmărește numeroase programe speciale la radio și televiziune.

Venind vorba despre starea vremii atac subiectul „casei”:

— Mi se pare că ați călcat cu dreptul în ceea ce privește luna martie...

— Da. Cea mai mare parte a celor arătate de mine la televiziune și relatate în presă au fost confirmate, încât mă declar mai mult decât satisfăcut. Pentru primele două zile ale lunii martie indicasem ninsori viscolite, apoi o încălzire rapidă și accentuată până în ziua de 10, iar după aceea o răcire bruscă în următoarele cinci zile, însoțite de ultimele ninsori ale lunii respective. Cum se știe, în zilele de 14, 15, 16 martie a nins aproape în întreaga țară. Ca început de primăvară indicasem ziua de 19 martie și ea a fost frumoasă. Am mai prognosticit că în zilele de 24, 25 și 26 martie temperatura va urca în unele localități din regiunile de șes, până la 25 de grade, ultimele zile ale lunii urmând a fi calde, cu ploaie de vară însoțite de descărcări electrice. Și, trebuie avut în vedere că, anul acesta, martie a fost de-a dreptul extravagant, intrucit a prezentat aspecte caracteristice tuturor anotimpurilor.

Subliniez și cu acest prilej că este mult mai ușor de dat prognoza unei luni banale decât cum a fost martie 1970, cu variații bruște de temperatură.

— Dar luna aprilie cum va fi?

— În mod frecvent ea este vintooasă și secetoasă, cu multe înghețuri și brume tirzii. Ei bine, anul acesta, aprilie se va abate considerabil de la normal. Va fi o lună mai caldă decât obișnuit și mai ploioasă în primele 15 zile. Unele înghețuri și brume tirzii se vor semnala în nordul extrem al Transilvaniei și Moldovei, după 16 aprilie în zona de șes și cea de deal din sudul țării există probabilitate de brume locale numai în dimineațele de 6-8 și 15 aprilie. Lapovițe tirzii vor fi înregistrate numai în jumătatea de nord a țării și în regiunea de munte, între 13-15 aprilie. Cele mai multe ploi vor cădea în Transilvania și Moldova, iar cele mai slabe, pe unele suprafețe din vestul Munteniei și Bărăgan. Temperaturi mai ridicate de 9 grade în sol, la 10 cm adâncime, se vor înregistra în zona de cimpie, în primele patru zile ale lunii, apoi între 9-12 și după 16 aprilie, fără întreruperi. Dar vă promit că peste câteva zile vă voi da mai pe larg caracteristicile vremii, pe săptămâni, pentru întreaga lună.

Al. ION

BULETIN AGROMETEOROLOGIC

În perioada 17-23 martie 1970, vremea s-a ameliorat treptat în toată țara. Cerul a fost variabil, iar precipitațiile căzute între 19 și 22 martie, mai ales sub formă de lapoviță și ploaie, au fost reduse cantitativ. Cantitățile de apă provenite din precipitații nu au depășit în general 10 mm. În sud-estul Moldovei și nord-estul Bărăganului, precipitațiile au

fost slabe (sub 1 mm). La 23 martie, cea mai caldă zi din acest interval, temperaturile maxime din aer au oscilat între 22 grade (la Videle) și 5 grade (la Joseni), iar minimele (înregistrate la 18 martie) între -15 grade (la Joseni) și 1 grad (la Moldova Veche). Temperaturile medii din stratul arabil oscilau, în ultima zi a in-

tervalului, între 3 grade și 9 grade.

Ca urmare a evoluției condițiilor meteorologice din decada a II-a a lunii martie, rezervele de umiditate accesibile din stratul de sol 0-150 cm, în general au crescut, fiind apropiate sau depășind ușor capacitatea de apă a solului în cea mai mare parte a teritoriului agricol. În sudul și vestul țării se semnalează reluarea intensă a vegetației culturilor de toamnă.

Tempul probabil pentru intervalul 26 martie - 1 aprilie; Vreme schimbătoare, cu cerul temporar noros. Local vor cădea ploi slabe. Vântul va sufla potrivit, predominant din sectorul estic. Temperaturile minime vor fi cuprinse între 0 grade și 10 grade, iar maximele între 8 grade și 18 grade.

Gheorghe PATRINOIU — comuna Jirlău, județul Brăila:

Consiliul popular al județului Brăila, căruiu ne-am adresat, ne-a comunicat că pentru sursele de venituri pe care le-ați realizat în 1968 (inclusiv via pe care o dețineți pe o suprafață de 0,67 ha) vi s-au stabilit impozite, taxe și prime de asigurare, totalizând 399 lei, iar în 1969, 384 de lei. Cum însă n-ați predat cantitățile de vin rămase disponibile (conform declarației proprii), ați fost debitat cu suma corespunzătoare taxelor legale.

Se impune să vă conformați prevederilor legale.

— Ion VENTER — tehnician, comuna Lovrin, județul Timiș:

Este necesar să vă adresați direct cooperativei agricole în care intenționați să lucrați pe viitor. Unitatea respectivă, în caz că are nevoie de serviciile dumneavoastră, va stabili condițiile pe baza cărora puteți să vă angajați.

Dumitru P. DANILIU — comuna Tudora, județul Botoșani:

Am arătat la această rubrică, în nr. 6 (366) din 12 februarie 1970, răspunzând tov. Ioan Crăciun din Mediaș, că de curind, a apărut în Editura Ceres (colecția Caleidoscop) o lucrare intitulată „Ciuperci proaspete pe 8 metri pătrați” de Zoe Beratlief și Radu Vioreanu, în care se dau toate indicațiile pe care le solicitați și dv. (cartea fiind însoțită de îndrumări practice și schițe cu privire la amenajările pe care intenționați să le faceți).

P. GĂLUȘCA — Buhuși:

Mai întâi o „mică” observație: păsările călătoare care se reintore primăvara nu „se ascund” toamna în Delta Dunării. În al doilea rând, versurile trimise sînt naive pentru a încerca să le facem loc la pagina noastră de „Varietăți”, cum ați fi dorit.

Gabriel RENTEȘA — comuna Intorsătura, județul Dolj:

E firesc să fie așa, ținându-se seama de pregătirea ajutorului șefului de fermă. Dacă sinteți tehnician operator — însămințător veți răspunde, neîndolnic, de problema respectivă, în cadrul fermei. În ce privește retribuția, aceasta se face pe baza activității desfășurate, conform tarifelor de normă de muncă (putîndu-vi-se acorda lunar pînă la 10 norme de muncă de categoria D).

Ene DUMITRU — comuna Riu Alb, județul Hunedoara:

Obiectele pentru bacalaureat la care trebuie să se pregătească absolvenții școlilor tehnice horticoale ce au promovat examenele de diferență ale liceului agricol (specialitatea horticultură) sînt publicate în numărul 6 al revistei „Învățămîntul profesional și tehnic” din 1969.

Ioanichie ȘERBAN — comuna Poiana Mărului, județul Suceava:

Pentru a vă califica în meseria de tractorist este necesar să vă adresați celei mai apropiate întreprinderi pentru mecanizarea agriculturii (care recrutează tineri pentru această profesiune) sau Direcției agricole județene, spre a fi repartizat la cursurile de scurtă durată — pe care le aveți în vedere — ce sînt organizate pe lângă școlile profesionale de mecanici agricoli.

Alexandru SUDITU — comuna Redea, județul Olt:

Examinările medicale la angajare se efectuează de către medicii specialiști din policlinici, iar investigațiile necesare sînt stabilite diferențiat, în raport cu specificul locului de muncă și cel al activității dumneavoastră profesionale. Dacă s-a constatat că nu vă veți putea adapta la condițiile de muncă (în cazul respectiv, durată) organelor medicale, în colaborare cu cele tehnico-administrative ale unității și cele sindicale, au datoria să vă îndrume sore alt loc de lucru, unde condițiile de muncă sînt apropiate de posibilitățile dv.

Dumitru DANASE — comuna Ceplea, județul Gorj:

Lotul în folosință constituie proprietate cooperatistă. În schimb, casa de locuit și construcțiile gospodărești anexe, terenul pe care acestea se află, precum și animalele proprii de producție și inventarul agricol mărunt, constituie proprietate personală a țăranilor cooperatori.

CARNET DE PROTECȚIA MUNCII

Atenție, animalele nu-s întotdeauna blinde!

După cum dovedesc statisticile, față de anii anteriori, în 1969 numărul accidentelor provocate de animale au fost în creștere. Ceea ce trebuie subliniat încă de la început este faptul, că, în majoritatea cazurilor, accidentele au avut la bază necunoașterea și nerespectarea de către muncitori a regulilor de protecția muncii specifice sectorului zootehnic, și îndeosebi cele privind abordarea, conțenționarea și avertizarea animalelor.

Bunaoară, nerespectînd regulile de conțentie, ca și celelalte măsuri ce trebuie luate înainte de a duce la montă vaci aflate în călduri (este vorba în principal de prevederea ca abordarea și conducerea animalului să fie făcute de către doi îngrijitori) mulgătorul Ion Morteci, de la I.A.S. Siliștea a fost ac-

cidentat grav în ziua de 1 noiembrie 1969. În aceeași zi, în altă unitate agricolă de stat, la I.A.S. Corabia, și-a pierdut viața într-un accident îngrijitorul Iulian Șapcă, contrar normelor, el a dat drumul taurului în padoc neconțenționat. Tot datorită nerespectării prevederilor regulamentare și-a pierdut viața într-un accident, în ziua de 21 noiembrie 1969, îngrijitorul Ana Ursuleanu, de la I.A.S. Bărăganul, iar mulgătorul Constantin Mitruț, de la I.A.S. Redea a fost lovit de o vacă cu cornul în ochi, deoarece în loc să abordeze animalul pe partea stîngă și să-l facă atent de intenția sa — așa cum de altfel, precizează art. 284 din normele de protecția muncii, Extras 3 — muncitorul a speriat vaca.

Și exemplele ar putea să fie continuate. Ne oprim însă aici, spre a sublinia încă o dată că pentru prevenirea accidentelor este nevoie ca îngrijitorii de animale să acorde o mare atenție abordării și conțenționării vacilor în călduri, evitînd să execute anumite mișcări care pot trezi reflexele acestora. Reamintim, de asemenea, prevederile art. 295 din Extrasul 3 care precizează că „înainte de scoaterea taurilor din grajd, îngrijitorii vor verifica lanțul, inelul din nas și bastonul care se fixează de inel” și că „taurii vor fi scoși numai de îngrijitorii respectivi”.

Relevăm, totodată, necesitatea ca șefii de ferme, conducătorii unităților agricole să îmbunătățească instructajul de protecția muncii, însoțind întotdeauna instructajele respective cu demonstrații practice privind abordarea și conțenționarea corectă a animalelor.

Din programul de radio și televiziune

pe săptămîna 29 martie - 4 aprilie

RADIO

BULETIN DE ȘTIRI: Duminică: programul I: 6.00; 11.00 17.00; 20.00; 24.00; 2.00; 4.00; programul II: 7.30; 24.00; 23.00; 0.55; programul III: 19.30
În fiecare zi de lucru: programul I: 5.00; 6.00; 9.00; 10.00; 11.00; 17.00; 18.00; 20.00; 22.00; 24.00; 2.00; 4.00; programul II: 6.05; 12.00; 14.00; 21.00; 23.00; 0.55; programul III: 18.00.

RADIOJURNAL: Duminică: programul I: 7.00; 13.00; 22.00; În fiecare zi de lucru: 7.00; 13.00; 16.00; 22.00; programul II: 7.00; 16.00.

EMISIUNI PENTRU SATE

Duminică: programul I: Ora satului - 7.15. În fiecare zi de lucru: programul I: Jurnal agrar - 5.30; La ordinea zilei în agricultură - 19.20.

TEATRU LA MICROFON

DUMINICĂ: programul I: 21.15 - Teatru scurt: „Lumea în inițiale” de Al. Mirodan.

LUNI: programul I: 20.45 - Premieră „Fii cuminte, Cristofor” de Aurel Baranga.

MARTI: programul III: 21.30 - „Mutter Courage” de B. Brecht.

MIERCURI: programul II: 20.15 - „Cîntecul Jianului” de Titel Constantinescu.

VINERI: programul II: 10.00 Matineu teatral: „Vreau să fiu nevasta ta”. Comedie de Czimacek și Semsey.

EMISIUNI MUZICALE

DUMINICĂ: Muzică populară: programul I: 7.45; 11.15; 14.00; 18.00; 20.10; 21.00; 22.30; programul II: 6.00; 15.00; 16.00; 18.30. Muzică ușoară și de dans: programul I: 6.05; 8.10; 9.42; 13.15; 14.45; 18.50; 19.20; 20.25; 21.41; 23.00; 0.03 - 5.00; programul II: 15.47; 17.00; 20.00; 21.00; 21.19; 22.50; programul III: 23.00.

LUNI: Muzică populară: programul I: 5.05; 6.06; 12.30; 13.45; 17.30; 20.10; 22.30; programul II: 6.10; 9.00; 9.30; 11.10; 14.03; Muzică ușoară și de dans: programul I: 6.00; 7.15; 8.30; 12.15; 13.22; 18.30; 20.25; 23.00; 0.03; - 5.00; programul II: 7.10; 11.30; 12.15; 17.00; programul III: 16.44.

MARTI: Muzică populară: programul I: 5.05; 6.06; 11.20; 12.30; 13.45; 14.50; 16.20; 17.30; 20.10; programul II: 6.10; 6.10; 9.00; 14.03; Muzică ușoară și de dans: programul I: 6.00; 7.15; 8.30; 12.00; 13.22; 14.00; 18.30; 20.25; 21.25; 21.30; 22.30; 0.03 - 5.00; programul II: 7.10; 11.30; 15.30; 17.00; 22.00; programul III: 18.05.

MIERCURI: Muzică populară: programul I: 5.05; 6.06; 12.30; 13.45; 14.50; 16.20; 17.30; 20.10; programul II: 6.10; 9.00; 11.00. Muzică ușoară și de dans: programul I: 6.00; 7.15; 8.30; 11.05; 12.00; 13.22; 14.00; 18.30; 20.25; 21.20; 21.35; 23.00; 0.03 - 5.00; programul II: 7.10; 11.30; 14.30; 15.30; 17.00; 21.02; 22.30; programul III: 17.03.

JOI: Muzică populară: programul I: 5.05; 6.06; 12.30; 13.45; 14.50; 16.20; 17.30; 20.10; 22.30; programul II: 6.10; 9.02; 11.15; 14.03 Muzică ușoară și de dans: programul I: 6.00; 7.15; 8.30; 10.30; 11.05; 12.15; 13.22; 14.00; 18.30; 20.25; 21.20; 21.35; 23.10; 0.03 - 5.00; programul II: 7.10; 11.40; 15.00; 17.03; 22.10.

VINERI: Muzică populară: programul I: 5.05; 6.06; 12.30; 13.45; 14.50; 16.20; 17.35; 20.10; programul II: 6.00; 9.00; 14.03. Muzică ușoară și de dans: programul I: 6.00; 7.15; 8.30; 11.05; 12.15; 13.22; 14.00; 18.30; 20.25; 21.20; 21.35; 22.30; 23.00; 0.03 - 3.00; programul II: 7.10; 9.40; 11.20; 13.00; 14.30; 15.30; 17.00.

SIMBATA: Muzică populară: programul I: 5.05; 6.06; 12.30; 14.25; 20.10; programul II: 6.00; 9.00; 11.20; 13.00; 15.35; 17.20; 22.00. Muzică ușoară și de dans: programul I: 6.00; 7.15; 8.30; 11.05; 12.15; 13.22; 14.00; 15.00; 20.25; 21.20; 21.35; 22.30; 23.00; 0.03 - 6.00; programul II: 7.10; 10.30; 11.30; 14.03.

TELEVIZIUNE

DUMINICĂ: Programul I: 8.15 - Deschiderea emisiunii Program pentru copii și școlari; 8.45 - MATINEU DUMINICAL. Fără bilet de intrare; 10.00 - ORA SATULUI. Din cuprins: Programul național de dezvoltare a zootehniei ● Cronică de primăvară - reportaje despre lucrările agricole de sezon ● „Acțiunea L” - Legumicultura ● Calendarul lucrărilor agricole ● Muzică populară românească; 11.15 - Concert simfonic; 12.00 - De strajă patriei; 12.35 - Emisiune în limba maghiară; 13.45 - Fotbal: Dinamo București - Steaua; 15.30 - Închiderea emisiunii de prînz; 18.00 - Program duminical de după amiază ● Film serial Oliver Twist (II) ● Sport. Aspecte

de la campionatul național de judo. Transmisiune de la sala sporturilor Floreasca; 19.00 - TELEJURNALUL DE SEARĂ; 19.20 - Floare bănățeană. Emisiune muzical-coreografică; 19.40 - Noutăți cinematografice; 20.00 - Concertul speranțelor. Emisiune - Concurs de muzică ușoară (ediția a III-a); 22.00 - Filme documentare: ● Cînd bărbații devin tați. ● Stimată domnișoară V (filme anchetă); 22.30 - TELEJURNALUL DE NOAPTE; 22.40 - Telesport; Programul II: 20.00 - Filme documentare; 20.30 - Roman foileton: „Război și pace” (IV); 21.40 - Actualități literare; 21.55 - Seară de operetă - Lehar. Interpretăază un grup de soliști, baletul și orchestra Teatrului de operetă din Budapesta.

LUNI: 17.40 - Deschiderea emisiunii. Campionatul mondial de hochei grupa A. Suedia - U.R.S.S. (reprisele II și III). Transmisiune directă de la Stockholm. În pauză: Actualități plastice; 19.30 - TELEJURNALUL DE SEARĂ; 19.50 - Corul Ciocirliia; 20.00 - Reportaj '70; 20.15 - Roman foileton: „Război și pace” (IV); 21.10 - Între metronom și cronometru; 22.10 - Agenda politică; 22.20 - Intermezzo coregrafic „Amintire”; 22.25 - TELEJURNALUL DE NOAPTE; 22.35 - Scena: ● Actualitatea teatrală bucureșteană și craioveană ● Teatrul de divertisment; 23.00 - Închiderea emisiunii.

MARTI: 18.00 - Deschiderea emisiunii. Universal șotron - Litera „G” (enciclopedie pentru copii); 18.30 - Actualitatea în economie; 18.55 - Anunțuri - publicitate; 19.00 - TELEJURNALUL DE SEARĂ; 19.20 - La volan - emisiune pentru conducătorii auto; 19.35 - Atomul, această necunoscută. Materie și antimaterie; 20.00 - Reflector; 20.10 - Moment folcloric; 20.20 - PRIMĂVARA ROMÂNIEI SOCIALISTE; 20.40 - Film artistic: „Am două mame și doi tați”; 22.05 - TELEJURNALUL DE NOAPTE; 22.15 - Teleglob. Reportaj în alb - Leningrad; 22.35 - Pliant lirico-dramatic; 23.00 - Închiderea emisiunii.

MIERCURI: 18.00 - Deschiderea emisiunii. EX-TERA '70. Emisiune - concurs pentru școlari; 18.25 - Actualitatea muzicală: ● Opinii ● Cronică muzicală; 18.50 - Desene animate; 19.00 - TELEJURNALUL DE SEARĂ; 19.20 - Acțiunea - „L” - Legumicultura; 19.30 Orașul nu doarme niciodată; 20.00 - Șarje de 1 aprilie; 20.15 - Tele-cinemateca: „Vin ploile”. Ecranizare după romanul lui Louis Bronfield; 21.50 - Anunțuri - publicitate; 21.55 - Un zîmbet de fetiță. Reportaj filmat la Botoșani; 22.10 - TELEJURNALUL DE NOAPTE; 22.20 - Salonul literar al Televiziunii.

JOI: Programul I: 17.30 - Emisiune în limba maghiară; 18.05 - Film serial: „Oliver Twist” (IV); 18.35 Mult e dulce și frumoasă; 19.00 - TELEJURNALUL DE SEARĂ; 19.20 - Fluierile; 19.30 - Reflector; 19.45 - Anunțuri - publicitate; 20.00 - Teatru TV: „Înainte gustării de dimineață” de Eugene O'Neill; 20.30 - Instantanee muzicale; 20.55 - Film artistic: „Mama din Torino”; 21.40 - Anunțuri - publicitate; 21.45 - Evocări. Pagini din războiul antihitlerist; 22.05 - TELEJURNALUL DE NOAPTE; 22.15 - Cronică ideilor; 22.35 - Avanspremieră; 22.45 - Miniaturi instrumentale. Programul II: 20.00 - Transmisiunea concertului Orchestrei simfonice a Radioteleviziunii Române (partea I); 20.55 - „Sfioasă”. O producție a studiourilor cinematografice din R.S. Cehoslovacă; 22.10 - Prin muzeele lumii.

VINERI: 17.00 - Deschiderea emisiunii. Telescoală; 18.00 - Lumea copiilor. Cupa de ciocolată; 18.30 - Actualități literare. Omagiu liric: Al. Philippide, la 70 de ani; 18.45 - Contractul în acțiune. investigație despre calitatea produselor în întreprinderile textile din Cluj și Constanța; 18.55 - Anunțuri - publicitate; 19.00 TELEJURNALUL DE SEARĂ; 19.20 - „L-au cunoscut pe Lenin”. Reportaj de Alex. Stark; 19.30 - Mai aveți o întrebare? - emisiune de cultură științifică. Vehiculele viitorului; 20.45 - Reflector; 20.55 - Film artistic; „Roșii și albi”; 22.20 - TELEJURNALUL DE NOAPTE; 22.30 - Anunțuri - publicitate; 22.35 - Cadran. Emisiune de actualitate internațională.

SIMBATA: Programul I: 17.00 - Emisiune în limba germană; 18.05 - Cheia orașului. Emisiune-concurs pentru tineret, realizată de Studioul de Televiziune, în colaborare cu Biroul de Turism pentru Tineret al C.C. al U.T.C. Participă echipele reprezentative ale orașelor Cluj și Oradea; 19.00 - Handbal masculin: Steaua - V.F.L. Gummersbach (R.F.G.) în semifinalele „Cupei Campionilor Europeni”; 19.30 - TELEJURNALUL DE SEARĂ; 19.45 - Continuarea transmisiunii de handbal; 20.15 - Reflector; 20.25 - Tele-enciclopedia; 21.25 - Parada comediei; 22.15 - Invitație la vals; 22.45 - TELEJURNALUL DE NOAPTE; 23.00 - Budapesta - film documentar; 23.15 - O interpretă îndrăgățată a cîntecului românesc: Marioara Tanase. Programul II: 20.25 - Seară de teatru: Don Juan de Molière; 21.25 - Seara melomanului; 21.55 - Film serial: „Sumbra toamnă” (VIII).

Specialiști, cadre tehnice, lucrători din agricultură și silvicultură!

Reînnoiți-vă abonamentele pe anul 1970 la revista

„AGRICULTURA”

Săptămînal de știință și practică agro-silvică editat de Ministerul Agriculturii și Silviculturii și Uniunea Sindicatelor din întreprinderile și instituțiile agricole și silvice
 Abonamentele se pot face la toate oficiile și agențiile postale, la factorii postali și difuzorii procentuali
 Costul unui abonament este de 13 lei pe trimestru, 26 lei pe semestru și 52 lei pe an
 Preferați abonamentele pe termen lung!

CULTIVATORI,

Prin depozitele și magazinele întreprinderilor de aprovizionare cu semințe și material săditor, vă puteți procura:

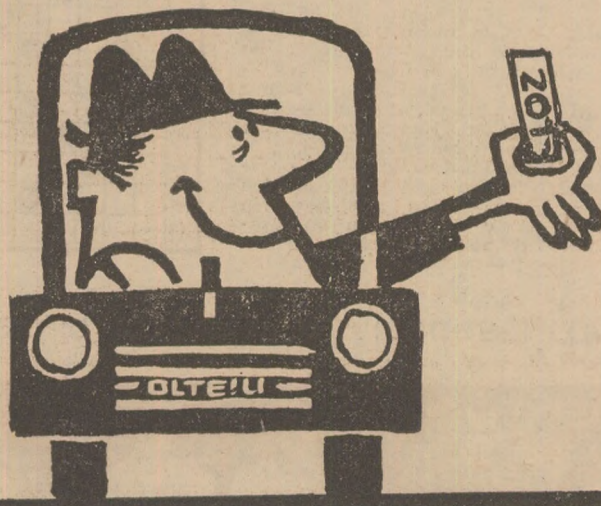
— Semințe de legume pentru răsaduri și culturi de cîmp din toate soiurile raionate produse în stațiunile experimentale și în întreprinderile agricole de stat;

— Semințe de gazon și de diferite flori pentru grădini, parcuri, spații verzi, terenuri de sport etc.;

— De asemenea, în primăvară, se vor pune în vânzare pomi fructiferi și vițe de vie altoite pentru plantări în grădinile familiale.

Adresați-vă din timp întreprinderilor și magazinelor de desfacere din țară, care vă livrează semințe și material săditor din soiuri cu autenticitate și valoare culturală garantate.

Agrosem

SIMPLU!... IEFTIN!... AVANTAJOS!...

Puteți cîștiga imediat

La seriile obișnuite (3 lei): 20.000, 10.000 lei și 5.000 lei, 2.000 lei ș.a.

La seriile speciale de 6 lei autoturisme de diferite mărci.

CALEIDOSCOP

FLORA PATRIEI

DUPĂ LEI ÎN... ALPI

PLANTE CARNIVORE

Plantele carnivore — o ciudățenie a lumii vegetale — sînt capabile să prindă și să digere insecte sau chiar mici animale. În acest scop, frunzele plantelor sînt prevăzute cu peri speciali și cu glande care secrează acizi și fermenți, la fel ca un stomac animal.

Din cele peste 450 de specii, de plante carnivore, răspîndite pe întregul glob, și mai ales în regiunile calde, la noi în țară trăiesc numai cîteva. Roua cerului (*Drosera rotundifolia*) este cea mai populară. Trăiește prin tinovurile (locuri mlăștinoase) de munte și are flori albe sau roz. Frunzele ei, ca niște talere rotunde, sînt adevărate capcane, prevăzute cu peri sub formă de tentacule glandulifere, ce acoperă insecta care se apropie de ele. Perii au în vîrf lor stropi mici, incolori, lipicioși, secretați de celulele glandulare, amintind picăturile de rouă.

Una din podoabele locurilor umede din muntii noștri este Foaia groasă (*Pinguicula*). Planta are o rozetă de frunze ovale și carnoase, cu marginile răsucite, formînd un mic jgheab înzestrat cu peri. Cînd insecta atinge frunza, ea se răsucește ca o foaie de țigară, acoperind-o. Frunzele de foaie groasă erau folosite de ciobani pentru încălzirea laptelui.

În apele Peței și ale lacului Snagov, crește delicata plantă carnivoră *Aldrovanda vesiculosa*. Are aspectul unei tute mici, cu frunze subțiri, care ies din același nod, ca razele soarelui. Unele frunze au peri sensibili și glande digestive, gata de a înghiți mici animale acvatice.

În sfîrșit, pe apele bălților plutesc în timpul verii lăcuții unei flori galbene și buzaie, cunoscută sub numele de Ostrățelul de bălă (*Utricularia vulgaris*). Tulpina și frunzele se află sub nivelul apei, dar dacă se scutură planta la suprafață vom vedea o serie de săculeți prinși prin piciorușe fine de țesătură frunzelor. Nu sînt altceva decît capcane, cu un căpăcel care se închide ca o supăvă. Mici vietăți de apă dulce (dafinii, ciclopi, rotifere, infuzorii etc) pătrund ușor în sacii care se închid brusc, absorbindu-le odată cu apa.

Nu de mult, Jean Reynier se afla la vînătoare în Alpii francezi. Tocmai coborîse din mașină, cînd, deodată, observă în apropiere un animal mare, fioros, care adulmeca împrejurimile. Uitîndu-se mai bine, Reynier își dădu seama, îngrozit, că avea în față o leoaică. Fără să stea mult pe gînduri își descărca în aer arma. Leoaica continua însă să se apropie de mașină. Deși „vînătorul” era deja „în pom”, i-a venit o idee salvatoare: să se cațere în cel mai apropiat copac. Așa a și făcut, și spre marea satisfacție a vînătorului leoaica s-a îndepărtat, urmărind cîinele lui Reynier.

Dacă pe cîmp și-a ajutat prietenul, în schimb la poliție cîinele n-a putut depune mărturie în cazul stăpînului său, iar poliștii nu le venea să creadă că Reynier s-ar fi întîlnit în Alpi cu regele junglei. Dar, în cele din urmă, un specialist veterinar a confirmat că urmele erau de leu, așa că Jean Reynier, pînă atunci în ipostaza lui Tartarin, a fost crezut. Aceasta este întîmplarea relatată de presă cu lux de amănunte și cu o mare doză de umor. Deznodămîntul nu se cunoaște încă.

HORTICULTORUL AMATOR

ALOE: O VALOROASĂ PLANTĂ DECORATIVĂ ȘI MEDICINALĂ

Plantă de apartament, cu frunzele succulente, lungi, ghimpoase pe margini și grațios curbate, aloe este îndrăgît de mulți amatori de specii decorative.

Se mai numește și Sabur, iar cîteva din cele circa 200 de specii cunoscute au importante utilizări medicinale. În acest scop, se folosește mai mult produsul uscat, obținut din frunze prin presare sau alte procedee.

Sînt numeroase efectele medicinale ale acestei plante: stimulează pofta de mîncare, are acțiune purgativă, cicatrizează plăgile, ulcerările, arsurile pielii, iar sub formă de picături este indicată în unele afecțiuni oculare. Administrarea preparatelor de aloe trebuie făcută însă numai la indicația medicului, deoarece ele au și unele contraindicații.

În timpul iernii, plantele se păstrează în încăperi luminoase, bine aerisite, departe de sursa de căldură, deoarece temperatura cea mai potrivită pentru creștere, în această perioadă, este de 8-10° C. De asemenea, iarna udatul se face rar, pentru a feri plantele de putrezire.

Se întîmplă uneori ca plantele să se întoarcă și să-și schimbe culoarea.

În astfel de cazuri, pentru a nu pierde planta, se poate proceda astfel: se taie tulpina pînă la partea sănătoasă, se trece ghiveciul într-un loc mai cald și se întrerupe udatul. După ce tăietura tulpinii s-a zvîntat, planta se mută în alt vas, într-un amestec alcătuit din o parte pămînt de țelină, o parte mranită și nisip. Udatul se va reîncepe numai după ce s-au format noi rădăcini.

O dată cu sosirea primăverii, cantitatea de apă folosită la udat se va mări.

Amatorii care doresc să înmulțească plantele de aloe pot face acest lucru prin semințe, care se pun la încolțit la o temperatură de 15-18°, într-un amestec de pămînt de frunze și nisip, sau mai ușor prin despărțirea lăstarilor care cresc la baza plantei (drajoni). Aceștia, după separare, se pun la înrădăcinat în nisip, într-o încăpere încălzită.

Ing. St. BĂLĂNESCU
profesor
la Liceul agricol
„Ion Ionescu de la Brad”,
Roman, județul Neamț

DE LA LUME ADUNATE

CALUL FOTBALIST

Împăratul roman Caligula își iubea atît de mult ca'lul, încît l-a ridicat la rangul de senator. Iată că, în zilele noastre, fotbalistul englez Bill Foyle are, de asemenea, o mare pasiune pentru cai și în special pentru un frumos roib numit „Mustang”. Totuși, cum nu-l poate desemna membru în Camera Lorzilor, i-a venit o altă idee — să-l dreseze ca să ajungă... fotbalist. Zis și făcut. Bill a început să-și antreneze calul care a ajuns curînd un excelent portar. Mustang a căpătat o asemenea dexteritate încît ar putea face cînte oricărei echipe, mai ales ca soccer-ul englez nu mai este în perioada sa de glorie, cînd jucătorii magistrali se găseau cu duimul. Bill Foyle se gîndește chiar să determine Liga de fotbal să-l legitimeze pe Mustang. Ce ziceți, va reuși?

PLOIA DE AUR

Acum două mi'iarde de ani, Pămîntul a fost martorul unei ploii de... aur. Această ipoteză a fost emisă de Warren Hamilton, om de știință american, care a studiat dispunerea zăcămintelor de aur în Africa de sud-vest pe un teritoriu de 25 000 km². Potrivit savantului american aceste zăcăminte ar fi resturile unui gigantice meteorit din aur curat, răspîndite prin pătrunderea meteoritului în atmosfera terestră.

NU PASARILE DIN PADURE TRAIESC CEL MAI MULT...

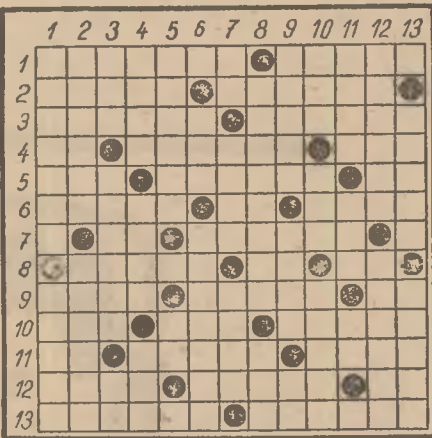
Foarte rar se întîmplă ca păsările care trăiesc în libertate să atingă vîrsta biologică maximă. Majoritatea mor ucise de animalele sau păsările de pradă care le vînează.

Limita longevității se poate stabili numai la păsările care trăiesc în grădinițele zoologice. Astfel s-a constatat că acolo pelicanul și flamingoul trăiesc pînă la 30 de ani, bîtlanul, bufnița și pescărușul — pînă la circa 20 de ani, iar graurul, pițigoiul și sticletele pînă la mai puțin de zece ani.

CUVINTE INCRUCIȘATE

„De-ale noastre, populare”

ORIZONTAL: 1) Femeia „cu maramă” din plastica lui Grigorescu — Joc popular de virtuozi; 2) Cămașă înflorată, de veche tradiție, cunoscută sub numele de ie; 3) Colan de mătase sculptoare în portul sătenesc — A lucrat în rapsodiile sale trîlurile „Cămașei”; 4) „Sirba lui Pompieru”, „Bir oiață”, „Măi la moară” etc.; 5) Haină țărănească lungă, împodobită cu găitane — Ia stîmă!; 6) Ochi în spată — Uncăltă acuzătoare plugului — Prinse la cioareci; 7) „Frescă” de lînă — Fire de tort — Dătelean sătesc din aba; 8) Număr — Pasă haiducească (pl.); 9) Miorița — Polă din dreapta! — Se poartă cu fotă, coreș sau catrință; 10) Mîndru ciobănel — Elena. — Tes!; 11) Sau... în zicători, sau... în șezători — Un om oarecare — Beton de mare rezistență; 12) Legate la mijloc! — Vestă... pentru bădița

— A se oțeli; 12) Dragoste, floare aleasă — Cîngătoare — Treaptă pe scara timpului; 13) Neuitată interpretă a cîntecului popular — Cusătură măiastră pe umerii ilor.

VERTICAL: 1) „Cornul” buciumașilor din Apuseni (pl.) — Plin de belșug, de rodnicie; 2) Rubedeniile cobzel — Năframă din fir de borangic; 3) Ritual neterminat — Fir colorat pentru cusături de podoabă — Din contră!; 4) Mai mult nu — Limba ce-o vorbim — Curelușă pentru înflorit cojoace și ilice; 5) Izvor de inspirație pentru arta creatorului popular — Pe el; 6) Cîntata fată bănățeană — Sînt tare mindre; 7) Primul — Țesătură groasă din cîneapă sau bumbac — Piesă de T. Mușatescu; 8) Hora sărutului — A fi... imperfect; 9) Se mișcă la fereastră — Drăguța lui badea... — și drăguțul ei; 10) Prind conciu! — Usturoiat — Arcuit; 11) E un balast — Pomul cu „frunza rotată” — Apelativ popular; 12) O mică operă a meșterului olar — Expus admirabil; 13) A înfrățit pe veci mîntenii cu moldovenii — Așezare de vară pentru păstori și miorițe.

Sofia BUCURESCU

Desen de Nic. NICOLAESCU

MAGAZIN SPORTIV ● MAGAZIN SPORTIV ● MAGAZIN SPORTIV ● MAGAZIN SPORTIV ● MAGAZIN

În numărul de astăzi publicăm fotografia echipei de fotbal a Cehoslovaciei pe care o vom întîlni în grupa C de la Guadalajara, a campionatului mondial. În picioare, de la stînga la dreapta, „vedetele” echipei Adamec și portarul Viktor. Al treilea în rîndul de jos, de la stînga la dreapta, Kvasnak care a declarat că fotbalistii români sînt adversarii redutabili, mai ales că ei au obținut performanțe valoroase în turneul brazilian.

3 ÎNTREBĂRI — 3 RĂSPUNSURI

ÎNTILNIRE CU D. MACRI, FOST INTERNAȚIONAL DE FOTBAL

— Va cîștiga campionatul țării, echipa d-voastră favorită, Rapid?

— Există două variante. Mai întii este de datorita jucătorilor de a evolua cu multă ambiție, de a face o serioasă cheltuielă de energie, de a juca, cum spunem noi de multe ori, cu tragere de „inimă”. A doua variantă trebuie neapărat privită cu atenție. Întreruperea campionatului, necesară pregătirii selecționabililor pentru turneul final din Mexic „poate fi fatală” feroviarilor, care nu se mai pregătesc în comun după același program. Cum alte echipe care se află în cursa pentru titlu nu dau selecționabili mai mulți ca rapidistii, de pildă Universitatea Craiova, aceste formații ne pot întrece pe „potou”.

— Care au fost adversarii din țară și străinătate de care v-ați temut întotdeauna?

— La început maghiarul Ilovski (Vasas) m-a „păcălit”. Avea un stil derutant și făcea întotdeauna invers la ce mă gîndeam cînd îl atacam. Nu mă acomodam cu jocul lui Toth de la U.T.A., care era curajos și nu se intimida de „întrările” mele. Era să-l uit pe Banciu (Progresul). De acest jucător avea frică toată apără-

rea feroviară. El putea să ne învingă singur. Știa să ne depășească prin poarta de viteză și în plus, ca și Alexandrescu, apărea ca din pămînt unde era situația mai delicată.

— În grupa C, de la Guadalajara, ce pronostic faceți. După d-voastră ce formație a-ți alcătui pentru campionatul mondial?

— Greu, foarte greu. Sînt convins că echipa Cehoslovaciei, care este o formație redutabilă, omogenă, se va califica. Brazilienii joacă prea individual, iar englezii nu dețin o formă constantă. Pentru a obține rezultate mari, jucătorii noștri trebuie să dea în toate meciurile maximum de randament. Dacă aș fi selecționerul echipei aș alcătui următorul „11”: Răducanu, Sătmăreanu, Dinu, Dan, Deleanu, Dumitru, Nelu Nunweiler, Pircălab, Dumitrache, Puiu Ionescu, Lucescu. Nu l-am preferat pe Dobrin deoarece, în Mexic, meciurile vor fi de luptă și, după părerea mea, piteșteanul nu știe să-și ia în primire adversarii care vor juca în forță.

Paul OCHIALBI

DOCUMENTAR EXTERN

ORIZONTURI

MECANIZAREA VITICULTURII IN R. P. BULGARIA

In regiunea Varnenski, crearea viilor cu rinduri largi și cu tulpini înalte a permis introducerea unei mecanizări superioare.

La arat se întrebunțează un tip de plug cu cinci trupițe, care are o productivitate de până la 14 hectare pe zi. Stropirea se face cu ajutorul unei mașini, care lucrează pe 3 rinduri, concomitent. Pe această cale se consumă doar jumătate din cantitatea folosită în cazul viilor cu tulpini joase. Corzile de vâșă sunt scoase din intervale cu furci montate pe tractor, iar la transportul strugurilor se întrebunțează o sa-nie tractată de tractor.

CEL MAI MARE AVICULTOR DIN ANGLIA...

O firmă engleză a construit un nou tip de adăposturi cu un efectiv de 22.500 păsări, care sînt crescute de o singură persoană.

Adăpostul are două nivele; în partea superioară păsările stau în cuști instalate în grupuri de patru, prevăzute cu conducte pentru apă și hrănitoare, iar în cea inferioară, se depun dejecțiile care se curăță de două ori în cinci ani.

Înălțimea hrănitoarelor și adăptoarelor este reglabilă, încît puii le pot folosi din prima zi de hrană. Dejecțiile se evacuează prin șanțuri existente între grupele de cuști. Aerul intră prin orificii prevăzute cu deflectoare situate de-a lungul coamei acoperișului adăpostului. Aerul viciat este extras prin ventilatoare instalate în partea de jos a pereților adăpostului. Circuitul aerului reimprespătează atmosfera din interiorul adăpostului și, în același timp, usucă dejecțiile.

CONDUCE PENTRU IRIGAȚII DIN CAPRON

În U.R.S.S. au fost efectuate încercări experimentale privind înlocuirea conductelor confecționate din bumbac, folosite la irigații, cu conducte de capron. Aceste conducte, cu un diametru 200—420 mm, au o capacitate de acces al apei de 30—230 litri pe secundă, rezistența pereților de 800—960 kg/cm² și durata de folosire de până la 6 ani. Ele sînt și de trei ori mai ușoare, nu se umezesc în contact cu apă, nu putrezesc iar pămîntul nu aderă pe ele.

Toți acești parametri sînt superiori conductelor din bumbac; totodată, productivitatea muncii în stropirile cu conducte de capron a fost de 3 ori mai mare.

DISPOZITIV DE PULVERIZARE A ANIMALELOR

În S.U.A. a fost proiectat și experimentat un nou dispozitiv pentru aplicarea, din mers, a insecticidelor la vaci. Sistemul este alcătuit dintr-un cilindru de extincție cu o capacitate de 8—10 litri, care vine montat pe un panou vertical. Cilindrul este umplut cu un amestec format din insecticid și aer (sau azot) la o presiune de 4,2 atmosfere. În timpul ce animalul trece prin fața panoului, atinge o pîrchie care la rîndul ei declanșează descărcarea extincției (cantitatea de lichid pulverizat este fixată). Prin acest procedeu se evită alarmarea animalelor, operația de deparazitare este ieftină și poate fi aplicată zilnic. Totodată, se realizează și economii de insecticid.

HIDRAZIDA MALEICA H-60

După cum au arătat experiențele efectuate în Polonia, hidrazida maleică H-60 inhibă încolțirea tubercuților de cartof. Preparatul a fost aplicat înainte de recoltarea și depozitarea tubercuților în pivnițe, în concentrații de 0,5 și 0,75 la sută. Soluția, în cantitate de 500 litri/ha, a fost administrată de două ori; la două săptămîni după înflorirea cartofilor și cu două săptămîni înainte de recoltare. Rezultatele cercetărilor au demonstrat rolul inhibitor al acestui preparat asupra încolțirii tubercuților de cartof depozitați în pivnițe din luna noiembrie pînă în iunie a anului următor. S-a înregistrat și o scădere a pierderilor la tuberculii păstrați.

CONGELARE CU FRENON

La New York a fost prezentată o nouă metodă de congelare cu ajutorul frenonului. Prin acest procedeu, alimentele vin în contact direct cu substanța congelatoare, realizată pe bază de frenon. Față de azot, a cărui temperatură de evaporare este de -11°C, noul produs se evaporă la -30°C, în acest fel congelarea efectuîndu-se mai rapid. Cheltuielile sînt, în acest caz, de 3—5 ori mai reduse decît la folosirea azotului lichid.

tr-o măsură demnă de reținut.

Uscarea și păstrarea, la loc uscat a semințelor, în condiții complet ermetice, constituie o măsură mai ușor de realizat pentru obținerea unei protecții a facultății germinative pe termen mai lung.

Metodă adaptată pentru uscare depinde în mare măsură de cantitatea de să-

ca, de exemplu, oxidul de calciu sau silicagelul.

Într-un asemenea recipient cilindric, din fibre, cu o capacitate de 25 l, căptușit cu hirtie de Saran, ambalajele sînt așezate deasupra unei cutii din tablă zincată, găurite lateral, umplute cu oxid de calciu care absoarbe apa. În decurs de opt zile pînă la trei săptămîni semințele pierd cca

o colorație albastră închisă numai în stare uscată; pe măsură ce absoarbe apă, culoarea se transformă, devenind albastru deschis, albastru-albicios spre roz. Gelul decolorat în roz nu mai dispune de o forță higroscopice considerabilă, urmînd să fie înlocuit cu gel albastru proaspăt. Prin încălzire la 130°C se poate reactiva gelul albastru.

Atunci cînd se folosesc vase și recipiente normale, transparente în care se pune gelul albastru, se poate observa cu ușurință dacă semințele se află într-o stare care permite păstrarea lor pe termen lung.

Cunoașterea condițiilor optime de păstrare a semințelor a înregistrat în ultima vreme progrese noi, astfel că majoritatea semințelor valoroase, se livrează în ambalaje, ce se caracterizează printr-o etanșitate eficientă la vaporii de apă și la aer. Se utilizează materiale sintetice ca polietilena sau clorura de poliviniliden și folii de aluminiu în combinație cu diferite sortimente de hirtie.

Ambalajele cele mai eficiente pentru protecția facultății germinative sînt cutiile metalice închise ermetic, în care semințele se pot păstra timp de mulți ani, menținîndu-și facultatea germinativă inițială.

Foarte răspindite sînt ambalajele sub formă de pungă plate. Uscarea prealabilă suficientă a semințelor este, bîncîntele, o premisă pentru eficiența acestor punși. Durata de protecție eficientă a ambalajelor depinde de calitatea lor. Cu cît etanșitatea față de vaporii de apă și de aer este mai mare, cu atît mai mult se menține facultatea germinativă.

Din presa străină „ERWERBSGÄRTNER“

METODE DE PĂSTRARE A SEMINȚELOR

mință. Cantități mai mari se pot prelucra în încăperi speciale sau instalații prin admisie de aer cald și evacuare concomitentă a aerului umed. Pentru cantitățile mai mici se recomandă uscarea în încăperi și uscătoare fie prin admisie de aer cald, fie indirect prin deshidratarea aerului pe cale electrică. Semințele ambalate în saci de hirtie sau saci de pînză pot fi uscate sau chîr păstrate pe termen mai lung în recipiente cilindrice din fibre, în butoaie metalice, vase metalice sau sticle folosind substanțe care extrag apa,

1/3 din apa pe care o conțin, fiind considerate în această fază apte pentru păstrare pe termen lung. Oxidul de calciu, care se găsește și sub formă măcinată, se va folosi sub formă de bulgări.

O altă substanță eficientă pentru uscarea semințelor este silicagelul, care are capacitatea de a absorbi vaporii de apă prin suprafața sa acoperită de nenumărați pori. Forța de reținere a apei este eficientă pînă la temperaturi sub cca 120°C. Silicagelul poate fi întrebunțat cu succes drept indicator pentru umiditatea conținutului vasului; gelul are

Influențată de unii factori ai mediului, viabilitatea diferitelor semințe se pierde cu timpul, facultatea germinativă reducîndu-se în continuu. Această scădere începe în majoritatea cazurilor îndată după treierat, procesul avînd mai întîi o intensitate redusă, care se accelerează tot mai mult. Viteza de scădere a facultății germinative variază în funcție de specie, de condițiile de recoltare și de depozitare.

O maturare necorespunzătoare și starea deficitară a sănătății sînt factori care pot grăbi scăderea facultății germinative. Recunoașterea la timp și împiedicarea consecințelor se află deseori în afara posibilităților îngrijitorului depozitului; aceste aspecte pot fi sesizate mai curînd de producătorul de sîmînță.

Deosebit de important este faptul că facultatea germinativă dispore cu atît mai rapid cu cît procesul de respirație în boabe este mai intens. În situația unei umidități sporite a aerului sau a unui conținut ridicat de apă al semințelor și a unor temperaturi crescute (peste 20°C) se realizează o respirație accentuată a seminței, consecința acestui proces fiind un regres rapid al facultății germinative. Păstrarea semințelor în sere — practică greșită — corespunde unei păstrări în condiții umede și calde, care poate să ducă la o reducere rapidă a facultății germinative.

Deși pînă în prezent nu se cunoaște nici o substanță care poate împiedica scăderea facultății germinative, cercetarea și practica dispun de mijloace care pot încetini această scădere în-

CURĂȚIREA PIESELOR DE TRACTOR CU AJUTORUL COJILOR DE LA SIMBURII DE FRUCTE

Într-o serie de țări, curățirea pieselor de tractor (chiulase, blocuri etc) se efectuează mecanizat. În Anglia, depunerile de calamină sînt arse în cuptoare electrice speciale, procedeu care reclamă un preț de cost ridicat. În U.R.S.S. se experimentează curățirea pieselor de mașini ancorate cu calamină, folosind cojile simburilor de fructe măcinate, suflabile cu aparatele de nisip. Spre deosebire de alte materiale suflarea cu coji de fructe măcinate nu vatămă suprafața pieselor metalice, inclusiv a celor din aliaje de aluminiu. Anumite particule mici de coji de simburi rămase pe suprafața pieselor în frecare nu produc scrijelări, datorită rezistenței lor mecanice reduse.

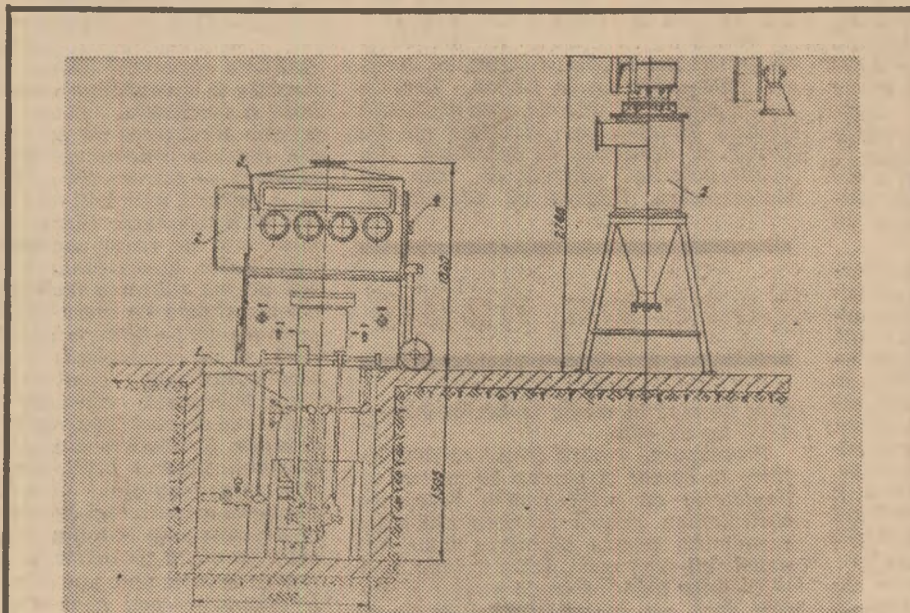
A fost construită o instalație pentru curățirea de calamină a blocurilor de cilindri, a chiulaselor și a conductelor colectoare de evacuare de la motoarele de automobile și tractoare. La această instalație pot fi curățite de calamină și cămășile cilindrilor de la motoarele de tractor. Instalația este deservită de un singur om, care dirijează gura jetului prin orificiile de pe fața frontală a camerei (3). În camera sînt practicate 4 orificii și două guri cu jeturi cu comandă separată. Procesul de curățire este urmărit prin fereastra de observație. Piesele se introduc în cameră prin fereastra de pe peretele lateral, care are lățimea de 700 mm și înălțimea de 500 mm. Capacul ferestrei (4) se deschide pe role împreună cu platforma, ceea ce ușurează încărcarea pieselor mari și grele. Platforma este rotită printr-un reductor (2), deschizînd accesul către toate suprafețele pieselor prelucrate. Simburi măcinate din buncăr (1) vin la gura de evacuare prin conducte, în fluxul de aer comprimat. Instalația este echipată cu un ventilator și un ciclon aerian (5). Da-

torită acestora, conținutul de praf în aer la locul de muncă și în fluxul evacuat de ventilator nu depășește normele igienice sanitare admise.

Pentru curățire se întrebunțează cojile de simburi măcinate în particule mărunte, cu dimensiunile de 2—4 mm. Cojile de simburi sînt livrate de o fabrică de ulei din simburi de fructe. Curățirea se face la o presiune a aerului de 3—5 kgf/cm², viteza particulelor de coji de sim-

buri în acest caz fiind de 40—60 m/s. Prin mărirea presiunii crește randamentul de lucru, însă, în același timp, sporește și consumul de aer comprimat și se măresc pierderile de coji de simburi. Alegerea distanței dintre gura jetului și suprafața de prelucrare și a unghiului de atac al jetului se face pe cale experimentală, în funcție de dimensiunile și forma pieselor. Piesele încărcate cu unsoari trebuie în prealabil degresate, pentru ca să nu se murdărească cu substanțe unsuroase cojile de simburi măcinate. După curățirea pieselor de calamină, acestea sînt suflate cu aer comprimat. Resturile de praf se recomandă să fie îndepărtate în mașina de spălat.

Metoda de curățire cu coji de simburi măcinate este mai ieftină decît alte metode de îndepărtare a calaminei. De exemplu, cheltuielile pentru arderea depunerilor de calamină în cuptoare electrice sînt de 1,5 ori mai mari.

1 — buncărul; 2 — reductorul; 3 — camera pentru piesele prelucrate; 4 — capacul gurii de alimentare; 5 — ciclonul.

AGRICULTURA PE GLOB

Cu prilejul Salonului internațional al agriculturii, care a avut loc săptămîna trecută la Paris, grupul de ziariști agricoli străini prezenți la această manifesta-re, a fost primit de ministrul agriculturii al Franței, dl. Jacques Duhamel. Adresîndu-se oaspeților săi, ministrul francez a făcut cîteva considerații interesante în legătură cu Salonul, relevînd în special caracterul comercial al acestuia în coordonatele angajamentelor internaționale ale Franței.

În continuare, dl. Jacques Duhamel s-a ocupat de problema mereu actuală a raporturilor industriei cu agricultura pe planul dezvoltării. „Trăim într-o epocă în care are loc în diverse țări o industrializare activă a producției agricole — pe calea îmbunătățirii structurilor, a reorganizării economice, a intensificării cercetărilor științifice, a creșterii productivității. Pe această cale se realizează atât progresul agriculturii cît și cel al industriei. Printr-o acțiune convergentă, în primul rînd în Europa, să încercăm să orientăm producția în funcție de necesități, s-o adaptăm realităților” — a conchis dl. Jacques Duhamel. În cursul întîlnirii cu ziariștii străini, ministrul francez al agriculturii a binevoit, la rugămintea noastră, să răspundă la întrebările pe care i le-am adresat în numele cititorilor revistei „Agricultura”.

— Am putut constata că în Franța agricultura se bucură de o atenție deosebită. Care este, domnule ministru, stadiul actual al modernizării agriculturii franceze?

— Este foarte greu să vă dau un răspuns global. În Franța, agricultura nu este omogenă și de aceea există mai multe niveluri de dezvoltare și de modernizare. În multe regiuni avem agricultura cea mai modernă ale cărei produse sînt competitive chiar și pe plan continental. Dimpotri-

AGRICULTURA-TEREN FERTIL COOPERĂRII

Interviu acordat de ministrul francez al agriculturii, Jacques DUHAMEL, revistei „Agricultura”

vă, în alte regiuni, unde există gospodării mai mici avem o agricultură care întîmpină dificultăți. Spiritul concurenței mondiale cere — de altfel pentru ele aceasta este singura soluție — pe de-o parte îmbunătățirea, lărgirea acestor gospodării, ceea ce nu e deloc ușor. Iar pe de altă parte trecerea la muncă în cadrul cooperativelor, care pot să îmbine — și nu numai în aceste regiuni — inițiativa individuală cu eficiența economică. Așa dar, la întrebarea dv. nu se poate da un singur răspuns ci mai multe, pentru

că și situațiile sînt foarte diferite, iar cazurile de competitivitate sînt din ce în ce mai numeroase.

— După părerea dv., domnule ministru, cooperarea între Franța și România, în domeniul agriculturii ar putea fi lărgită?

— Cred că noțiunea de cooperare trebuie înțeleasă în două sensuri. Pe de o parte — cooperarea pe plan științific și tehnic iar pe de altă parte — pe plan comercial. Pe planul tehnic, rezultatele cercetărilor ne duc la concluzia că ne este

util — și unora și celorlalți — să continuăm îmbunătățirea legăturilor, deoarece multe soluții găsite într-o țară pot fi folosite și în cealaltă țară.

În ce privește latura comercială, am convingerea că progresul, în toate țările, trece prin schimb. Pentru fiecare este important să fie cît mai bine plasat pe piață, să fie cît mai activ și să vîndă în cît mai mare libertate. Avem grija firească — noi ca și dv., — de a-i apăra pe producătorii naționali și de aceea ni se întîmplă să ne aflăm uneori în concurență, ceea ce reprezintă un stimul. Faptul că trebuie să ne confruntăm pe piețe terțe duce la rezultate finale bune, pentru că ne obligă să facem un efort în direcția unei calități mai bune.

În încheiere ministrul francez al agriculturii și-a exprimat părerea că, acolo unde sînt complementari, între Franța și România — țări din totdeauna apropiate, ale căror legături izvorăsc dintr-un trecut îndepărtat — se vor dezvolta și mai mult schimburile economice și comerciale, acestea contribuind la mai buna cunoaștere și apropiere a popoarelor noastre.

Adrian COSTA

La Budapesta s-a deschis o expoziție de tractoare, autocamioane și alte vehicule utilizate produse în România.

UNITĂȚILE „PILOT” ALE AGRICULTURII POLONEZE

Deși dețin doar 13 la sută din suprafața agricolă a țării, întreprinderile agricole de stat din Polonia contribuie la constituirea fondului centralizat cu circa 35 la sută la cereale, 22 la sută la lapte, 20 la sută la cartofi și 17 la sută la carne. Dacă adăugăm la aceste realizări cantitățile de semințe de plante agricole valoroase, precum și numărul animalelor din rase superioare livrate unităților cooperatiste și altor producători, avem o imagine a eforturilor care se depun în acest sector al agriculturii din țara prietenă.

— Dispunînd de mijloace de producție corespunzătoare — ne-a spus inginerul ZYGMUNT ZASON director adjunct la Inspectoratul general al I.A.S. din cadrul Ministerului Agriculturii — întreprinderile agricole de stat sînt adevărate unități „pilot” în acțiunea de intensificare a agriculturii noastre. Astfel unele sisteme de cultivare a pămîntului, noile soluții constructive, tehnologiile moderne, înainte de a fi generalizate pe întreaga agricultură trec primul examen în întreprinderile agricole de stat.

Din datele care mi-au fost puse la dispoziție am reținut faptul că, în aceste unități se înregistrează an de an o creștere a producției, o ridicare a eficienței economice. Anul trecut, de pildă, I.A.S. au livrat statului — ca urmare a obținerii unor recolte sporite — 1,8 milioane tone cereale, cantitate

superioară prevederilor de plan. În întreprinderile din cadrul uniunii voivodale Gdansk, de pildă, producția medie la grâu a trecut de 2 800 kg, pe o suprafață de circa 48 000 hectare. Multe unități din această regiune au depășit 3 200—3 500 kg la hectar, demonstrînd marile rezerve de care dispun în această direcție. La Wrocław mi s-a vorbit cu admirație de lucrătorii din întreprinderile agricole de stat din Gnieckowice, Udamin și Chiralinien,

NOTE DE DRUM

care au scos în medie la hectar 3 200—4 200 kg de grâu.

Preocuparea pentru creșterea producțiilor la hectar și pe cap de animal se împletește cu grijă pentru reducerea cheltuielilor, pentru sporirea eficienței economice, pentru obținerea unor beneficii cît mai mari. Între 1 iulie 1968 —30 iunie 1969 (perioada anului financiar care s-a scurs) întreprinderile agricole de stat au încheiat activitatea economică cu un beneficiu de circa 618 milioane zloți. Unitățile din cadrul uniunii voivodale Wrocław au depășit prevederile la acest capitol cu peste 10 milioane zloți. Am avut prilejul să con-

stat interesul deosebit cu care erau urmărite lucrările ultimului Congres al lucrătorilor din agricultură, care erau în plină desfășurare în zilele cînd mă aflam în Polonia, voința unanimă de a da viață hotărîrilor adoptate. Specialiștii cu care am discutat mi-au vorbit cu însuflețire despre proiectele lor, mi-au precizat direcțiile în care vor acționa pentru îmbunătățirea activității din întreprinderile agricole de stat.

În proiectul viitorului plan cincinal s-a prevăzut ca din fondurile de 232 milioane zloți alocate pentru dezvoltarea agriculturii, circa jumătate să fie destinate sectorului de stat. Această orientare a investițiilor este încă o dovadă a sprijinului puternic pe care-l acordă conducerea de partid și de stat din Polonia ridicării pe o treaptă superioară — într-un timp cît mai scurt — a întregii activități din sectorul de stat al agriculturii. Din cele arătate la ministerul de resort am reținut că, în bună parte, aceste fonduri vor fi folosite pentru ridicarea unor complexe agro-zootehnice de mare capacitate. În perioada 1971—1975 s-a prevăzut, bunăoară, să se construiască 30 hectare de sere industriale, combinate de porci (care însumează circa 220 000 locuri), complexe de vaci (de circa 80 000 locuri) și altele. Specialiștii din cadrul Inspectoratului general I.A.S. din Ministerul Agriculturii au finit să-mi spună că studiarea experienței unităților similare din România le-a dat posibilitate să clarifice unele probleme, să opteze mai repede pentru una sau alta din soluții. Interlocutorii mei și-au exprimat convingerea că o asemenea colaborare între specialiștii polonezi și români se va întări și dezvolta și mai mult în perioada următoare.

Ing. Th. MARCAROV

CARNET ECONOMIC

O TREIME DIN BUGETUL F.A.O., PENTRU REDUCEREA DEFICITULUI DE PROTEINA

În 1969 F.A.O. a destinat o treime din bugetul său operațional (circa 37 000 000 dolari) pentru ameliorarea deficitului de proteină. Este vorba de îmbunătățirea și reorientarea cercetărilor genetice care să permită crearea unor noi soiuri de cereale de mare productivitate. Astfel, introducerea în 1985, în unele regiuni din Asia, a unei noi varietăți de orez, cu un conținut mai ridicat de proteină, va permite să se obțină un supliment de peste 2 milioane tone de proteină: rația în proteine pe persoană va atinge 65 g, ceea ce va fi suficient pentru a reduce substanțial deficitul proteic.

La ora actuală, circa 70 la sută din disponibilitățile mondiale de proteină comestibilă provin din surse vegetale, în care un loc primordial îl ocupă cerealele.

ACADEMIE PENTRU COOPERATORI

În scopul continuării ridicării a nivelului de cunoștințe și a perfecționării calificării cooperativelor și muncitorilor s-a înființat o academie cooperatistă în cadrul asociației de producție intercooperatiste din Görzig-Gröbzig-Wörbzig din R. D. Germană. Academia are trei secții: politehnica, calificarea profesională și perfecționarea cunoștințelor. Ea este condusă de un consiliu din care fac parte: șefii sectoarelor de producție și secretarii organizațiilor de bază din gospodăriile și cooperativelor agricole participante, un reprezentant al învățămîntului politehnic, delegați ai organizațiilor de femei și de tineret etc. Consiliul alege un președinte și un director al academei, care se ocupă direct de organizarea cursurilor, de angajarea lectorilor, de întocmirea și controlarea planurilor de învățămînt etc. În anul 1968—69, Academia a avut 500 de cursanți, din care jumătate femei. Finanțarea Academiei se realizează în colectiv de către unitățile agricole pe care le deserveste, în proporție de o marcă la ha/an.

AGRICULTURA

Săptămînal de știință și practică agro-silvică, editat sub egida Ministerului Agriculturii și Silviculturii și Uniunii Sindicatelor din întreprinderile și instituțiile agricole și silvice.

COLEGIUL DE REDACȚIE

Ing. Emilian ALBULESCU (secretar general de redacție); Dr. ing. Octavian CARARE; Ing. Vasile CIAUȘU (redactor șef); Ing. Sonia DIRADURIAN; Ing. Eugen GRIGORESCU; Ing. Nicolae MANTZ; Dr. ing. Dumitru MARCHIDAN; Dr. ing. Teodor MARIAN; Ing. Ioan MOLDOVAN, membru corespondent al Academiei de științe agricole și silvice; Prof. dr. Mircea MOȚOC, membru corespondent al Academiei R.S. România; Ing. Tiberiu MUREȘAN, membru titular al Academiei de științe agricole și silvice; Ing. Lucian ROȘCA; Ing. Constantin TANASE; Conf. ing. Vasile TEMIȘAN, membru corespondent al Academiei de științe agricole și silvice; Ing. Ion TEȘU; Ing. Ion TOMA; Prof. dr. Sergiu VREJBA.

Redacția: București, Piața Științei nr. 1, Sectorul 1, Oficiul poștal 33, Căsuța poștală 4105, Telefon 17.32.73.

Abonamentele se fac la oficiile și agențiile poștale, prin factorii poștali și difuzorii procentuali. Comenzile pentru publicitate (reclame) se primesc la redacție.

Tiparul: Combinatul poligrafic „Casa Științei”.